

A close-up, high-contrast photograph of a woman's face, focusing on her mouth. She has bright red, glossy lipstick. Her eyes are partially visible and looking downwards. The background is a soft, out-of-focus light color.

HAVAS HENRIK

MÉHKIRÁLYNŐ

KELEMEN ANNA TÖRTÉNETE

18

ÉVEN FELÜLIEKNEK

Alma megint eltűnt. Harmadszor és most már véglegesen. Azt hiszem, megbántottam. Az első három találkozásunkra február végén, március elején került sor, az utolsóra május végén.

Négyszer volt a lakásomon, mindannyiszor magával hozta a kutyáját. A harmadik találkozás utolsó órájában romlott el minden. Addig a koreográfia szerint haladtunk, én egy fotelben ültem és néztem, hogyan kering Alma a szobában a mikrofon körül, hogyan szívja fel egymás után a kokaincsíkokat, amelyeket egy ötszáz eurós papírpénz segítségével szippantott fel. Aztán a kutya beszart.

A kandalló és a könyvállvány közé rakott le egy meglehetősen nagy csomagot, és mivel mi Almával egymásra figyeltünk csak az egyre jobban irritáló szag jelezte, hogy valami történt.

Havas Henrik

MÉHKIRÁLYNŐ

K.A. TÖRTÉNETE

I-A-T
2007.

Tartalom

Előszó helyett.....	15

1. Részlet Kerekes Alma és Havas Henrik beszélgetésének eredeti szövegéből. -	19

Anyukám háromévesen otthagyt minket, és igazából nem mondtak semmit, mert nagyon zárkózott mind a kettő, de az apámnak, akinek ennyi fájdalmat okozott egy nő, megalázás, meg minden ... ezek után ... az kamu duma, hogy én vagyok a kötelék, mert karácsonykor baromira unom azt, hogy egymásra mosolyogni, ki tud nagyobb ajándékot venni nekem. Valójában ez nem nekem szól, hanem egymásnak.

2. Nekem kell a pénz, és ezért majdnem mindenre hajlandó vagyok. -	29

Két verzióban gondolkodnak, mind a kettőnek az a lényege, hogy nagyon erotikus legyen. Szerintem ultra elcsépeelt dolog ez a szopok és baszok téma! Na, azt akarják, hogy én ehhez adjam a nevem, én viszont nagyon gondolkodom, mert ha belemegyek, akkor ugyanaz a szar folytatódik velem, amiben most vagyok.

3. A svájci Hugh Heffner. -	35

Pénz? Amikor mégis- merkedtünk, nem tisztáztuk előre az árakat. Kétezer euróval kezdődött, de annyira jó nálam a Wolf, hogy neki ezerért már prosztatamasszázs is jár. Leszarom, hogy be kell nyúlni a fenekébe, mert az a nagyon nagy mozi! Az nagy! Ha végeztem és eljöttem, órákig tudok röhögni. Higgye el, ezt komolyan mondom!

4. Nekem szeretethiányom van, ez az egyetlen hibám.....43

- Láttam magát a televízióban, amikor elmesélte, hogy mennyire hiányzik a nagymamája, aki a legközelebb állt magához. Ha valakinek nincs ilyen ember az életében, akkor nagy hiánya van. Hát, nekem nincs meg ez az ember. Az abortuszra az apám vitt el, de beszélni nem volt hajlandó róla. Nemcsak, hogy az abortuszról nem akar hallani, meg nem akar róla beszélni, rólam se akar. Rólam!

5. Én úgy tanultam meg szopni, hogy megkerestem.....51

Philip Morrist. - Jut eszembe, magánál nincs még napirenden egy dugás? ... Éppen azon gondolkodtam reggel, hogy az utóbbi egy-két hónapban annyi a problémám, hogy még egy jó baszás se jön össze. Lassan hirdetnem kell, hogy valakit leszophassak.

6. Azt akartam, hogy jó legyek az ágyban, és ha már belém.....57

hatoltak, akkor ezt élvezni is tudjam. -Ahogy hazaértem, minden barátnőmet felhívtam, hogy képzeljétek, mi történt! Tehát eldicsekedtem vele, hogy seggbe basztak. Tudja, miért? Mert nekem ez nagyobb élmény volt, mint elmenni egy hülye moziba, vagy megcsinálni a matekleckét.

7. Nem is mondtam, volt olyan tervük, hogy egyszerre.....65

kettejük faszát kapjam be. Azok négyen baszódtak ott rendszeren, én meg csak rihegtem-röhögtem, és beszóltam a Kovács és Fiának, hogy na, mi van, divatguru, még mindig nem áll a cerka? Ami a másik két pasast illeti, a nevüket se jegyeztem meg. Ha a benyomásaimat kellene röviden összegezni, azt mondanám, a maguk módján elég intelligensek ahhoz, hogy nagyon tudatosan lealjasodjanak egy-egy estére.

8. Azt mondták, hogy találjak egy pasit, akit be lehet.....71

fűzni egy kis dugásra. A Valaki elővette a micsodáját, és a többiek előtt szoptam, de nem volt elég kemény a farka, mert dolgoztak benne a gátlások. Szerintem arról szólt a történet, hogy megmutatott a haverjainak az újságban, és ő most be akarta bizonyítani, milyen jól szopat, vagy mit tudom én, merthogy ő a falkavezér. De nem ment a dolog, mert összeidegeskedte magát.

9. Baszd meg, Papa! Gyere már velem! Olyan jó volt!.....79

Ennek a házaspárnak a kertjében van az istálló, a lovaknak van a karám, és képzelje el, hogy velük van a Medárd nevű bambi, a meséből kiugrott kis őzike, akinek az anyukája meghalt, és őt kecsketejen nevelték fel. És olyan jó volt, hogy az apukám meggondolta magát, és utánam jött! Együtt volt a kislányával.

10. Az biztos, hogy ő beleélvezett a vízbe, az is biztos, hogy.....87

én valamit csináltam..., de szerintem nem hatolt belém.

Kis gyertyákat gyújtottam meg, hogy az apró fényeknél minél kevesebbet lássak. Épp csak annyi fény volt, hogy amikor levetkőztem és bementem a majdnem atomsötét fürdőszobába, éppen csak bele nem estem a kádba. Aztán ő is előkerült, egy nagyon pici, puha pöccsel. A vízzel az a jó, hogy elmossa a kellemetlen dolgokat. Az biztos, hogy ő beleélvezett a vízbe, az is biztos, hogy én valamit csináltam, de szerintem nem hatolt belém.

11. Nem nagyon tudom megjegyezni a neveket, meg a.....97

szexre se nagyon emlékszem, de mondjuk rémlik a Bergernek az ügyvédje, meg mondjuk..., mondjuk, a

kis Schumi. Tudja, a Ralf Schumacher. Még az esküvő-.....97

je előtt jöttünk össze..., nem tudom, mit nem ért. Én nem azért szexelek, hogy aztán elraktározzam az élményeimet. Egyébként tudok önzetlen is lenni, például a Zebulonnal ... na, ide is jöttél! Sokat gondolkodtam azon, hogy a nők maszturbálnak, a férfiak kiverik a farkukat, mindkinek jó, kivéve az én kiskutyámnak. Lássuk be, ez nem egy emberséges világ. Tanakodtam azon, hogy miképpen lehetne ezen segíteni, mert ő ugye szerencsétlen egymaga nem boldogul. Kifejlesztettem egy módszert: a nagylábujjam és a közötté lévő ujj közti rés pont kellemes méret neki, és harminc-negyven másodperc alatt ki tudja verni a kis drága. Anyám előtt is megcsináltam, és amikor teljesen kiborult, akkor azt mondtam neki, hogy ... Te figyelj ide! Miért ne?

12. Amikor a szobapincér letette a vacsorát az asztalra,.....107

a Martin lerántotta rólam a plédet, én meg ott ültem tök meztelenül, széttárt lábakkal, szemben a szobapincérrel.

Annnyira biztosan emlékszem, hogy kurva szar teste van ennek a Martinnak. De nagyon szar! Ahogy mondom! Löttyedt segg, löttyedt has, szétesett arc. Valami borzasztó! A szobapincér úgy hozta az italokat, mint a lift. Le-föl, ki-be, le-föl, ki-be. Meg kell mondanom, ez a Martin Gore nem egy csapongó alkat. Kitartott a grapefruit mellett, vodkával. Ami engem illet, ittam egy pár Baileyst, meg muszáj volt bekapnom egy csomó nyugtatót, annyira fájt a fejem. Martin telebagózta a lakást. Lakást?! Hülye vagyok ... a szállodai lakosztályt. Egyszerűen szétment a fejem a füsttől, meg attól, hogy be vagyok baszva, meg fáradt is vagyok. Képzelve el, annyira lestrapáltam magam, hogy a műszempillám belelógott a számba. A hajam összeragadt, a szám büzlött, mert nem mostam fogat.

13. Ne kérdezze, mi lesz tíz év múlva, nem hiszem, hogy.....117

eljutok odáig. A családból még nem vesztettem el senkit, de ha majd elveszíték valakit, főleg, ha a papám lesz az, nem tudom, hogyan fog rám hatni. Nem tudom!

Hogy mikortól járok ebbe a suliba? Soha! Felvettek, befizettem a pénzt, de végül nem iratkoztam be. Amikor jelentkeztem, arra gondoltam, hogy talán-talán lenne érzésem hozzá, de aztán rájöttem, hogy nem, mert mindenhez kell valami alap. Például, kell tudni rajzolni. Amikor nekem azt mondják, hogy tanulj, mert vannak alapszolgálatok, amiket el kell sajátítani, akkor én onnan elmenekülök. Ez jellemző mindenre, sajnos. Borzasztóan lusta vagyok!

Gáz! Mert ez csak részben lustaság, részben butaság is valahol. Meg sem lehet indokolni, mert vannak dolgok, amiket egyszerűen meg kell tanulni. Csakhogy a tanulás elveszi a kedvemet. Nekem ne szabjanak határokat! Legszívesebben én tanítanék. Megtanítanék másokat arra, hogy az életet meg kell tapasztalni. Tapasztalni és figyelni kell, s nem magyarázni!

14. Az apámnak is vannak lekötött összegei, de ül.....127

rajtuk. Nem tudja a pénzét használni, és meg fog dögleni, itt fog engem hagyni, és nem fog érdekelni a pénze, mert nem fogok tudni vele mit kezdeni. Nem is akarok!

Tudja, mi idegesít? Az, ha valakivel beszélek, és nem veszi le a napszemüvegét. Iszonyú bunkóság nem levenni! Képzeld, vannak olyan kontaktlencsék, amik dioptria nélküliek, szóval, olyan kamu-lencsék. Na, egyszer megcsináltam azt, hogy az egyik szemembe beleraktam egy kéket, a másikat barnán hagytam. Tisztára olyan voltam, mint egy husky kutya. Úgy mentem át az

anyukámhoz, aki egy ideig észre se vette. Csak akkor tűnt fel neki, amikor egy percre leült mellém. O általában nem ül le velem beszélgetni, hanem járkál. Járkál és kiabál, lehúzza közben a vécét, meg ilyenek.

15. Egyszer nagyon kiakadtam. Emlékszem, hogy éppen.....137

vasaltam, mert rá is vasaltam, meg magamra is. Valami kis külföldi csatornán feltűnt a Pamela Andersonról egy kép, éppen a szobában volt a papa is. Kérdeztem, hogy szerinted szép ez a nő? Azt mondta, hogy gyönyörű.

Tudatosult bennem, hogy pénzzel nagyon könnyen el lehet érni azt a fajta szépséget, amit a Pamela sugárzott.

Volt nekem egy keresztapám, aki öngyilkos lett pár éve. Én nagyon zárt világban éltem, volt a kutya, a papa, meg én. Miután az anyukámtól visszaköltöztem a papához, átvittem magammal a Mona nevű rottweillert. Apukám vitte reggel sétálni, én meg elmentem a suliba. A délután azzal ment el, hogy bementem a szobámba és agyaltam, hogy mit csináljak, aztán maszturbáltam. A keresztapámra visszatérve, őt nem tudtuk hova rakni, mert a papa és öközte mindenféle politikai nézeteltérések voltak, a világot máshogy látták. Gyerekkoromban ő meg a felesége kereszteltek meg, de régóta Luxemburgban éltek, hol itt, **hol** ott. Már felnőtt voltam, amikor kiderült, hogy a keresztapám kurvázik, és emiatt is szakadt meg a papával a kapcsolat.

16. Nem is tudom, hogy az anyám mellett az olyanoknak.....145

mint az apám, feláll-e egyáltalán. Szerintem, ha nem, az anyám rögtön ráordít, hogy ... Állj fel! ... Hogy egy ilyen nőt hogy lehet megbaszni, aki mindent jobban tud?

Az anyám a múlt héten például piszkosul bebaszta a fejét, amikor a papa tartott neki valami ajtót. ... Úgy történt, hogy vissza akarták akasztani az ajtót, a papa nekiveselkedett, de az anyám szerint rosszul csinálta, és elkapta tőle. Aztán rossz helyen fogta meg az ajtót, és rádőlt a fejére. Imádom ezeket a jeleneteket! Mindig mondom nekik, hogy olyan jó mozi vagytok. Azt látta volna, amikor vettek egy összeszerelhető bútort. Azt látni kellett volna! Az apámnak vörösödik a feje, de az anyám nem hagyja abba ... Jozsó! Menj onnan! Most képzelje el, hogy micsoda összhang lehetett köztük az ágyban!

17. Az én életem mindig várakozásból állt. Férfiakra.....151

például imádok készülni. Imádok felkészülni arra, hogy gyönyörűnek érezzem magam. Megcsinálni a hajamat, a sminkemet, rákészülni, megadni a módját. Olyan, mint valami szeretkezés. Aztán jön a csalódás, hogy hiába készülődtem! Pár hónapig jártam egy fiúval, aki korban is hozzám illő volt, ennek már jó négy éve. Szerelmesek voltunk egymásba, és az az érdekes, hogy mégis megcsaltam. A Mammutban, fenn a tetőn a Cuba Librében futottunk össze, akkor még működött, most nem tudom, hogy megvan-e még. Lefeküdtünk, és onnantól kezdve gyakorlatilag félig nála laktam. Ő borzasztó érzékeny fiú volt ... nekem, legalábbis nekem, nagyon érdekes személyiség. A műszaki egyetemre járt, Kecskeméten laktak a szülei, és tömték pénzzel. Érzelmileg viszont zsarolták, ami azt jelentette, hogy pénzt akkor kapott, ha jól tanul és jól viselkedik. Megmondta nekem, hogy teljesen kiszolgáltatott a szüleinek, állandóan megmondják, hogy ezt csináld, azt

csináld. Ha megteszed, támogatunk, ha ezt meg azt eléred, akkor kapsz egy ilyen, meg egy olyan kocsi. Valamiért nagyon szerettem, ezért fura, hogy hazudtam neki és megcsaltam, ... nem tudom miért. Talán azért, mert ez az én kis titkom volt, az én magánügyem.

18. Látom magam körül, hogyan lesz egy lányból.....157

először barátó, aztán menyasszony, aztán feleség, végül gyermekeinek anyja, férjének tisztességes, visszafogott szépségű párja. Ehhez nem túl kihívó, normális nőnek kell lenni. Vágynék én erre, de közben szabad ember akarok lenni. A kettő nem egyeztethető össze.

Sokat gondolkodtam rajta, miért nincs egy normális kapcsolat. Gyakorlatilag arról van szó, hogy akkor kaphatsz normális partnert, ha lemondasz a szexuális vágyaidról. Én viszont nem hagyom elnyomni magam, mert abba belebetegszem. Vissza kellene fognom magam, a külsőségeket és a szexet illetően is. Így együtt a kettőt. De nekem ennyit nem ér meg. Nem tudom, hogy én nimfomániás vagyok-e, nem tudom, honnan számít valaki annak, viszont be merem vallani, hogy szeretek baszni, szeretek elemezni szex közben egy fejet, és időnként megnézem az egyetlen pornófilmemet, amit még régen vettem, és tegnap is, meg ma reggel is arra maszturbáltam.

19. Én úgy voltam vele, hogy na, kitálolok a Valakiről.....163

dűhből. Háttha reagál valamit. Eljött hozzám valami Enikő a televízióból, rámondtam a diktafonra az egész sztorit, de a gép bedöglött, ... na, mindegy. Végül nem mentem el a felvételre, mert az egész csak arra kellett nekem, hogy mártírnak állíthassam be magam. Hogy

azt mondhassam annak a hülyegyereknek, hogy látod, nem adlak ki! Egyre változom. Külsőleg mindenképpen, hiszen a plasztikai műtéteknek hála, egyszerűen szebb lettem. Komolyan mondom! Egyre csak töröm a fejem azon, amit úgy neveznek, hogy civilizáció, és egyre inkább azt érzem, hogy bediliztem. Rémisztő és nevetséges gondolataim vannak, hosszú előadásokat tudok tartani, bár ha nem szívok, akkor nem tudok beszélni. Nekem egyedül a legjobb. Olyan sötétítő függönyeim vannak az ablakaimon, hogy teljesen ki tudom kapcsolni a külvilágot.

20. Tök skizofrén vagyok, mert mindig azt hiszem, hogy.....173

követnek. Csupa kopogós cipőm van, ezért aztán bárhol a lépcsőházban levetem a cipőmet, és mezítláb megyek. Na most, ez azért elég durva! ... Henrik, ez komoly! Én a lépcsőházban osonok. Nem mindig, csak amikor olyan állapotban vagyok, hogy azt hiszem, hogy figyelnek. Ez gáz, de viselem, ha gáz. Tényleg megnézett az interneten, Henrik? Igaza van, az nagyon gáz felvétel! Hallgatni se akarom, amit mond, ... egy fotelben ülve szétrakom a lábam és piszkos a talpam! Most is piszkos! Az a kép az Andrásy úton készült egy ügynökségnél, ma is működik. Emlékszem, egy casting volt, és ott, az Andrásy úton mindenkinek piszkos lett a talpa. Azért nem vetettem le a képet, mert én ezekhez a jogi dolgokhoz nem értek, ezekkel én nem tudok mit kezdeni. Higgye el, hogy én egy tiszta, ápolat lány vagyok. Akkor ott, az Andrásy úton mindenkinek koszos lett a lába, mert poros volt a padló. Fogadjunk, most itt, magánál is koszos a talpam, mert ha lehet, én mindig mezítláb járok.

21. Van azért ennek előzménye. Mert amikor én vele.....183

voltam, akkor én már a kurválkodásból éltem, de neki azt mondtam, hogy a szüleim támogatnak. Aztán a végén már ő se bírta, és a szemembe mondta, hogy ... Basszus! Hát hallom, hogy kik dugnak meg! ... Őszintén, gyakorlatilag mindenki megdugott abból a körből, amelyikben ő, meg a haverjai szórakoztak, vagy inkább műmájerkedtek. Fogalmam nincs, honnan van energiája, ereje ehhez az életmódhoz.

Eltalálta, persze, hogy a drogról van szó, de nagyon durván. Tulajdonképpen őáltala csúsztam bele a drogba. Elmentünk például a Balatonra. Először sírtam, de aztán vele csináltam, mert meg akartam élni azt, amit ő. Eleinte én tényleg nem gondoltam, hogy az életében ennyire jelen van a drog. Volt ugyan drogtanácsadás a suliban, de leszartam, nagyon távol állt tőlem. Aztán ott, a Balatonon néztem a Győzőt, és azt láttam, hogy úristen ... nem tudja kinyitni a szemét! El tudja képzelni? Volt, hogy négy-öt napig tartott, és nem tudtam megfejtetni, miért kattant be. Mondtam neki, hogy ... Győző, miért? Miért? ... Hiányzik neki a mamája. Ilyen egyedül van, ilyen egyedül! A papája meg pont az a szitu, mint az enyém.

22. Arról álmodtam, hogy lesz nekem egy kis lurkóm,.....197

egy rosszcsont gyerek, és majd homokozni fogunk.

Abortusz előtt el kell menni védőnőhöz. Azt mondta, hogy most egy nagyon termékeny állapotban vagyok. Már annyira félek, hogy óvszer ide, vagy oda, hüvelygyűrű, pesszárium, nem érdekes, az utolsó abortuszom óta nem engedek senkit a hüvelyembe élvezni, csak a végbelembe, vagy a számba ...

A szerző megjegyzése

Brutális. Nagyjából ennyiben összegezhető annak a néhány embernek a véleménye, aki a kéziratot elolvasta. Igazuk van.

Ennek a könyvnek a munkacíme az volt, hogy Betépve, de ez a cím sajnos már foglalt. Ezt csak azért említem, mert az olvasó egy monológot kap kézhez, és egyáltalán nem véletlen, hogy több okból is lemondtam a hagyományos interjúformáról. Egyrészt azért, mert a szerző személye egyáltalán nem fontos, másrészt azért, mert a kazettáról leírt szöveg szinte követhetetlen. Kábítószert hatása alatt dolgozott és dolgozik számos nagy alkotó, de Kerekes Alma nem tartozik közéjük.

Én csak egyet tehettem, legjobb tudásom szerint rendszerezni a szétömlő szavakat, csapongó gondolatokat, kiküszöbölni az élőbeszéd esetlegességeit.

Jónak tartom a kiadó ötletét, hogy közöljünk néhány oldalt az eredeti átiratból, hogy az olvasó érzékelhessen valamit a beszélgetések hangulatából.

Kénytelen vagyok bevallani, hogy szó sincs befejezett munkáról. A hangfelvételek 2007. februárja és júniusa között készültek, teljesen rendszertelenül.

Kerekes Almával úgy váltunk el egymástól, hogy néhány napon belül folytatjuk a munkát. A találkozót a megbeszélte időpont előtt néhány órával lemondta, számomra azóta elérhetetlen.

A kiadó előszava

Kerekes Alma nevű személy létezéséről nem tudunk. Ha mégis volna valaki, aki ezt a nevet viseli, tőle elnézést kérünk, és biztosíthatunk mindenkit arról, hogy az egyezés a véletlen játéka.

Az a személy, akivel a szerző kb. húszórányi magnófelvételt készített nem volt hajlandó a nevét adni a történetéhez.

Azt vállalta, hogy beszél az életéről, és olyan történeteket mesél, amelyek valóságosak, hitelesek.

Az olvasó nem ismerheti föl a szereplőket, hiszen a szerző - tekintettel személyiségi jogaikra - megváltoztatta nevüket, körülményeiket.

1.

Részlet Kerekes Alma és Havas Henrik beszélgetésének eredeti szövegéből

Anyukám háromévesen otthagzott minket, és igazából nem mondtak semmit, mert nagyon zárkózott mind a kettő, de az apámnak, akinek ennyi fájdalmat okozott egy nő, megalázás, meg minden ... ezek után ... az kamu duma, hogy én vagyok a kötelék, mert karácsonykor baromira unom azt, hogy egymásra mosolyogni... ki tud nagyobb ajándékot venni nekem. Valójában ez nem nekem szól, hanem egymásnak...

... TEHÁT MONDOM, HOGY HAT ÉVIG NEM ESTEM TEHERBE, és már kezdtem azt hinni, hogy miattam van. Most az történt, hogy egy éven belül két abortuszom volt. Először mindig azt hittem, hogy ez gyilkosság, és most is azt mondom, nem lennék rá képes. Ez, még ha nem is tudom megfogalmazni, biztos, hogy változtatott rajtam. Az a helyzet, hogy előtte két nappal el kell menni védőnőhöz. Mondta a védőnő, hogy most egy nagyon termékeny állapotban vagyok. Mondtam, hogy nagyon félek ettől, hogy óvszer ide, vagy oda, hüvelygyűrű, pesszárium, nem érdekes, de az utolsó abortuszom óta én nem engedek senkit a hüvelyembe, csak a végbelembe vagy a számba.

- *Az óvszerrel mi a probléma?*

- Én most rettegek! Egy éven belül két abortusz ...

- *Na jó, de hát hogyha így alakult...*

-Azért egy harmadik nem kell! Aztán bejött a nővér, és elkezdte, hogy „látta a Néma Sikolyt”? Igaza volt egyébként. Nekem talán most nem kéne, vagy akkor nem kellett volna. De tökre örülök, mert olyan jó ilyen nőiesnek lenni, hogyha belém hatol egy fityma, máris itt a „Panka”. Remélem, a Claudia nem sértődik meg, ezt csak úgy mondtam.

... Henrik! Látom az arcán, hogy félreértett.

Maga csak ne sértődjön meg ahelyett a „színésznőcske” helyett.

- *Nem sértődtem meg. Egyébként ha maga tényleg boldogulni akar a médiában, tudomásul kell vennie, hogy itt mindenki megfordul. A „színésznőcske”, meg persze maga is, meg én is. Ilyen a magyar média.*

- Szerintem, most baromira nem a minőség világát éljük. Most butítás van. Nem csak Magyarországról beszélek. Nem akarok úgy beszélni, mint egy médiamogul, aki nagyon benne van, tudja, de valahogy annyira tudattalan az, ami történik velem. Múltkor megvicceltek. Meghívtak egy -jaj, ez borzasztó volt - Ferrari találkozóra, már rosszul is hangzik ... baszás nem volt kizárva. Na most én a bugyimba elrejtettem - kíváncsi voltam hogy kiszúrják-e - némi tiltott szert. Annyira hülye voltam, hogy eszembe se jutott mit kockáztatok azzal, hogy az anyaggal megyek ki a repülőtérre ... Képzelve, hogy annak a srácnak, aki a gépen mellett ült nemcsak hogy elárultam, hogy mi van nálam, de még meg is kínáltam. Amikor megérkeztem, estére baromi dühös lettem, ... Ferrari lógó itt, Ferrari lógó ott, ráadásul az a „hoch Deutsch” ... Mondtam, hogy „Ich eine kleine Ferrari, Ich sage” és baszd meg ... a faszomat nektek! „Ich habe keine Lében ...” és végül is kikezdttem egy pasival, akiről kiderült, hogy a partnere mellette ült. Nagyon kellemtelen volt, de nekem belejött a fájdalom a fogamba, és elfogyott az élvezeti cikkem. Ekkor jött a probléma. Eszembe jutott, hogy megviccelem azokat az embereket, akik nem veszik föl a telefont. Komló Attilát kintről Baden-Badenből felhívtam „Halló, Mr. Komló! I'm calling for ...” már nem

tudom, honnan „... I made the..... film...” Az a geci ... elfogadom, hogy akkor hív fel, amikor neki van szüksége rám ... bevette és teljesen feldobódott. Aztán mondtam neki, hogy „Szia! Alma vagyok”! Az a kiábrándultság! Jó móka volt.

- *Hogy szól a meghívás egy ilyen Ferraris bulira?*

- Volt egy srác, aki járogatott hozzám, és valahogy baszás közben mondta, hogy van egy ilyen, és van-e kedvem kimenni pár napra. Ilyen Ferrari fan ő is. Ez mondjuk Budapesten baromira vicces, szerintem nem idevaló.

- *Persze, hogy nem idevaló a Ferrari. Nekem például a Volvo tökéletesen elég, hátul tudok aludni az ülésen.*

- Az jó! Olyan visszafogott, elegáns...

- *Fekete, biztonságos, mégis megy, mint a rakéta.*

- Csak városban jár vele?

-*Nem. Szegeden tanítok az egyetemen ...*

- Szegeden?

- *Pesten dolgozom, Szegeden tanítok. Jövök-megyek... nyilván.*

- Találkoztam ma a Herendivel ... mondtam neki, hogy „nekem beígérték egy szerepet a Valami Amerika 2-ben úgy röhögött! ...

- *Na, ennyit mára ...*

- Menjek? Véget ért Miki mókatára?

-*Nem kell rohanni, de... egyszerűen nem értem, hogy mi magával a probléma.*

-Az a problémám, hogy nekem egyre inkább az a tapasztalatom - és most úgy beszélek, mint egy nagy öreg - nem annyi idős vagyok, amennyi igazából.

Ez még így semmi extra. Rájöttem, hogy nem szabad úgy gondolkodni, ahogy én gondolkodom, sőt, én már nemcsak, hogy nem tervezek, de nem is gondolkodom. Jó, nyilván alapvető dolgokról igen, hogy most jobbra lépek, balra lépek, de csak ennyi.

Eddig. Eddig körülbelül. Azóta az ösztöneim és a gondolataim, nem a gondolkodásom, a gondolataim csak így „let it be”. Biztos bezárnának a sárgaházba, ha ezt így látnák is, meg hallanák is. Apám mindig azzal fenyeget, hogy te túl bolond vagy. 0 hetvenkét évesen nem ismeri azt a szót, hogy full, mert három generáció van közöttünk. Őt megrázza, amikor beszélek, ez igaz.

Ösztönösen kell élni, ilyen kis fitymák vagyunk. Azt szeretem, amikor valaki osztja az ést, és én szoktam. De aztán azzal fejezem be, hogy ah, nem kell. Nekem ez annyira bevált. Hülyeséget mondok?

- *Nem. Nem. Tulajdonképpen ha az ember hagyja, hogy történjenek vele a dolgok, akkor az jó. Én is ilyen vagyok. Szeretem, ha történnek velem a dolgok. Nem nagyon szeretek beleavatkozni a saját dolgaimba sem. Valami majd csak lesz, történik.*

- Most mit erőlködjek?

- *Hát persze.*

- Igazából azt akartam mondani, hogy az én apukám nagyon szarul beszél angolul szegény. A kiejtése is nagyon szar, meg a szókincse is. Az eseményeket nem tudja követni. 170 cm magas, tehát nem egy létra, és észrevettem, és mindig röhögök rajta, hogy lábujjhegyre emelkedik, amikor beszél, hogy ... „well” ... Mindig mondom, hogy „úristen, Papa!”

Aranyos. Szóval ő úgy él, ahogy otthagytam. Apukámmal nőttek fel, a szüleim elváltak.

- A papájánál a szobája úgy van, ahogy hagyta? Most milyen lakásban lakik? Majd hívjon meg egyszer a lakásába.

- A papa?

- Nem. Maga.

- Én? Nekem az a fájó, hogy azt az ő nevükre vették ketten, és én vagyok a haszonélvező. Ezt azért csinálták állítólag, hogy nehogyan legyen hülye legyek, hogy eladjam.

- Okos gondolat.

- Nem annyira, mert nekem más gondolataim vannak, mint nekik ... Mondok egy példát ... apa letépi a gombját, hogy átmehessen, „anya varrd fel”! Állandóan együtt vannak, és már elváltak húsz éve! ... De ez olyan szép valahogy ... nem?

- Nekem van egy barátom, az ő szülei is elváltak még valamikor az ötvenes években, aztán a papa egészen a haláláig, több mint negyven évig minden vasárnap a feleségénél ebédelt, mondván, valamirevaló férj nem hagyja magát a családját. A felesége meg a fia ettől persze majdnem megőrült.

- Az én szüleimnél is ugyanez a sztori. Apám tényleg olyan, mint egy idült drogos, olyan idióta ... A másik dolog, ami fontosabb, hogy én nem tudok róluk semmit, de komolyan. Azt sem tudom, hogy miért váltak el. Anyukám háromévesen otthagytott minket, és igazából nem mondtak semmit, mert nagyon zárkózott mind a kettő, de az apámnak, akinek ennyi fájdalmat okozott egy nő, megalázás, meg minden ... ezek után ... az kamu duma, hogy én vagyok a

kötélék, mert karácsonykor baromira unom azt, hogy egymásra mosolyogni, ki tud nagyobb ajándékot venni nekem. Valójában ez nem nekem szól, hanem egymásnak. Ez olyan érdekes, én ezt látom, hogy nagyon kötődnek egymáshoz újra húsz év után. Főleg az apám. ... Várjon! Mutatok róla fényképet. A valóságban nem ennyire aszott, csak nagyon szarul öltözik szegény.

- *Ó mivel foglalkozik?*

- Orvos. Sajnos hihetetlenül elment egy olyan szélsőséges irányba, hogy van egy olyan elve, hogy zsidókkal és cigányokkal nem áll szóba.

- *„Jó ” ember lehet.*

- Van egy cége is, az a neve a cégnek, hogy Komputite. Ez olyan, mint a Kunte Kinte. Senki nem tudja, mit jelent. Talán a kompetens szóból alkotta. De ki fogja megjegyezni ezt a nevet, Kunte Kinte Kft.

- *Tudja, hogy az én első cégemnek mi volt a neve?*

Valamikor a kilencvenes évek elején kitaláltam, hogy csinállok egy sajtóügynökséget. Összeszedtem egy csapatot, elkezdtünk agyaim, hogy mi legyen az ügynökség neve. Órákig pöcsöltünk, de nem találtunk egy jó nevet. Mondtam, hogy „bassza meg, itt senkinek semmi fantáziája nincs” ... erre azt mondtam, hogy legyen a cég neve az, hogy Fantázia.

- Ez nagyon gagyi! Nekem az jön le a fantáziáról, hogy egy rózsaszín, fehér, tutti-frutti jellegű dolog.

- *Mindegy, az lett a neve, hogy Fantázia Press. Na, akkor tervezzük meg a névjegyünket meg a levélpapírt. Ott volt három grafikus, tökölte, pöcsöltek, végül mondom ne-*

kik, hogy „ Tudják mit? Legyen olyan, amit a gyerekek rajzolnak. Egy sárga nap, kék felhő mellette és alul zöld fű. ” Ennél nagyobb faszságot ember nem tud kitalálni. Végül ez lett, és mindenki eldobta magát, hogy milyen kurva jó lett.

- Szeretnék valamit mutatni. Azon röhögtem, hogy maga mire írta fel a telefonszámát ... egy idegen névjegyre, nyilván kapta valahol ... az van ráírva, hogy „Fiatalok a küzdőtérén, illetve öregek ötven és nyolcvanöt év felett”. Ez nagyon jó nem?

- Tegnap volt itt egy megbeszélés, akkor kaptam a névjegyet. Kínos, de az enyém elfogyott, kellene már csináltatni. ... Mit csinál most?

- Megyek már, felkészülök a nagy útra.

- Ilyet sem láttam még! Ez már hányadik adag?

-Ne kérdezze! Maga szerint egyedül én szorulok rá? Körülöttem mindenki beteg. Ülök a tévé előtt, és csupa pszichésen beteg embert látok. Maga például, mitől érzi jól magát?

- Például azért, mert nagyjából azt csinállok, amit akarok. Mondok egy példát. A stúdióban egyedül rajtam nincs fülhallgató. A Kereszti és a Sváby szerint, én vagyok az egyetlen műsorvezető a világon, akinek nincs fülhallgatója. Az én fülemben ne mondjanak semmit.

- Mint mondjuk a Fábrynak.

- Nem egy egyszerű ember, és akkor még finoman fogalmaztam. Találkozott már vele?

- Műsoron kívül nem. Háromszor voltam meghívva. Először nem mentem el, másodszor elmentem, harmadszor meg nem kellett volna. Szégyellem magam, mert tök nevetéses. Igazából egy dolog van, hogy minél gecibb az ember,

annál keresettebb ... Maga például egy nagy geci! De tény-
leg! Ha belegondol, Henrik, ha belegondol, ehhez semmi
más nem kell, csak maga, mert a maga szerepe nem más,
mint az, hogy eljátssza az osztót ...

- *Mármint, hogy osztom az észt?*

-...Mikor bementem reggel a stúdióba, azt hallottam,
hogy maga ordít, és mindenkinek megmondja, hogy ez nem
úgy van. A Mokka politikai műsor, csak magáról még soha l
nem derült ki, hogy merre húz. Szerintem leszarja.

- *így van ... Jézus Mária! Arról volt szó, hogy már megy I
... mondja, ez egy hétköznapi adag? Ez normális?*

- Ez normális. Nem vagyok függő ... Henrik, ne ítéljen
el már ezért!

2.

Nekem kell a pénz, és ezért majdnem mindenre hajlandó vagyok...

Két verzióban gondolkodnak, mind a kettőnek az a lényege, hogy nagyon erotikus legyen. Szerintem ultra elcsépelt dolog ez a szopok és baszok téma! Na, azt akarják, hogy én ehhez adjam a nevem, én viszont nagyon gondolkodom, mert ha belemegyek, akkor ugyanaz a szar folytatódik velem, amiben most vagyok.

ARRA JÖTTEM RÁ, HOGY AZÉRT HÍVNAK BOTRÁNYHÖSNŐNEK, mert a botrány egyenlő az őszinteséggel. Lehet, hogy faszágokat beszélek és nagyon közönséges vagyok, de ez azért van, mert szeretem néha kiengedni magamból azt, ami feszít, és ez jólesik. Teljesen félreismernek az emberek. Én semmi botrányt nem csinálok. Nem török-zúzok, sőt partik-
ra se járok, nem vagyok ott a Story Magazinban, mert leszarom. A baj az, hogy én olyan háromperces lány vagyok. Három percig engednek beszélni a televízióban, mert nem is feltételezik, hogy több van bennem. Elintéznak azzal, hogy ez a nő érdekes. Aztán, amikor kiengedem magamból a sok-sok baromi őszinte dolgot, akkor kitör a botrány, pedig a botrányhoz én kevés vagyok. Ahhoz kell a sok rohadt újságíró, meg persze a kukkolók.

Azt azért ne felejtsük el, hogyan lettem botrányhősnő! Nehogy már én találtam ki a valóságshowt, mint műfajt! Én csak beköltöztem egy házba és utoljára jöttem ki. Az ilyen-fajta műsort azért nézik az emberek, mert egyrészt a saját bevallott és bevallatlan érzelmeikkel találkoznak a képernyőn, másrészt bevallják, vagy nem vallják be, de imádnak kukkolni. Hülye egy ország ez a Magyarország! Itt senki nem szereti a pénzt, ha kérdezik. Én viszont nyilvánosan be-

vállaltam, hogy szeretem. Nekem kell a pénz, és ezért majd nem mindenre hajlandó vagyok. Igen, kedden szőke vagyok, pénteken fekete, plasztikázatom magam, sőt, ha fizetnek, még a kamerát is odaengedem a műtőbe, egészen közel a cicimhez, amelyik az utóbbi három évben csak nő, nő és nő. Ez kell nektek, ez? Akkor tessék, dudák! Van, aki nem akarja megcsináltatni? Lehet. Vagy azért nem, mert tényleg nem akarja, vagy éppen nincs hozzá pénze.

Az a baj, hogy pontosan tudom, minél jobban visszafogom magam, annál erősebb a mondanivalóm. Ma reggel a tévében is szerettem volna visszafogottan és elegánsan kifejezni magam, ehelyett közönséges voltam, kurva közönséges. Nem mintha megbántam volna, mert a Hajdú az tényleg gennyes, a Lakatos meg egy kis buzi.

Az igazság az, hogy iszonyúan felgyülemlett bennem minden. Múlt hétfőn már el kellett volna jönnöm magához, de nem jöttem. Tudja, azért kellett volna jönnöm, mert pénteken jelent meg egy magazin a címlapfotómmal. Hétfőn hajnalban viszont arra gondoltam, hogy mi a fasznak menjek be a Mokkába reggel a menedzserem kedvéért. Minek? Minek? Nem voltam beteg, csak egyszerűen tovább aludtam. Őszintén! Mi a fasznak menjek én be magához hajnalok hajnalán azért a három percért? Délután már hívott a menedzserem Los Angelesből, borzasztóan fenyegetőzőttna, ezt kurvára nem bírom -, hogy menjek be, mert lerombolom, amit eddig ő felépített.

Szóval befenyített a Sallai, pedig semmilyen szerződés nincsen, semmi! 0 fillérékért vesz meg engem. Nem érdekel, mert élvezem, mert imádok szerepelni. Más dolog,

hogy nem fizetnek meg érte azon a szinten, ahol vagyok, de szarom le. Van nekem olyan háttér, amiből meg tudok éldégléni, elég piacképes a pinám, meg van egy olyan vérem, meg egy olyan genetikám, amik azért mégiscsak egyediek.

Visszatérve a ma reggeli műsorra, megmondom magának, hogy teljesen igaz volt, amit a sminkszobában mondott nekem. Tényleg hót gáz az a címlap! Szerintem már húsz éve se öltöztettek pornóasztárokat apácának. Utáltam ezt az apáca szerepet! Ma reggel is olyan voltam, mint egy bohóc. Lehet, hogy ez jött ki belőlem?

Tudja, az éjjel maximum egy órát ha aludtam. Én délután és éjjel élelem az életemet, későn fekszem, későn kelek. Az is mennyire amatőr, hogy nekem kellett intézni a motyót! Mondtam is a Sallainak, hogy az egy dolog, hogy a picsámat ingyen kirakom, mert ugye az apácaruhát köldökig kellett kigombolni, de az már azért sok, hogy még egy harisnyára se képes beruházni!

Szóval ma reggel minden összejött. Szerelmes is vagyok, és fél éve azzal győzködöm az illetőt, hogy nem egy kurva vagyok, nem egy botrányhősnő, nem egy magyar Paris Hilton. Ehhez még hozzájött, hogy hajnali háromkor még a hajamat csavargattam, hogy olyan legyek a maga műsorában, mint azon a címlapon. Ez se az én dolgom lenne. Nem? Annyira, de annyira gagyi ez az egész! Tudtam ám én ezt ott a sminkszobában, de amikor maga hangosan ki is mondta, az azért rosszul esett.

Egyébként már reggel tudtam, hogy délután itt leszek magánál. Amióta szerelmes vagyok, azóta csak maszturbálok. Már-már ott tartok, hogy hirdetést adok fel, hogy leszophassak

valakit. Ne vegyünk napirendre egy nagyszabású kefélést?

Van a Sallainak egy asszisztense, a Zsolt. Szerinte maga egy nagy átverőgép. Azt mondja, hogy maga végigbukdá csolta az egyetemet.

Gyakran nézem magát a televízióban, hát mit mondjak? Kurva fárasztó lehet reggelente osztani az észet, meg egyáltalán kinek van kedve reggel hétkor vagy este tízkor flott kérdéseket feltenni?

Egyébként magáról rengeteg mindent mondanak. A Zsolt valamiért gyűlöli. Ja! Azt mondja a Zsolt, maga végigkeféli a legjobb nőket. Na most, miért ne dughatná őket, nem? Kz a Zsolt egy óriási nagy fasz! Azt mondta, hogy öt évvel ezelőtt jártak együtt egyetemre. Ez hülye, ő alig múlt harminc, maga meg túl van az ötvenen. Na, mindegy. Valamiért nagyon gyűlöli magát. Ezt még meg is értem. Egyébként baromi sokan utálják magát! Szerintem többen, mint engem. A Sallai egyébként a maga kollégájával, a Báróval, könyvet akar írni rólam. Azt mondják, hogy először megpróbálják megsaccolni az eladási példányszámot, mert tudniuk kell, hogy mekkora a népszerűségem. Két verzióban gondolkodnak, mind a kettőnek az a lényege, hogy nagyon erotikus legyen. Szerintem ultra elcsépelt dolog ez a szopok és baszok téma! Na, azt akarják, hogy én ehhez adjam a nevem, én viszont nagyon gondolkodom, mert ha belemegyek, akkor ugyanaz a szar folytatódik velem, amiben most vagyok. Nem túl szimpatikus nekem ez a Báró-Sallai felállás, mert van egy harmadik verzióm: szerintem az igazságot kellene megírni. Az igazság, az viszont nyilvánvalóan botrányos.

3.

A svájci Hugh Heffner

Pénz? Amikor megismerkedtünk, nem tisztáztuk el őre az árakat. Kétezer euróval kezdődött, de annyira jó nálam a Wolf, hogy neki ezerért már prosztatamasszázs is jár. Leszarom, hogy bekell nyúlni a fenekébe, mert az a nagyon nagy mozi! Az nagy! Ha végeztem és eljöttem, órákig tudok röhögni. Higgye el, ezt komolyan mondom!

NEM TEGEZHETNÉNK EGYMÁST? ...? HA NEM, NEM.

Baszás közben majd úgyis meggondolja magát. Na szóval, ha már annyira érdekli az anyagi hátterem, hát annak egy részét a Wolf biztosítja.

Havonta, kéthavonta utazom ki Wolfhoz. Itt ismertem meg Magyarországon, ő egy valódi médiamogul. Marha ügyes. Na, szóval egy zseniális fickó! Négy-öt éve ismerem, és tényleg nagyon sok pénzt keres a médiában. Magyarországon egyetlen embert ismerek, akit hozzá lehetne hasonlítani, a Jenőt. Egyedül neki van olyan kertje, mint a Wolfnak. A svájcit meg a magyart túlzás lenne persze a Heffnerével összehasonlítani, nyilván más nagyságrend, de az biztos, hogy mindkettőjüknek a Heffner a példaképe. Kicsiben próbálták meg lekoppintani a Heffner kertjét. Tudja, villa, meg rengeteg víz, kis szigetek, műörvény, művizesés. Ha érdekli, hogy néz ki egy ilyen Heffner-világ miniben, a magyar Playboyban megtalálja.

Engem kétszer is fotóztak a Jenőnél, de azért a Wolf egy igazi fazon. Ebben a svájciban a legnagyobb beszárás az, hogy borzasztó lelkesen próbál gruppenpartikat szervezni.

Női szemmel borzasztó mókás, mert képzelje el, ilyenkor egy bordó selyemköpenyt vesz fel, tisztára, mint a Heffner. Tényleg nagyon kellemes nála.

Meghív pár lányt Európa legkülönbözőbb országaiból, és akkor játékkal kezdődik az egész. Labdázunk, megy ám a vízpörgető, borzasztó erős az áramlat, mindenkit sodor az ár, mint az atom. Halálra röhögjük magunkat, bár a múltkor az egyik kanyarban úgy bebasztam a kislábujjamat a sziklába, hogy vérzett.

A Wolf egyébként nagyon-nagyon intelligens, még szexuálisan is. Ő például azt állítja, hogy fejben is el tud élvezni. Azt állítja, hogy neki van olyanfajta orgazmusa is ... hát, nem tudom. Van például, hogy úgy élvez fejben, hogy nekem csak tátva kell tartani a számat. Ilyenkor vicсорít, aztán élvez. Borzasztó mókás ember a Wolf, én csípem. Amúgy, amikor vicсорít, közelelről lehet érezni, hogy áporodott szájszaga van. Szerinte, az egy különleges zseni-szájszag. Közvetlen közelelről rémisztő! Borzasztóan magas, és képzelje el, hogy megpróbálja a Keresztapát játszani. Mindig van a keze ügyében egy szál rózsza, azt szokta szagolgatni.

Ha ott vagy a Wolfnál egy partin, az tisztára olyan, mint egy francia vígjáték. A lányok órábérben keringenek az áramlattal, hol bebaszod a lábad a sziklába, hol nem, a Wolf meg nagy sárga lufikat meg pöttyös labdákat dobál nekünk. Én sokszor „lejózsizom” szegényt, mert ilyen hülye név, mint Wolf, be sem ugrik. Az utcánkban volt egy német-juhász, azt hívták Wolfnak. Szerintem egy svájci milliomosnak legalábbis Günthernek kellene lennie.

Ez a svájci Józsi meg van róla győződve, hogy az ő kis játékait mindenki élvezi. Olyan bámészkodó típus, de ha egy lány odamegy hozzá, akkor megsimogatja.

Nagy ritkán ő is pörög az áramlattal, olyankor motyog valamit. .. nem kell röhögni! Tényleg motyog! Azon kívül nagyon lassan beszél ... Múltkor hívott telefonon, hogy megint lenne egy parti, és hogy kimegyek-e. Mondtam, biztos, hogy elmegyek, mert egyrészt marhajói érzem magam, másrészt volt, hogy senki más nem jött el, csak én. Megrendelte a csajokat, és nem jött el egy sem. Akkor mondtam neki, hogy te Wolf, ... azért mégse vagy te egy Heffner!

Előfordulnak üzletfelek is a partikon, aztán néha rosszul sül el a dolog. Eljött egyszer egy amerikai, és ott tudta meg, hogy a Wolf baszást szervezett, neki viszont nem volt hozzá kedve. Ilyen is volt. Nyíltan megmondta, hogy nem jön be neki a dolog, és elhúz, mert megalázónak érzi.

Mondtam is a Wolfnak, hogy vigyázzon, mert elég szarok ezek a partik. Azt mondta, hogy ő is tudja. Én viszont jó kurvához méltóan próbálok viselkedni, sose akarom a Wolfot kellemetlenségbe hozni. De olyan mókás, ahogy ott áll a labdáival, meg a színes lufikkal a fűben. O nézi a csajokat, a csajok nézik az órájukat, és marha messze vagyunk az orgiától.

A Wolffal egyébként tudok dugni, mert amúgy ő tud dugni, csak ezek az arcjátékok!!! Borzasztó, amikor lenéz rám, és látom ezt az arcjátékot. Hát, ez borzasztó! ...

Pénz? Amikor megismerkedtünk, nem tisztáztuk előre az árakat. Kétezer euróval kezdődött, de annyira jó nálam a Wolf, hogy neki ezerért már prosztatamasszázs is jár. Leszaram, hogy be kell nyúlni a fenekébe, mert az a nagyon nagy mozi! Az nagy! Ha végeztem és eljöttem, órákig tudok röhögni. Higgye el, ezt komolyan mondom!

Majd elmesélem részletesen, hogyan kezdődött ez a kurvákodás. Sok részlet már homályban van, de azért pár dologra emlékszem. Azt szoktam mondani, hogy aktmodellnek jelentkeztem az egyik ügynökségnél. Gyakorlatilag ez igaz, de miféle ügynökség? Egy mobilszám! A vonal végén Erika! Adtam neki pár fotót, aztán onnantól kezdve, ha mondjuk bejelentkezett Erikánál valaki, mondjuk Dániel XY, faszom tudja, hogy kicsoda, hogy tetszem neki, akkor már csak egy dolga volt, hogy elküldi a repülőjegyet. Ha megjött a repülőjegy, akkor fölülök, megérkezem, ő kint vár a repülőtéren, és azt mondja, hogy „*ich bin ...*” a faszom tudja, kicsoda... mondjuk, az Omar, a török. Baselben lakik, illetve nem, ... Genfben. Se nem ronda, se nem szép, tökjelentéktelen, elfogadható, ... bár nagyon büdös a szája, láncdohányos. Azért őt emlegetem, mert egészen egyedi volt, ahogy kezdte: Alma, kérlek, amíg velem vagy, addig felelek érted, mindig tudjam, hol vagy. Ennyi. Ettől én... hozzámentem volna! Annyira jólesett! Annyira kurvára jól!

Amennyire kedves volt a repülőtéren, annyira durván baszott análba éjszakánként. Hát, abban túl sok szeretet nem volt! Még jó, hogy mindig viszek magammal egy kéj-báj síkosító zselét, anélkül maga lenne az örület!

Omárnak úgy két-három nap múlva megmondtam, hogy muszáj hazamennem, ennyit én nem tudok távol lenni. Azt mondta, hogy jó, menjek, és utána még hónapokig küldött nekem pénzt.

Mostanra elmúltak ezek a kapcsolatok. Igaz, ha felhívnának, és olyan volna a hangulatom, biztos mennék. Azért van vége ezeknek a kapcsolatoknak, mert előbb-utóbb minden-

ki átbasz mindenkit, sokáig nem lehet szopatni a másikat. Én például a közvetítőmnek soha nem adtam le a neki járó pénzt, végül is én voltam a szemét, mert átbasztam. A háta mögött kibeszéltem, mindig lerajzoltam a kis műtött zsidó orrával, gonosz voltam hozzá, és a végén nem kapott se szexet, se pénzt. Nem mintha sajnálnám, mert ócska kis stri-ci volt, üzletelt az mindennel, és mindenkit lehúzott. Gyűlöltek! Állandóan nagy emberek körül forgott, játszotta az agyát. Én mindig kiröhögtem. Tudtam róla, hogy egy senkiházi, akinek nagy a feje, rossz a térde, ráadásul még seggbe is basztak egy pornófilmben, ami nekem meg is van. Nagyon nagy figura, ha akarja, még mesélek róla.

4.

Nekem szeretethiányom van, ez az egyetlen hibám

Láttam magát a televízióban, amikor elmesélte, hogy mennyire hiányzik a nagymamája, aki a legközelebb állt magához. Ha valakinek nincs ilyen ember az életében, akkor nagy hiánya van. Hát, nekem nincs meg ez az ember. Az abortuszra az apám vitt el, de beszélni nem volt hajlandó róla. Nemcsak, hogy az abortuszról nem akar hallani, meg nem akar róla beszélni, rólam se akar. Rólam!

A MÚLT HÉTEN NAGYON MAGAM ALATT VOLTAM. Sorra csattantak rajtam a pofonok. Volt, hogy nem aludtam két napig. Hogy mit csináltam éjszaka? Szívtam. Meg ültem és ültem.

Napközben, aki otthon volt, azt meglátogattam. A barátaim közül néhánynak eszébe jutottam. Egy ilyen hívás után felmentem - akkor legalábbis azt gondoltam - a legjobb barátnőmhöz. Ez délután volt, akkor, amikor már két napja nem aludtam, túlfeszített voltam. Az alaphangulatom amúgy is negatív, pesszimista beállítottságú, a lényeg az, hogy milyen szar nekem ... Beszélgettünk ezzel a lánnyal, aztán amikor jött haza a férje, azt mondta, hogy menjek el. Hívott egy taxit és elzavart. Nem, nem volt durva. A férje ügyvéd, akihez a barátnőm anyagi érdekből ment hozzá, és én rögtön az elején tudtára adtam ennek az ügyvédnek, hogy nem kedvelem. Hát, mit mondjak? Ő se engem. Most az a borzasztó, hogy ez a „kedves barátnőm” azzal hívott fel, hogy menjek át hozzá ... Oké, mondtam, rád mindig lehet számítani. Ezután dobott ki azzal, ha nem megyek, rám hívják a rendőrséget, mert be vagyok szívva.

Már nem nagyon emlékszem a történetekre, de úgy rémlik, hogy nem is taxit, hanem a mentőket hívta, de én aztán be-

ültem egy taxiba, és a taxi megállt valahol a Tétényi úton. Egyszer csak ott volt egy mentő is! Itt már nem voltam nagyon képbén. Esett az eső. Így utólag azt hiszem, hogy Timi, a barátnőm ültetett a taxiba, de most már nem a barátnőm ezek után, és ő mondta be a Tétényi utat, ahol a kórház van.

Azt a mai napig nem tudom, igazából hogyan történt az, hogy én a mentőautóba nem szálltam be, hanem elszaladtam a panelházak irányába, és azt se tudom, hogy ki hívta ki a rendőrt, a mentők-e, vagy a barátnőm. Arra emlékszem, megmondtam a mentősöknek, nem vagyok köteles beszállni, meg hangoztattam, hogy igen, be vagyok szívva, és akkor mi van? Na, mindegy. Nem a rendőröknek szegültem ellen, hanem a mentősöknek. Aztán szaladtam, bekanyarodtam a nagy panelházak közé. Nyitva volt a kapu az egyik panelben, gondoltam bemegyek, elbújok. Becsöngettem egy lakásba, és mondtam, hogy jó napot kívánok, szeretném, ha beengedne, mert követnek a rendőrök. Valami ilyesmi abszurd dumát mondtam.

Tényleg hihetetlen! Az illető meg volt hökkenve, és azt mondta, hogy nem. Akkor felmentem a tetőre, ahova aztán a rendőrök utánam jöttek. Felszólítottak, hogy ne szegüljek ellen. A mentőautó elvitt az Erzsébet Kórházba. Kérdeztem, hogy miért az Erzsébetbe, amikor nem is ott vagyok nyilvántartva, hanem egy másik kórházban a hetes osztályon. Ott van a nem tudom milyen főorvos asszony, ő engem ismer, van rólam leírása, oda vigyenek. Végül mégis az Erzsébetbe kerültem! Ott van egy nagyon jó fej doki, mondtam neki, hogy tudom kezelni a helyzetet, haza szeretnék menni. Igen, szívtam, de ebben a városban nem én vagyok

az egyetlen. Hazamegyek, beveszek egy Dormicumot, és kialszom magam.

Vizeletmintát vettek, és kiderült az, amit nem is titkoltam és nem is tagadtam. Mondta az orvos, nem tart bent, mert legfeljebb a sima osztályra kerülhetek, ahonnan viszont azonnal hazamennék, a zárt osztályra meg nem tehet, mert nem vagyok olyan súlyos állapotban.

Na, a következő napokban párszor meg kellett jelennem a rendőrségen. Vallomást tettem, meg elolvastam a Timinek is a vallomását. Ott szakadt meg a kapcsolatunk, illetve már hamarabb, amikor azt mondta, hogy menjek, mert jön a férje. Ezt szerintem nem kellett volna, ez nem egy baráti gesztus.

Hol tartottam? Persze, a rendőrségre ügyvéddel mentem. Az ötlete nem volt túl eredeti, de rábízta. Azt találta ki, hogy egy szórakozóhelyen megittam egy italt, amibe valószínűleg beletettek valamit.

Ezek után került sor a kötelező leszoktatásra. Kopogtattak nálam... Elváltoztatott hangon azt mondtam, hogy nincs itthon az Alma. Valami pártfogó keresett. A lényeg, nem nyitottam ki az ajtót. Azt mondtam az ajtón át, hogy én az Alma unokatestvére vagyok, de átadok üzenetet. Bedobo.tt egy papírt telefonszámmal, amit aztán felhívtam.

Be kellett menni a Szentkirályi utcába - ez a nyolcadik kerületben van -, egy hivatalos helyre, ahol közölték, hogy nem tartózkodhatok egyedül az épületben. A portás kísért be. Elmagyarázták, hogy elterelésre kell járnom, ami azt jelenti, hogy pszichológus, meg vizeletminta. A Szentkirályi utcában úgy kezeltek, mint egy ügyet. Tehát abszolút nem humanusan. Én voltam a négyes. Az egyik munkatárs fog-

lalkozott velem. Mintha egy végtelenített szalagot hallgat-
tam volna. Próbáltam vele kommunikálni, mint ember az
emberrel, de nem lehetett. Azt mondta, hogy majd csak ak-
kor kérdezhetek, ha ő befejezte. Erősködtem, kénytelen va-
gyok belekérdezni, mert a végére elfelejtem, pedig egy cso-
mó szó nekem nem mond semmit. Például, mit jelent az,
hogy eltereltés? A pártfogóm azt mondta, hogy nem vála-
szol, majd csak a végén kérdezzek. Összesen kétszer talál-
koztunk.

A pszichológusnőnél tegnap voltam. Az ügyem átkerült az
ügyészségre, a határozat valami elterelés. Ilyenkor az van, ,
hogy el kell járni pszichológushoz, hat hónapig tart, és min-
dig bizonyítani kell, tiszta a vizelet. Erikának hívják a pszi-
chológust. Tegnap voltam nála. Egy borzasztó kedves hölgy,
nagyon kedves. Ott voltam másfél órát, és mondta, nagyon
örül, hogy megismerhetett. Mondtam neki, ne vicceljen, nem J
vagyok én „a nagy Kerekes Alma, a szupersztár”. Én örülök,
hogy őt megismerhettem. Egyébként a kórházat eladják, meg
az is egy vicc, másfél óra azzal telt el, hogy telefonálgatott a
tizennégy-kilencvenhatos mellékre, a háromszáz forintos vi-
zitdíjat be kell-e fizetnem vagy nem. Én meg beültem a sa-
rokba és a „Francia nők nem híznak” című könyvet olvasgat-
tam. Aztán Erikával megbeszéltük, hogy ő nem addiktológus,
tehát nem szakterülete a drogosokkal való foglalkozás, vi-
szont szeretne engem meggyógyítani. Azt is őszintén meg-
mondta, hogy tartania kell magát a hivatali eljáráshoz, de az
lényegében nem más, mint adminisztráció. A magánpraxisá-
ban viszont szívesen foglalkozik velem, merthogy az alap-
problémámat kell megoldani, az pedig nem a drog.

Őszintén! Kinek nincsenek problémái? Ha azt nézzük, a társadalom többi tagjához képest én meglehetősen jól állok. Anyagilag mindenképpen. Tisztán látom magam, és tisztán látom a dolgokat magam körül, és ez épp elég ahhoz, hogy bedilizsek. Nyugodjon meg, Henrik, végigcsinálom! De csak azért, hogy leteljen az a pár óra, meg az a pár hónap. A Nyéki úton remek könyvek vannak. Például, kiolvashatom a „Francia nők nem híznak” című művet. Tényleg nagyon kedvesek! Az egész olyan, mint egy színház!

Megnéztem az Erika németjuhászáról készült fotót, aztán elballagtam a doktoromhoz, a Marosihoz. Ilyenkor felíratom azt, amit akarok, kifizetem neki a pénzt, előreenged... Messze nincs szó itt gyógyításról! Röhej az egész. Magának magyarázzak, Henrik? Maga írt könyvet a pszichiátriáról. Mondom, röhej az egész. Ezért vagyok kicsit kiborulva. Mi a franc ér engem állandóan?

Kurvára igaza van, Henrik! Nekem szeretethiányom van ... Láttam magát a televízióban, amikor elmesélte, hogy mennyire hiányzik a nagymamája, aki a legközelebb állt magához. Ha valakinek nincs ilyen ember az életében, akkor nagy hiánya van. Hát, nekem nincs meg ez az ember. Az abortuszra az apám vitt el, de beszélni nem volt hajlandó róla. Nemcsak, hogy az abortuszról nem akar hallani, meg nem akar róla beszélni, rólam se akar. Rólam! Nem akarok az apámmal foglalkozni, de az baromira foglalkoztat, hogy miért nem folyik ő bele semmibe. Igazából annyira nevetségesnek érzem ilyenkor magam, hogy egyáltalán erről beszélek. Nem kapok szeretet az apámtól? Nem. De férfitől sem.

Nem a férfi a legfontosabb. Nekem arra volna szüksé-

gem, hogy adhassak. Nem! Soha a kurva életbe nem voltj
olyan, hogy valaki a dolgaimra kíváncsi lett volna. Ezért jó
magával, Henrik.

5.

Én úgy tanultam meg szopni, hogy megkerestem Philip Morrist

Jut eszembe, magánál nincs még napirenden egy dugás?
... É ppen azon gondolkodtam reggel, hogy az utóbbi egy-két
hónapban annyi a problémám, hogy még egy jó baszás se
jön össze. Lassan hirdetnem kell, hogy valakit leszophassak.

HA MAGA MOST A TAXISOKRÓL ÍR KÖNYVET, AKKOR hogyan lesz ideje rám? Tényleg nem akarom zaklatni, borzasztó jó itt magánál. Tudom, hogy nyűg engem órákon keresztül hallgatnia, de nekem nagyon fontos, hogy kibeszélhessem magam. Az utóbbi napokban belenéztem a könyveibe. Hát, azért elgondolkoztató, hogy csupa olyan témával foglalkozik, ami a szex meg a bűn körül forog. Kurvák, pornos lányok, stricik, elmebetegek... Most meg itt vagyok én. Tényleg írna rólam is egy könyvet? Abban azért biztos vagyok, hogy Kerekes Alma érdekesebb, mint Gipsz Jakab taxis ... Jézus Mária! Ezt a halom kazettát mind a taxisok mondták tele? Taxis sztorim egyébként nekem is van dögi-vei. Már jó ideje nincs autóm, mert sajnálom rá a pénzt. A pénz ahogy jön, úgy megy. Inkább a testemet generáloztatom, mint az autóm. Taxissal kurva jól elvagyok látva.

Az, aki idehozott, a Ricsi, például remete. Ő mondta, hogy ő remete. Akkor azt mondtam, hogy na ne basszál! Akkor ültem először be hozzá, azzal nyitott, hogy ő látja, hogy nekem lelki sérülésem van. Mondtam, hogy most állj le Ricsi. Aztán lenyomott egy kábé húszperces önéletrajzot. Ricsi megmutatta a két vadászgörényét, a Bénit és a Dinit. Nagyon kemény volt, de nem mertem nevetni, mert azt hittem,

amilyen örült, még lecsap. Képzeld el, hogy én hátul ültem, ő meg a mobilján vetítette a Bénit és a Dinit egy nagyon szar felbontású videóklipben. Mászkáltak a vadászgörények a videón, ő meg állandóan az üvöltötte, hogy gyerk, gyerk! Ez azért nagyon meleg! Az volt a videón, hogy a Ricsi megágyaz a vadászgörényeknek, de azok leszarják, és csak mászkálnak és fütyülnek arra, hogy mit drukkol ott nekik a Ricsi. Aztán képzeld el, hogy másnap ott dekkolt a házam előtt, hogy ő vigyen el. Azt mondta, hogy mióta elhagyta a családját, azóta sok állata van. Megpróbáltam hozzá kedves lenni, és megkérdeztem, nem fél-e attól, hogy begolyózik. Aztán rájöttem, ennek már teljesen mindegy, mert hiába próbáltam elmagyarázni neki, hogy az ember is társaslény, nem szabad elhagyni a családot. Ő viszont büszke arra, hogy nem a gyerekeknek, hanem a vadászgörényeknek ágyaz, mert ő remete. Kint lakik az erdőben, harminc, vagy negyven kilométerre a várostól. Ez komoly!

A legdurvább az volt, hogy már akkor megkérdezte, hogy baszunk-e, amikor megmutatta a Bénit meg a Dinit. Ha engem szállít, befogom a számat. Van, hogy nem megy. Állandóan azzal jön, hogy bennem mennyivel több van, mint másokban. Mondtam neki, hogy „*Ricsi, ne haragudjál, de neked a taxisofőrködés se megy*”. Elkezdte sorolni, hogy miket végzett, és úgy bepipult, hogy elkezdett üvölni. „*Te lenézed a taxisokat!?*” Olyan marha agresszív lett, hogy kifejezetten megijedtem. Állandóan azt hajtogatja, hogy ő remete! Mondom, úristen, ezt nem hiszem el!

Van egy régebbi magántaxisom, a Lóri. Vele két vagy három éve találkoztam, a Tescóba mentem folttisztítót venni,

akkor futottunk össze. Azóta hulla szerelmes belém. Hulla szerelmes! Hát, mindent tudok róla! Tegnap a feleségével meg egy nővel dugott egyszerre. Legalábbis azt mondta, hogy bevettek még egy nőt. Nagyon csóringer, nagyon lúzer, és nagyon jó ember egyébként. Hát, nem tudom. Nyilván a bugyimba akar jutni. Tegnap legalább négy órát volt velem, innen oda, onnan ide. A Lórinak az kell, hogy le legyen baszva! Az kell, hogy állandóan éreztessem, hogy számára elérhetetlen vagyok. A telefonomban van egy csomó sms tőle, folyton ír. Attól élvez, ha belerúgnak. A marhája nem veszi észre, hogy én soha nem válaszolok! Tessék, itt egy sms. „*Szeretlek Alma és imádok veled sms-ezgetni*”.

Na, ez meg a Zsolt, tudja, a menedzserem asszisztense, aki utálja magát: „*Alma! Holnap öt, nagy üzlet, nagy kilátás. Mandragóra. Kacsa utca 22.*” Na, nézzük a legutolsót. Ez az állandó barátom, a Lali. Az olyan proli! Nagyon gazdag, ilyen újjgazdag. Tehát Mercedes... De a legújabb típus. Nagyon hülye! Semmiről nem tud semmit, viszont szeret, nagyon. Tényleg nagyon szeret! Most siel, már többször felhívott. Házasember.

Azt hiszem, nem tudom becsülni a férfiakat. Mindenki, ugye, hogy mindenki félrelép? Maga is csak egy a sok közül. Felőlem mondhatják rólam, hogy mocskos kurva vagyok, de az, hogy maga is térdig gázol a szennyben, az is biztos. Jól ellennénk mi így együtt!

Jut eszembe, magánál nincs még napirenden egy dugás? ... Éppen azon gondolkodtam reggel, hogy az utóbbi egy-két hónapban annyi a problémám, hogy még egy jó baszás se jön össze. Lassan hirdetnem kell, hogy valakit leszophassak.

Jópofa, ahogy maga trónol abban a fotelben. Tetszik ez a zsámoly. Jó sokan térdelhettek már rajta.

Én úgy tanultam meg szopni, hogy megkerestem Philip Morrisset. Ebben a műfajban az egyik legnagyobb. Nem azt mondom, hogy sztár, de pornósztár. Szóval, a szakmájában nagyon jó. Ez olyan kilenc-tíz éve volt. Ha hiszi, ha nem, kurva nehezen vesztettem el a szüzességem. Annyi történt, hogy rám feküdt a Sanyi. Ez a Sanyi egy teljesen okos gyerek volt, egyetemista, de nem kellett másra, mint hogy megdugjon. Aztán azon gondolkodtam, vajon mitől leszek én jó az ágyban. Megnéztem pár filmet, de attól se lettem okosabb. Akkor jöttem össze a Philippel, aki egyébként nem Morris, csak hülyéskedtem. Na, mindegy. Kértem, hogy taníts meg. Mindent megmutatott, mindenre rávezetett, aztán azt mondta, hogy nagyon jól csinálom. Egyszer Svájcban készítettem egy pornóklipet, ott mondta egy magyar lány, hogy amit mi tudunk, az egy nagy nulla. A barátja volt börtönben, és azt mondta, hogy a sitten egy csomóan úgy szopnak, mint az Isten!

6.

**Azt akartam, hogy jó legyek az ágyban,
és ha már belém hatoltak,
akkor ezt élvezni is tudjam**

Ahogy hazaértem, minden barátnőmet felhívtam, hogy képzeljétek, mi történt! Tehát eldicsekedtem vele, hogy seggbe basztak. Tudja, miért? Mert nekem ez nagyobb élmény volt, mint elmenni egy hülye moziba, vagy megcsinálni a matekleckét.

NEM MONDOM MEG, HOGY HÁNY ÉVES VAGYOK, csak találgasson maga is. Szerintem huszonnégytől harmincig minden talál. Hagyjon már végre békén az életformámmal! Ha magamra gondolok, akkor nem az jön le, hogy ez a csaj több faszt fog, mint kilincset. Egyfolytában tiltakozom az ellen, hogy kurva lennék.

Az viszont igaz, hogy ebből élek. Igazából nem tudom, hányadán állok saját magammal. Arról van szó, hogy rengeteget maszturbálok, megpróbálok szexisen viselkedni, így aztán teljesen úgy viselkedek, mint egy kurva. Ez azért lehet, mert amikor én fantáziálni kezdtem a szexről kamaszkoromban, akkor maszturbálás közben mindig arra gondoltam, hogy én egy kurva vagyok, akit megdugnak, mint egy lovat.

Hát, lehet, Henrik, hogy maga ezt nem érti, mert ha nem vonzódik, akkor fel se áll magának. Egy nő viszont meg tudja oldani, hogy akkor is bele tudjanak hatolni, ha éppen egyetlen porcikája se kívánja azt a faszt. Nálam teljesen természetes, hogy kefélés közben nem arra figyelek, aki fölöttem van, hanem arra a képre, amit az agyamban levetítetek.

Kábé tizenhárom-tizennégy éves voltam, amikor elkezdett bizseregni a nunim, amikor felfedeztem, hogy jó, ha

megérintem a csiklómat. Nagyon-nagyon sokat játszottam magammal, mindig arról fantáziáltam, hogy egy olcsó kurva vagyok, akit megbasznak. Maximum öt perc egy gyors, durva numera, ami engem nagyon felizgat a mai napig.

Elismerem, hogy ez a felfogás csak a nők egy szűk körére igaz, mert a legtöbb azt mondaná, hogy „*baszd meg, nem lenne gyomrom hozzá*”, nekem pedig ez egyfajta örömet ad.

Meg fog lepődni, Henrik, tizennyolc éves koromban vesztettem el a szüzességemet. Elég későn. Elmesélem egyébként, hogy volt. Ez úgy volt, hogy nekem a menstruációm elég későn, tizenöt éves koromban jött meg, de én már akkor el akartam veszteni a szüzességemet, és találtam is egy megfelelő srácot, akiről már beszéltem.

Nagyon sok időbe telt, amíg egy férfival eljutottam a csúcsig. Sokáig hitegettem magam, hogy a kefélés olyan érzés lesz, mint amikor a csiklómat izgatom. Akkoriban volt egy olyan telefonszám, hogy 06-85-005000, ami ingyen hívható volt, és én szombat délutánonként órákig ráfeküdtem a telefonra. Ez egy ifjúsági célokat szolgáló kék vonal volt. Minden második szombaton beszélgettem egytől ötig egy lánnyal, akivel marhájói megértettük egymást. Nevem meg arcom persze nem volt, mindenesetre vele beszéltem meg a problémámat, hogy másra számítottam, és a hüvelyemmel nem ugyanazt érzem, mint a csiklómmal. Beletelt egy kis idő, amíg a telefonon keresztül elmagyarázták, hogy a kettőt össze lehet hangolni.

Azután, hogy elvesztettem a szüzességemet, nagyon beindultam. Jelentkeztem egy modellügynökségnél, mondtam, szeretnék aktmodellkedni, megkérdeztem, milyen le-

hetőségek vannak. Az járt a fejemben, hogy ki kell hevernem a szüzességem elvesztésével kapcsolatos csalódást, magyarul, jó szexet akartam. Azt akartam, hogy jó legyek az ágyban, és ha már belém hatoltak, akkor azt élvezni is tudjam. Nem voltam még tizenkilenc éves, de az egyetlen dolog érdekelt, hogy jó nő akarok lenni, és élvezni akarok. Ehhez hozzátartozott az is, hogy baromira izgatott a szereplés lehetősége. Izgatott az, hogy meg kell tanulnom örömet adni és persze kapni.

Egész jó ügynökséget fogtam ki az Opera mellett a Révay utcában. Alig hogy jelentkeztem, pár napra rá már hívtak, hogy hétfő este egy francia producer vár a Taverna Szállodában, mert kifejezetten az olyan típusú lányokat szereti, mint én vagyok. És tényleg. Ott várt egy francia pornó-producer, a Pierre, aki tényleg az egyik legnagyobb francia rendező és producer, és akkor ő jól seggbe is baszott rögtön, az első este, mert hogy ezt neki ki kell próbálni. Örülök, hogy ő csinálta, mert szakszerűen csinálta. Hát attól volt szakszerű, hogy ügyes volt. Tudta, hogy mit csinál.

A Pierre análmániás. Egyébként nem nagyon beszélgetünk, pedig nagyon jó humora volt, és borzasztóan tudott kezelni engem. Megmondtam neki, hogy abszolút nyitott vagyok, és engem tényleg minden izgat. Nagyon-nagyon kedves volt hozzám, megmutatta, hogyan kell kimosni, aztán nagyon ügyesen kinyalta a fenekemet, bekente vazelin-al a farkát, és eszelősen megbaszott. Hát, őszintén szólva nem tegnap volt, most nem tudnám megmondani, hogy milyen pózban csinálta. Talán oldalt feküdtem.

Mondja Henrik, maga erre izgul? Jaj, Henrik! Ne legyen

már olyan prűd! Ez úgy volt, hogy feküdtem az ágyon hanyatt, és akkor ő elkezdett odabent nyalakodni..., igen, a puncimat is megdugta. Mindenhova benyomta, ahova csak lehetett. Nekem nagyon tetszett, én szeretek kiszolgáltatott lenni. Amikor eljöttem a Pierre-től, azt mondtam, hogy úristen, ez fantasztikus volt!

Ahogy hazaértem, minden barátnőmet felhívtam, hogy képzeljétek, mi történt! Tehát eldicsekedtem vele, hogy seggbe basztak. Tudja, miért? Mert nekem ez nagyobb élmény volt, mint elmenni egy hülye moziba, vagy megcsinálni a matekleckét. Nekem például abszolút mazochista hajlamom is van a szexben. Szeretem például, ha lefogják a karomat. Igen, eltalálta, gyakran előfordul, hogy meg is kötöznek. Ilyenkor kuvára felizgulok, mindamellet, hogy egy picit félek is, meg teljesen kiakadok, de marhájó ez a szex, mert óriási orgazmusom van. A kikötözésben az izgat fel igazán, hogy nem az történik, amit én akarok. Biztosan azért van ez, mert egyedül élek, egyedül csinálom a dolgaimat, a mindennapokban az történik, amit én akarok. Na most, ha a szexben bármire is kényszerítenek, az izgatólag hat rám.

Tetszik nekem a madám szerepe is. Nem tudom megmagyarázni, miért, mindenesetre nagyon el tudnám magam képzelni madaraként egy kupiban. Volt egy szórakozóhely, ahol lepaktáltam a tulajjal. Akadt olyan nap, hogy három-négy különböző üzletfelével is dugtam, de kivártam az estét, és akkor megdugattam magam a tulajjal is. Marha jól éreztem magam! Mit mond? Ez tetszik.

Alma, a méhkirálynő! Jézusom! Úristen! Ez lehetne a rólam szóló könyv címe is!

Tudja, mi futott át az agyamon? Mi lenne, ha ez a könyv nem hagyományos formátumban jelenne meg, hanem egy hatalmas pénisz formájában? Nem lehet? De bele lehetne tenni egy péniszformájú dobozba, nem? Jó. Bocsánat, Henrik, rendben van, nem bohóckodok.

Látom, visszatolta a zámolyt. Ne aggódjon, nem mászom magára! Egyébként szerelmes vagyok. Nem mintha ez bármiben zavarna.

7.

Nem is mondtam, volt olyan tervük, hogy egyszerre kettejük faszát kapjam be

Azok négyen baszódtak ott rendesen, én meg csak rihegtem-röhögtem, és beszóltam a Kovács és Fiának, hogy na, mi van, divatguru, még mindig nem áll a cerka? Ami a másik két pasast illeti, a nevüket se jegyeztem meg. Ha a benyomásaimat kellene röviden összegezni, azt mondanám, a maguk módján elég intelligensek ahhoz, hogy nagyon tudatosan lealjasodjanak egy-egy estére.

TEGNAP MONDTAM A PAPÁMNAK, HOGY JÖVŐK MAGÁHOZ beszélgetni, meg azt is mondtam, magnóra veszi, amit mondok. Azt mondta, hogy a Tanár úr ki fog engem zsákmányolni. Mondtam neki, hogy nem érdekel. Engem mindenki kizsákmányol. Erre hajtanak. Én meg tűröm, mert átlátok rajtuk. Tudja mit, Henrik? Zsákmányoljon ki! Én élvezem, ha kizsákmányolnak.

Azért ne higgye, hogy én vagyok a vesztes! Olyan nyomorultak a férfiak! Megkefélnek, és vagy nem veszik észre, vagy nem akarják észrevenni, hogy átnézek rajtuk. Nem szármalmas pénzért szeretetet venni?!

Talán két hete, hogy megkeresett a Kovács és Fia. Tudja! A gyerekruhás, a nagykereskedő! Partira hívott, mondtam, hogy oké. Ezer euró, előre. Rengeteg ilyen partin voltam már, úgy hogy különösebben nem érdekelt. Egy este pár degenerálttal, másnapra az ember már el is felejtí. Mindenesetre ez a Kovács és Fia nagyon fölbaszta az agyamat. Nem tudom, hogy néhányan mire játsszák az agyukat! Kurva nagy partit, orgiát ígért azzal a dumával, hogy ő meg a haverjai egy-egy menő csajt hoznak magukkal, és aztán lesz minden, ami elképzelhető. A Bécsi Kávézóban találkoztunk, akkor már nagyon föl volt dobva, úgy kellett leállítanom, mert elő-

re fantáziált. Ilyen Penthouse típusú kégliben vártak minket. Mondanom sem kell - nem mintha nagyra tartanám magam -, de rajtam kívül egy se volt a beígért topcsajokból, a két haverja egy-egy húszezer forintos szakadt kurvát tudott produkálni. Az egészben az a legjobb, hogy végül meg se dugtak, én viszont osztottam rendesen ezeket az embereket. Jó negyedórás ácsorgás után a Kovács és Fia berángatott egy szobába, éppen csak derengett valami fény. Azok négyen baszódtak ott rendesen, én meg csak rihegtem-röhögtem, és beszóltam a Kovács és Fiának, hogy na, mi van, divatguru, még mindig nem áll a cerka?

Ami a másik két pasast illeti, a nevüket se jegyeztem meg. Ha a benyomásaimat kellene röviden összegezni, azt mondanám, a maguk módján elég intelligensek ahhoz, hogy nagyon tudatosan lealjasodjanak egy-egy estére. Szerintem ilyenkor kurvára nem a szex a lényeg, hanem hogy később legyen miről beszélniük, arról, hogy volt valami happening. Este nyolctól éjfélig voltam ott. Ha már rólam van szó, eszegettem a sajtokat, és meg-megnyaltam két kukit. Az egyik a Kovács és Fiáé volt, a másiknak már nem emlékszem a nevére, valami E betűs rondaság. Amúgy nekem nem kell, hogy egy férfi szép legyen, mert mi az, hogy szép?

Ja! Az én puncimat kinyalta egy lány! Csak azért, hogy az a három intelligens nézhesse. Én viszont őket néztem, ezt a három pöttyedt, elhízott, rossz fizikumú, zsíros hajú üzletembert. Ja! Nem is mondtam, volt egy olyan tervük, hogy egyszerre kettejük faszát kapjam be. Hát, ezek nem huszonöt éves kemény gyerekek, és akármennyire is igyekeztem, meg akármennyire is tudok, nem volt egy egyszerű feladat.

Elmegyek ezekkel a figurákkal valamilyen összegért, megcsinálom, amit kérnek, közben arra gondolok, hogy na baszd meg, te sem szeretetet kapsz. Pedig te is szeretetre vágysz, fizetsz is érte, aztán mégsem kapod meg. Az persze biztos, hogy a zűr bennem van. Most például azt érzem, hogy egyre dühösebb leszek. Az a mocskok, akibe szerelmes vagyok, már meg se akar baszni, pedig baromira izgat engem az a gyerkőc!

Henrik! Nagyon kérem, ne izgassa föl magát, mert muszáj megkeresnem az én kis tartalékomat. Maga ennyire naiv? Ez nem töltényhüvely, hanem egy adagoló! Isten ments, hogy kicsavarja, mert éppen itt kell betölteni. Tudok egy drogos boltot, ott mindenfélét lehet kapni...

Állítólag a rendőrség üzemelteti, nem tudom ... én már nem tudom. Hogy honnan van az anyag? Úgy két hónapja van egy új dealerem. Már azt sem tudom, hogyan találtam, valaki ajánlotta.

8.

Azt mondták, hogy találjak egy pasit, akit be lehet fűzni egy kis dugásra

A Valaki elővette a micsodáját, és a többiek előtt szoptam, de nem volt elég kemény a farka, mert dolgoztak benne a gátlások. Szerintem arról szólt a történet, hogy megmutatott a haverjainak az újságban, és ő most be akarta bizonyítani, hogy milyen jól szopat, vagy mit tudom én, merthogy ő a falkavezér. De nem ment a dolog, mert összeidegeskedte magát.

MIELŐTT ELMESÉLNÉM EZT A NAGYON GÁZ SZTORIT, AZT azért ne felejtse el, hogy én már nagyon régen szeretnék szerelmes lenni. Állandóan az jár a fejemben, hogy én mindig csak öt percre kellek. A televízióban is, meg az ágyban is. Pedig nekem lenne mondanivalóm. Na, a lényeg... Valakik, nem mondom meg, kik, kitalálták, hogy az életem egy darabját felveszik videóra, és csinálnak belőle egy pilótát. Tudja, az egy próbafelvétel, amit aztán megpróbálnak eladni a televízióknak. El is készült. Van benne bőgés, kiborulás, szex. Kurva jó lett, de nagyon durva. A baj a szexjelelennel van. A filmen ugyanis azzal szexelek, akit arra választottam ki, hogy szeressek.

Igaza van, ez baromira nem kóser, de úgy voltam vele, hogy engem egy valóságshow után kaptak fel, miért ne mennék bele egy másodikba? Elmondom, hogy volt. Azt mondták, hogy találjak egy pasit, akit be lehet fűzni egy kis dugásra. Az a fontos, hogy híres legyen, mert különben nem olyan nagy durranás. Na és akkor elkezdtem gondolkodni, kijöhet szóba. Este nyolctól hajnali ötig írtam a neveket, élsportolók, politikusok, színészek, zenészek, meg az ismert majmok a gagyi tévékből.

Na, és akkor maradt egy zenész, illetve nemcsak zenész,

de zeneszerző is. Most már nagyon óvatos vagyok, ezért egyelőre nem akarom megmondani a nevét. Nem mintha hallgatnék az apámra, de szerintem most, egyszer az életben jó tanácsot adott, hogy ha már ennyire hülye vagyok, ne tétézzem a bajt.

Na szóval, nevezzük őt mondjuk Valakinek. Szóval, a Valaki - és ezt gyorsan kinyomoztam - harminc és negyven közötti, európai szintű zenész. Hogy milyen műfajban, az most mindegy, a lényeg az, hogy rengetegszer lépett fel külföldön. Megszerezték a telefonszámát, én meg fogtam magam, és küldtem neki egy üzenetet. Azokban a napokban éppen én voltam az egyik puncis lap címlapján. Rábeszéltem a hangpostára: „*Szia! Alma vagyok. Ha nem tudod, hogy ki, akkor nézd meg az újságosnál, és hívj vissza.*” Aztán agyaltam, meg kétségbe estem, és végül abban maradtam, hogy ez az én misszióm. Az apám gyógyít, az anyám művészi szinten teszi minden nap boldoggá magát, én meg az vagyok, aki. Tudja, a baj az, hogy végül is ez az egész kurva jól sikerült, viszont iszonyú geci voltam valahol.

Hát, az üzenet elment hétfőn vagy kedden, és mi szombaton este már találkoztunk is. Kibéreltek nekem egy nagy házat, mert a többi felvétel ugyan az én lakásomban készült, de a szexet ott azért nem akartam. Na most, minden fel lett véve kézi kamerával. Az, ahogy rábeszélek a rögzítőre, az, ahogy készülök a szombati találkozóra, minden-minden fel lett véve. Fodrász, manikűr, az első közvetlen telefonbeszélgetésünk, minden-minden. O ezt a mai napig nem tudja. Borzasztóan meg volt tervezve az egész. Lenyomozták, milyen kocsival jön az illető, és felvették onnan kezdve, hogy

bekanyarodott a kocsijával abba a bizonyos budai utcába. Még az is szalagon van, hogy nyitom ki a kaput. A hálószo-
bát bekamerázták úgy, ahogy a reality showkban szokták. Profi stáb csinálta, jó csapatot szedtek össze.

Tudja, mi volt a legszörnyűbb? Az, hogy én kifejezetten élveztem, hogy nem olyan egyszerűek a dolgok. Az, hogy benne vagyok egy nagy kavalkádban, és tulajdonképpen körülöttem forog minden. Lényeg, ami lényeg, megjött a Valaki, úgy, ahogy azt már előre közölte velem, félrészezen, mert megmondta, hogy ő csak alkohol által tud feloldódni. Ahogy belépett, rögtön közölte, hogy ő most inni akar. Hát, ez tiszta röhej volt! Tudja, mit ittunk? Rumos kólát! Hát nem gyerekes? Hozott rumot, meg kólát. Olyan volt, mint tinédzserkoromban, legutóbb akkor kértem rumos kólát. Megitatta velem, pedig halálosan gátlásos volt. Én elég hamar berúgtam, de ez lényegtelen. A lehető legkevesebb ruha volt rajtam, de jó távol ült tőlem. Lassan ment az idő, kénytelen voltam kezdeményezni. Beleültem az ölébe, és csókolgatni kezdtem.

Meg kell mondjam, hogy szexuálisan ez a fickó egy tizenkét éves gyerek szintjét üti meg. Jó, hát péniszileg nem. Az viszont imponált, hogy egyszer csak felkapott, leszedett rólam mindent. Ez tényleg imponált, mert eddig ő volt az egyetlen férfi, aki fölkapott, és olyan jó volt hozzábújni. Tudja, én mindenkit meg akarok menteni, mert igazából olyan vagyok, mint egy anya, aki csak ad. Amikor felkapott, eldőlt, hogy szerelmes vagyok bele. Aztán megdugott. Emlékszem, akkor élvezett el, amikor éppen fejfelé voltam, szóval kézen álltam.

Henrik! Maga most miért szörnyülködik?! Nem hiszem el, hogy maga pirul! Ha most itt lenne a kazetta, isten az atyám, megmutatnám magának, de ahogy elnézem, bele is halna. A felvétel most az egyik kereskedelmi tévénél van, remélem, biztos helyen, páncélszekrényben. Ez tavaly nyáron történt, és azóta hála istennek szinte semmi sem szivárgott ki.

Aztán? A dugás után rögtön elment, és egy hétig fel se hívott. Egy hétig ki se mozdultam, ültem a telefon mellett, vártam, hogy hívjon. Aztán felhívott azzal, hogy felugrana hozzám pár barátjával. Mondtam neki, hogy én érte mindenre hajlandó vagyok, de azért megdöbbsentem. Abban a hitben voltam, hogy ő milyen intelligens és művelt. Erre közölte, hogy hozna másik három zenészt, két fiatal srácot, ezek testvérek, meg egy harmadikat, egy vele korabelit. Mondtam, ha csak így megy, akkor legyen.

Kértem, hogy óvatosan jöjjenek. Hát, mit mondjak, ez nem jött össze. A ház egy elég meredek utca tetején van, kinézek az ablakon, látom, hogy a lejtő alján megáll az autó, és kiszállnak ezek négyen. Felhívtak, hogy akkor ők jönnének, és megígérték, hogy feltűnés nélkül. Na, képzelje el, hogy jönnek, de hogy? Libasorban! Leszaladtam, hogy kinyissam a bejárati ajtót, jöttek is ám ezek négyen. Elöl az én szerelmem, mint a vén, tapasztalt róka, mögötte sorban a többiek, mint a kislibák. Én meg ott álltam előttük az előszobában, és mondtam, hogy örülök, hogy megismerhetem őket, mert én tényleg büszke voltam.

Na most, az volt, hogy hoztak egy üveg pezsgőt. Érti? Egy üveg pezsgőt ötünknek! Valami BB-t, még csak nem is mondjuk egy Hungária Extra Dryt. Tehát egy üveget hoztak,

gondoltam, ez nagy buli lesz. A Valaki hamar rá is kezdett, hogy vetkőzzek le. Mondom, jó, jó. Elkezdttem velük kacérkodni, gyorsan elfogyott a pezsgő, és valahogy a pezsgősüveg bekerült a puncimba. A következő történt: én a szőnyegen kéjelegtem, ők meg álltak előttem álló farokkal sorban, aztán a pezsgősüveggel ujj áztak. Aztán mondtam nekik, hogy jó volna, ha elmennének, legalább háromszor nyitottam ki nekik az ajtót, hogy sziasztok, de nem mentek el.

A Valaki elővette a micsodáját, és a többiek előtt szoptam, de nem volt elég kemény a farka, mert dolgoztak benne a gátlások. Szerintem arról szolt a történet, hogy megmutatott a haverjainak az újságban, és ő most be akarta bizonyítani, milyen jól szopat, vagy mit tudom én, merthogy ő a farkavezér. De nem ment a dolog, mert összeidegeskedte magát.

Meguntam, betelerltem a fürdőszobába, és ott leszoptam keményen. Annyira ideges volt, hogy előtte megnyitotta a csapot a lihegése miatt, aztán meg miután elévezett, elbögte magát. Miután elmentek, iszonyú rosszul éreztem magam. Tudom, hogy rajtam múlt, ami történt, de mégiscsak a televízió hozott ilyen helyzetbe. Úgy éreztem magam, mint egy bábu.

Ezután a látogatás után gyakorlatilag nem aludtam, vagy legalábbis nagyon keveset. Nagyon rajta voltam a kokainon, mert az volt az egyetlen jó dolog, amit el tudtam érni. Na, meg persze a gyógyszerek. Én imádom a gyógyszereket! Otthon rengeteg gyógyszerem van, mert én egy abszolút kísérletező szellem vagyok. Nagyon szeretem a játékot a szervezetemmel. Állandóan próbálok keverni-kavarni, mert én alaphól nem úgy ébredek, hogy jaj de jó, élek, és süt a nap,

megyünk sétálni. Bár szeretnék. Én a napomat Peroxattal indítom.

Az isten áldja meg, Henrik! Az egy antidepresszáns. ... Maga akar baszni velem valamikor? Ez úgy tervben van, vagy hülye vagyok, hogy megkérdezem? Szerintem ez a legjobb. Mármint nem a baszás, hanem hogy megkérdezem.

Régen kérdeztem ilyet.

9.

Baszd meg. Papa! Gyere már velem!

Olyan jó volt! Ennek a házaspárnak a kertjében van az istálló, a lovaknak van a karám, és képzelje el, hogy velük van a Medárd nevű bambi, a meséből kiugrott kis őzike, akinek az anyukája meghalt, és őt kecsketejen nevelték fel. És olyan jó volt, hogy az apukám meggon-
dolta magát, és utánam jött! Együtt volt a kislányával.

NEM JÖTTEM KÉT HÉTIG, MERT KURVÁRA NEM AKAROK kommunikálni senkivel. Mondtam már, mennyire hiányzik nekem az apám meg az anyám. Főleg az apukám, mert az anyukámat nem tartom annyira érdekesnek, illetve számomra nem annyira érdekes ember. Az apukám tegnap a szemembe mondta, hogy ő nem kíváncsi rám, de mondtam neki, hogy, de baszd meg, hát te vagy az apám!

Ma is bőgtem. Ott lakik egy utcával arrébb, átmentem és könyörgtem neki: „*Papa, legyél már része az életemnek! Mert az, hogy vettél nekem egy lakást, meg hogy mindig megkérdezed, hogy van-e kajád, nekem nem az kell! Nekem te kellesz! Azt sem tudom, hogy buzi vagy-e, és azt sem, hogy mit szeretsz csinálni szabadidődben. Ajándékokat veszünk egymásnak vörös csillagos napokon? De baszd meg, nem ismerlek!*” És ott könyörgök neki, és az a válasz, hogy „*felnőtt, önálló nő vagy*”. Mondtam, „*kösz, de attól még hiányzol*”.

Én tényleg két oldalról égetem a gyertyát. Egyáltalán nem érzem magam betegnek, pedig sok pszichológusnál jártam. Bármikor, bármit teszek, az egész arról szól, hogy eltereljem a figyelmemet, hogy nagyon magányos vagyok. Ez a nagy helyzet. Itt volt például ez a Valaki. Próbálom keresni.

A szexre is szükségem van, arra a fajta szexre, hogy jó lehessen valakihez odabújni. Tehát nem arra a prütykölős, kurvás szexre, ahol azt mondom, hogy nem érdekes. Jó volt vele, ő meg nem mer hozzám jönni. Tehát nagyon egyedül vagyok, sajnos. Ezért nem jöttem két hétig magához.

Sms-ben azt írtam, hogy tegnaptól, azaz szerdától leszek. Ez magának nyilván úgy hangzott, mintha elutaztam volna, vagy valamin dolgoznék. Ez úgy van, hogy elhatároztam, na, szerdán majd kilépek. Ezt úgy értse, hogy valamit befejezek és valamit újra kezdek. Kezdeni nem nagyon sikerült, mert egész nap vártam, vártam, hogy a Valaki jelentkezzen. Nem csináltam semmit. A kutyám szájába nyúláltam, ki akartam szedni egy kupakot, és úgy megharapott, hogy kilyukadt az ujjam és vérzett. Látja? Már teljesen szép.

Jaj, volt egy iszonyú jó élményem! Baromi jó volt! Pár héttel ezelőtt történt. A manikűrösnél, ahova járok, hallgattam egy lányt, aki egy lovas alapítványról mesélt. Elmondta, hogy az egyik faluban feljelentettek egy bácsit, aki a lovát évekig kikötve tartotta egy fánál. Nem patkoltatta, nem etette. Szegény állat majdnem megfagyott, a halál szélén találták. Egy alapítvány mentette meg, állítólag minimális pénzekből tartja fenn magát. Mondtam már magának, hogy imádom az istálló szagát, meg hogy gyerekkoromban rengeteget lovagoltam?

Pest környéki faluban működik az alapítvány, egy házaspár intéz mindent. Felhívtam őket, és mondtam, hogy mennek. Kérdezték, hogy maga az a Kerekes Alma? Igen. Jó napot kívánok.

Elmentem smink nélkül. Nincs kocsim, ezért megkértem

az apukámat, hogy vigyen ki, aztán amikor odaértünk, megkérdeztem, nem jön-e be velem? Nem. Ő addig elmegy a Tescóba. Mondtam neki: „*Baszd meg, Papa! Gyere már be velem! Mert miről beszélgetünk, ha nincs közös élményünk?*” De ő nem jelenik meg velem. ...Aztán öt perc múlva becsöngetett. Ott maradt velem, és ez nekem nagyon jó volt.

Pont ma hívtam fel az egyik ügynökséget, hogy engem nem érdekel, de ennek a helynek csináljanak valami reklámmot. Fogalmam sincs, anyagilag hogy állnak, biztos kapnak valami támogatást. A nő egyébként úgy kezdte, hogy lovagolt, de nem a sajátján. Aztán a lovat fiatalkorában le akarták vágni, ő összegyűjtötte a pénzt, és megvásárolta. Aztán az egy lóból lett három ló, most van tizennégy, és mindegyiket ő mentette meg. Az összes kurva wellness szálló elmehet a picsába!

Két órát voltam ott, mert az apám mondta, hogy menjünk haza, ne tartsuk fel őket. Mondtam, nem tartjuk fel őket. Aztán úgy mentem haza, mint aki kicsattant. Nemcsak ló van ott, hanem őzike is, meg egy Jambó nevű disznó, amelyik olyan értelmes, hogy beszárás. Mint egy kutya, olyan. Hihetetlen! A nő azt mondta, hogy szerintem a lovak a mai világunknak a legnagyobb áldozatai. Ebben lehet valami, mert addig tart a mentés, hogy kutyák, meg macskák.

Olyan jó volt! Ennek a házaspárnak a kertjében van az istálló, a lovaknak van a karám, és képzelje el, hogy velük van a Medárd nevű bambi, a meséből kiugrott kis őzike, akinek az anyukája meghalt, és őt kecsketejen nevelték fel. És olyan jó volt, hogy az apukám meggondolta magát, és utánam jött! Együtt volt a kislányával. Csak egyfolytában azt

kérdezte, hogy nem fázom-e, meg hogy kislányom, ne tart-suk fel őket, meg állandóan lábujjhegyre állt. Nagyon hülye dolgai vannak az apukámnak. Kicsit hasonlít magára, mert borzasztóan látszik rajta, ha valami nem érdekli. Na, ezzel az arccal beszélgetett a pasassal, akinek szófosása volt, mert örültek, hogy éri őket valami más, mint a lószar. Ahogy az apám nézte azt az embert, hát az valami borzasztó! Feltűnően tudja bámulni a nőket is. Azt a nőt is megbámulta. A nő azt mondta, hogy panaszkodik, panaszkodik, de valahogy mégis kiválasztottnak érzi magát.

Hogy miből élnek, arról fogalmam nincs. Mert van az az egy százalék, amit fel lehet ajánlani. Kérdeztem is, hogy az mennyit hoz egy évben. Legutoljára - azt mondták - két-százötvenezer jött össze. Ezt nem hiszem el, mert ennyiből nem lehet fenntartani az alapítványt. Már arra is gondoltam, hogy talán ez a nő azért szánta ránk az idejét, mert hátha lehet a Kerekes Almán keresztül valami kis pénzt keresni. De ez se érdekelt, mert csak azt néztem, hogy nekem kurva jó ott.

Tök jó volt! Az, hogy az apám elvitt. Nem tudom, mi a szarnak dolgozik még! Nagyon-nagyon szeretem őt. Vele nőttem föl, nagyon függök tőle. Én megmondtam neki, hogy *„én addig fogok élni, amíg te, de addig két végétől égetem a gyertyát”*. Ezért van az, hogy egyáltalán nem racionálisan tervezgetem a jövőmet. Az jó, ha felhív, de nem jó, hogy nem ismerem. Persze tudom, hogy vannak nálam szarabb helyzetben lévő emberek is.

Tényleg nagyon jó volt ott a tanyán, de azért azt éreztem, hogy ez a házaspár abszolút úgy kezel, hogy én vagyok az a Kerekes Alma, aki ott van a tévében. Pedig én úgy mentem

oda, mint Gipsz Janka, aki egyszerűen csak szereti a lovakat. Úgy beszéltek velem, hogy, „*jaj, képzelje el, Alma, itt vannak tőlünk nem messze a Lázár testvérek is*”. Szóval egy sznob picsaként kezeltek. Én mondtam, hogy ne haragudjanak, de szarok a Lázár testvérekre. Nem azért, mert..., de nem érdekel! Nekem ne jöjjenek ezzel! Engem nem érdekel az se, hogy ez a ló milyen alomból való, vagy hány versenyt nyert, mert itt lócitrom van! Én ezt a szagot érzem, és én le szeretném pucolni az egyik lovat. „*Jaj, adjunk kesztyűt?*” ... „*Nem kell kesztyű!*” Idegesítettek. Végül pucoltam, de nagyon rosszul. Mert eddig mindig az volt, hogy én elkezdtem a lovat pucolni, valaki állt mellettem, és a végén ő csinálta meg. Eddig én életemben normálisan még nem pucoltam le a lovamat. Ez az egészre jellemző.

10.

**Az biztos, hogy ő beleélvezett a vízbe,
az is biztos, hogy én valamit csináltam...,
de szerintem nem hatolt belém**

Kis gyertyákat gyújtottam meg, hogy az apró fényeknél minél kevesebbet lássak. Épp csak annyi fény volt, hogy amikor levetkőztem és bementem a majdnem atomsötét fürdő'szobába, éppen csak bele nem estem a kádba. Aztán ő is előkerült, egy nagyon pici, puha pöccsel. A vízzel az a jó, hogy elmossa a kellemetlen dolgokat. Az biztos, hogy ő beleélvezett a vízbe, az is biztos, hogy én valamit csináltam, de szerintem nem hatolt belém.

MINDENNAP MÁSHOGY NÉZEK KI, ÉS MILYEN ÉRDEKES, pont most nézek ki úgy, mint egy pornósztár, amikor direkt nagyon kevés sminket tettem fel, mert magához jövök. Becsavartam a hajam, mert már nem tudok vele mit kezdeni, már egy kicsit unom a szőkét is. Azt szeretem, ha minden nap máshogyan nézek ki. Megint késtem? Pedig igyekeztem.

Beszaladtam a Marosi doktorhoz. Tudtam, hogy vizitelt, de nem kellett sokat várnom. Tulajdonképpen csak egy Dormicum vényért mentem be. Pörög ő is kegyetlenül, a kórházat vagy felszámolják, vagy elköltöztetik. Milliós problémája van. Velem sok dolga nincs, magánbetegként járok hozzá be a kórházba, de gondolom, ezt mindenki így csinálja.

Tulajdonképpen az egész kapcsolatunk abból áll, hogy ő odaadja a receptet, én meg kifizetem neki. Igazából nem számítok betegnek, de engem megnyugtat, hogy járok valakihez, aki orvos, és ő is azt mondja, ténylegesen nincs semmi komoly problémám. Ma ő volt kicsit betegebb nálam, mert Dormicum helyett Paroxátot írt fel, még jó, hogy megnéztem. Már kinn voltam a folyosón, kénytelen voltam visszamenni, hogy ezt elbaszta. Mást írt fel, mint amit kértem.

A Dormicum nekem azért kell, hogy otthon legyen. Az egy nagyon erős altató. A Paroxát pedig egy antidepressz-

száns, amire gyakran van szükségem. Na, szóval a doktor összekeverte a kettőt, amitől egyszerre olyan jó kedvem lett! Azért, mert megint visszaigazolást kaptam arról, hogy nem én vagyok az egyetlen, aki oda se figyel fontos dolgokra. Ez nem azt jelenti, hogy én most vádoló, hogy ő egy figyelmetlen orvos, meg hogy nem lelkiismeretes, vagy ilyesmi, hanem arra gondolok, hogy - amit az előbb mondtam - mil-lió dolog foglalkoztatja, ezért nem figyel a dolgára.

Körülnézek, és csupa ilyen embert látok, mint a Marosi doktor. Szeretnének normálisan foglalkozni magukkal, a maguk dolgával, de képtelenek, mert ez a hülye világ szétbassza az agyukat. ... Igazából nem akarok erről beszélni, mert úgy érzem, hogy hülyeség, de jó néha áthárítani a felelősséget. Sokszor arra gondolok, hogy miközben az orvosoknak kellene engem gyógyítani, egyre inkább az a meggyőződésem, hogy a gyógyulás leginkább rajtunk, betegeken múlik. Én hiszek abban, hogy a kezelést mindenkinek magának kell elkezdenie.

Már mondtam, hogy nagyon szeretem a gyógyszereket, mégiscsak anyagból vagyunk. Én borzasztóan hiszek abban, hogy minden a kémiai folyamatokon múlik. Az apámnak most nyilván égne az álla, ha hallaná, mit mondok, de vele erről se lehet beszélni. Állandóan Freuddal példálózna, csak nem tudom, miért. Szerintem már régen lejárt az ideje. Az azért szimpatikus, hogy a kokaint is kipróbálta Freud, az egyik betegét egy évig azzal kezelte. Igaz, hogy a páciens utána egy év múlva meghalt.

Igaza van. Lehet, hogy a kokózásnak tényleg rossz vége lesz. Ugyan, Henrik! Elhiszem, hogy jól elvan nélküle, de

ezt csak azért mondja, mert még nem próbálta. Tegnap este ezen gondolkodtam. Maga például dohányzik, és mint tudjuk, az káros az egészségre. Miért gondolja, hogy minden olyan egyértelmű? Miért néz le engem? Higgye el, én nagyon jói tudom kontrollálni magam. Pontosan tudom, mikor kell és mikor nem kell, most például igen, mert fogyni tőle. A múltkor négy-öt hetet kihagytam, és azonnal meghíztam. Múlt nyáron viszont hónapokig kokóztam, lementem negyvenhét kilóra. Iszonyú vékony voltam! Viszont, ha nem csinálom, akkor borzasztó étvágyam van. Így sem panaszkodhatok, mert jó géneket örököltem, a mi családukban nem divat az elhízás. Azért jó a kokó, mert eltűnik az étvágy, viszont rengeteg energiát éget el. Ha nincs kokó, akkor járok edzeni, mert van hozzá energiám, olyankor viszont zabálok. Mostanában nincs energiám, edzőterem helyett szépségszalomba járok. Nem tud nekem olyasvalakit mutatni, aki szép, és van ereje mondjuk a biciklihez, vagy a taposógépekhez, vagy bármihez!

A mostani időszakban gyenge vagyok, nem viszek be kalóriát. Viszont, ha abbahagyom, elég egy-két hét edzés, és máris visszajön az izomzat, és akkor szinte nagydarab leszek. Egyszer megnézhetne az edzőteremben! Nehogy azt higgye, hogy kis súlyokkal dolgozom! Ha én leülök egy géphez, vagy megfogok egy súlyt, akkor azzal hipnotizálom magam, hogy én vagyok a Sylvester Stallone, és amikor már tudatosult, akkor igyekszem úgy verejtékezni, mint a Rocky Balboa. A baj az, hogy eltelik két hét, és akkora vállam lesz, mint egy kidobóembernek. Egyébként borzasztóan unom a konditermeket, mert ha megjelenek összefogott hajjal, szo-

lid sminkkel, akkor is odajön egy üzletember, hogy „*hello, te vagy az Alma!*” és muszáj dumálni vele, ami persze nem jelenti azt, hogy figyelek is rá.

Szeretnék mondani valamit, mielőtt elfelejtem. Már régóta figyelem magam, és egyre inkább azt érzem, hogy vonzódok az idősebb férfiakhoz, nem tudom. Ne, Henrik! Ne használja ezt a szót! Az, hogy apakomplexus, olyan betegesen hangzik. Ez persze nem jelenti azt, hogy azért, mert valaki tíz-húsz évvel idősebb nálam, akkor már be is jön nekem. Ott van például a Nyékládházi Péter. Tudja, a menedzser-üzletember. Ausztriából szakadt ide, foglalkozik az mindennel.

Egyszer már szó volt róla, ő volt az a közvetítőm akinek nem adtam le a jutalékot. Az a barátnőm hozott vele össze, akiről már meséltem, aki feljelentett a rendőrségen. Amilyen hülye vagyok, azt gondoltam, hogy ez az úgymond kurválkodás elég szoros kapocs köztünk. Úgy látszik, ő ezt másként gondolta. Na, mindegy. Szóval, ezt a menedzser-üzletembert a Timi által ismertem meg, mert ő azt mondta, hogy nagyon jó munkákat tud szerezni és korrekt. Az elején tényleg az volt. Kiközvetített fotózásra, meg ott lehettem a Forma 1-es rendezvényeken. Ott hozott össze az egyik német csatorna főnökével, és szerepeltem is egy reklámfilm-ben. Na, akkor kötöttem egy jó barter üzletet ... Egy magánkórházzal megállapodtam, hogy ingyen megműtik a mellemet, meg feltöltik a számat, ha vállalom a reklámot a németeknél. Azt mondtam, hogy jó, ha ingyen megcsinálják, benne vagyok. Én voltam tehát a reklámban a magyar lány, aki szívesen befekszik a kés alá. Tök jó volt, mert ez

volt a második mellműtetem, meg az is, hogy egy kicsit beléltáttam, hogy működik a német televízió. Tehát jó móka volt. A Nyékládházinál nem a szex meg a baszás az elsődleges, hanem a kapcsolatok. Engem egyébként nem dugott meg, szerintem borzasztó kisebbségi komplexusai vannak, de erről majd később.

A Nyékládházi egy alkalommal azt mondta, hogy én annál többet érek, mint amit csinálok, és nem gondolkodom-e egy jó érdeklátásban. Az igazság az, hogy abban az időben fogalmam se volt, hogy érett vagyok-e rá, tudnék-e egy ilyen kapcsolatban működni. Bécsben volt egy úriember, aki tenisztornákat szervez. Földobott a lehetőség ... Oh! Még a tenisz is! Imádom a sportokat! Elképzeltem, hogy ott leszek minden ATP-tornán, és engem is mutatnak majd az Eurosportban, és minden teniszezőt ismerni fogok. Ez olyan szép álomnak tűnt, csak épp kihagytam belőle a figurát, aki a férjem lenne.

A Péter először kiküldte a fotómat, aztán kimentem ehhez a roppant disztíngvált osztrák úrhoz. Az volt csak a baj, hogy éppen zajlott a tenisztorna, és nem nagyon volt ideje velem foglalkozni. Fogalmam sincs, miért éppen akkorra hívott ki. Mászkáltam a VIP-sátrak között, és néha találkozgatott velem. Kicsit az volt az érzésem, hogy a többiek előtt jól nevet rajtam. Keletről eljött ide ez a kislányka, mert neki ez az egyetlen kitörési lehetőség. Valahogy így éreztem.

Ez az első találkozás két-három napig tartott, és nem is nála laktam. Nem is igazán mutatta meg magát. Az egyetlen ami elkezdett nekem tetszeni, a kutyája volt, azt mindenhol vitte magával. Marha aranyos puli, vagy pumi jellegű ku-

tya, és valami cuki neve is volt hozzá. Ez megtetszett benne, hogy nahát, van szíve. A lányának is bemutatott, a felesége négy éve halt meg.

Miután látta, hogy úgy annyira nem pedálozok nála, kezdett rájönni, hogy egyáltalán nem úgy állok hozzá, mint kitörési lehetőséghez. Megváltozott a hozzám való viszonya, egy kicsit kezdett kinyílni. Nagyon jó humorú fickó volt, de azért nem lettem belé szerelmes ... A kora? Úgy ötvenöt-hatvan körül lehetett. Volt vele egy emlékezetes beszélgetésem, azóta is azt gondolom, hogy nem lett volna rossz döntés mellette kikötni. Azt mondta, hogy ha visszagondol az életére, egészen mostanáig, túl az ötvenen is állandóan hajtott, kergette a sikert. Csak most érzi azt, hogy stabil lábon áll, és anyagilag is megengedheti magának azt, hogy jöhet a család és a nő. Holott már volt két gyereke!

Mivel ő most lett sikeres, most van a csúcson, óriási lelkesedéssel vetné bele magát egy új családteremtésbe. Ez egyébként nagyon tetszett nekem. Biztos, hogy komolyan gondolta. Pár hónapon keresztül jártam ki hozzá, de a kapcsolat nem maradt meg

Egyszer volt szex. Jaj, hát nem hatolt belém, vagyis lehet, hogy belém hatolt, nem akarok kamuzni. Elmondom, hogy történt, hogyan készültem a szexre, de sok mindenre nem emlékszem, mert már öt éve volt. Egy biztos, hogy én örülni nem kívántam őt, másrészt én szállodában laktam, és ő vagy jött, vagy nem. Ez volt az utolsó találkozásunk, és azt gondoltam, ha már szóba hozta a szexet, essünk túl rajta. Megjegyzem, együtt mi soha nem jelentünk meg sehol. Most elmondom, hogyan volt a szexjelenet. Én a fürdőszo-

bábán leoltottam mindenféle lámpát, csak a tévét hagytam bekapcsolva, hang nélkül. Kis gyertyákat gyújtottam meg, hogy az apró fényeknél minél kevesebbet lássak. Épp csak annyi fény volt, hogy amikor levetkőztem és bementem a majdnem atomsötét fürdőszobába, éppen csak bele nem es-tem a kádba. Aztán ő is előkerült, egy nagyon pici, puha pöccsel. A vízzel az a jó, hogy elmossa a kellemetlen dolgokat. Az biztos, hogy ő beleélvezett a vízbe, az is biztos, hogy én valamit csináltam, de szerintem nem hatolt belém. Mondom, sok mindenre nem emlékszem, csak a csobogó vízre, meg arra, hogy marha puha volt.

Legalább öt verziót fel tudnék sorolni, miért ért véget. Elég erősen függök például a szüleimtől. Ők biztonságérzetet adnak nekem, mint a korinthuszi oszlopok. Azt persze tudom, hogy az én oszlopaim lufiból vannak, igazából nem lehet rájuk támaszkodni, még akkor sem, ha időnként megpróbálom elhitetni magammal, hogy mégis lehet. Persze pontosan tudtam, hogy ott, Ausztriában borzasztóan egyedül vagyok. Végül is a házába se vitt el. Szó volt ugye a házasságról, és én megpróbáltam elképzelni, hogy az milyen jó. Kipróbálni viszont nem volt alkalmam, hiszen alig-alig találkoztunk.

Nem igazán tetszett az sem, hogy vissza kellett vennem a stílusomból. Szolid, osztrák öltözék, délelőtt a pékségben jófejeskedni. Hát, nem az én világom! Az, hogy nem volt folytatás, biztosan az én hibám, mert nem is hagytam időt neki. Meg a személyére sem voltam kíváncsi! Arra volt nekem jó, hogy bármikor kaphattam tőle pénzt. Magától mondjuk nem adott, de ha támogatást kértem tőle, mégis-

csak kaptam, hiszen végeredményben a barátnője voltam! Az azért megalázó volt, hogy a házába nem vitt el! Amikor megkérdeztem, miért nem visz el a házába, azt mondta, azért, mert akinek eddig megmutatta a házát, az mind a pénzére hajtott, és fél, hogy én is emiatt akarnék vele élni. Azt mondta, attól tart, hogy a nők őt csak a házáért és a pénzéért szeretik. Talán ezért élveztem, amikor kihasználtam.

11.

Nem nagyon tudom megjegyezni a neveket... de mondjuk rémlik a kis Schumi, tudja, a Raff Schumacher

Egyébként tudok önzetlen is lenni, például a Zebulonnal ... na, ide is jöttél! Sokat gondolkodtam azon, hogy a nők maszturbálnak, a férfiak kiverik a farkukat, mindenkinek jó, kivéve az én kiskutyámnak. Lássuk be, ez nem egy emberséges világ. Tanakodtam azon, hogy miképpen lehetne ezen segíteni, mert ő ugye szerencsétlen egymaga nem boldogul. Kifejlesztettem egy módszert: a nagylábujjam és a közötté lévő ujj közti rés pont kelles méret neki, és harminc-negyven másodperc alatt ki tudja verni a kis drága. Anyám elő'tt is megcsináltam, és amikor teljesen kiborult, akkor azt mondtam neki, hogy ...Te, figyelj ide! Miért ne?

NEKEM EDDIG RITKÁN MONDTÁK, HOGY SZERETNEK, DE ha mondták, akkor se hittem el. Hogy mit lehet bennem szeretni? Hát ez az! Ez az, hogy tegnap zokogtam. Ezt a kérdést tettem fel magamnak. Nem érdelem meg, hogy szeressenek! Ez fogalmazódott meg bennem, mert hazudok, mert vannak vágyak, amik nem lehetnek az enyéim, mert nem érdelem meg őket. Ne higgye, hogy sajnáltatni akarom magam, mert nem is keresek indokot arra, hogy szeressenek. Nincs indok semmire. Mondtam, hogy utálok önmagam?

Nem akarok emberek közé keveredni! Megvagyok én a magam külön világában! Még akkor is, ha szörnyű állapotba kerül az ember. Komolyan, Henrik! Tegnap én voltam az a buta, böggő lány, aki ideológiákat gyárt arra, hogy megússza a butaságát. Hogy megússza, hogy felmentést kapjon minden alól! Ugyanakkor ez a lány sokkal jobb, mint a többi ember! Megőrültem! Nem kell velem foglalkozni! Én tegnap teljesen kikészültem!

Nincs szükségem élményekre, Henrik! Kimenni Bécsbe és meginni egy kávé? Ez már annyiszor megvolt! Nem a Bécs és meginni a kávé! Hanem az a szituáció, amikor az fogalmazódik meg az agyamban: „*Alma, tudod, ezt miért*

csináld? Azért, hogy eltereld a gondolataidat!" Én már el se indulok! Azért nem, mert valami más helyett indulnék el. Én már annyit kirándultam. Hova kirándulnék?

Egyszer például összehoztak a Sony egyik emberével, akinek megígértem, hogy a társaságával lemegyünk valahova vidékre egy wellness szállóba. Leértünk, elfoglaltuk a szobát. A pasast elküldtem, hogy menjen előre masszíroztatni, én majd megyek utána. Ja, a pénzt előre elkértem. Aztán a ruhámra rávettem a szálloda köpenyét, és szépen kísértáltam az ajtón. Tisztára, mint egy James Bond-filmben, stoppal elmentem a legközelebbi vasútállomásra, és onnan vonattal haza. Amikor ő kijött a masszázsból, én már úton voltam Pestre ... A Sonynak a nem tudom kije volt ez a pasas. Ronda, kék szeme volt. Igen, igen. Bevállaltam a dugást, de meggondoltam magam. Idegesített, hogy távol vagyok otthonról, és én egy napot nem bírok ki ezzel az emberrel. Ne vicceljen! Hogy mondhattam volna meg neki, amikor már felvettem a pénzt! Aztán elináltam.

Hát persze, hogy nem szép Henrik! De olyan jó sztori volt akkor is! A pénzre már nem emlékszem, körülbelül kétszáz-ezret kértem. Hát, tényleg nagy franc vagyok! Elég sokan ismernek ilyen aspektusból. A köpenyt egyébként a vécében hagytam, és kísértáltam. Szerintem is megütötte a guta. Azt még elmesélem, hogy amikor stoppoltam, két vidéki faszi állt meg. Gyanakodtam, és megkérdeztem, hogy ugye nem bántanak, ugye nem erőszakolnak meg? Azt mondták, hogy nem, csak egy közös fotót szeretnének.

Hirtelen azt sem tudom, hogy ezt miért meséltem el... Ja, persze, a Nyékládházi hozott össze az osztrákkal. Nahát, a

Péter óriási fazon! Tudja, hogy veszi föl a telefont? így: „Nyékláádháázi Petheer, vájjál gyojsan, vájjál gyojsan ... Mondom, szia Péter, Alma vagyok! ... Trrr! Alma, vájjál, gyojsan, vájjál.” Óriási figura! „Halló! Petheer vagyok, Petheer vagyok!” Gyakran lerajzoltam, és azon röhögtem a Timivel, hogy lehet valakinek ilyen kicsi az orra! ... Na és, hogyan edz? Az edzés nála abból áll, hogy Ml öltönyben beül egy kajakozógépbe, aminek a tízes skáláján a kettes fokozaton húz hármat. Ilyenkor szokta mondani, hogy „na, már megy is le a zsír, már fogyok”!

Henrik! Mondtam már, hogy nem dugtam vele! Engem rengeteg férfi nem mer megdugni, mégpedig azért, mert a nagy többségük a hasától nem látja a pöcsét. Kemény gyerekeknek állítják be magukat, de tudják, hogy ez nem úgy van valójában. Ezeknél a pasasoknál mindig ügyelek arra, hogy olyasmiről beszéljek, ami elgondolkodtatja őket. Mondjuk megjegyzem, hogy én szeretem a nagy, kemény faszt. A Petheernek is ezt mondtam, mert biztos voltam benne, hogy neki nincs, és hát ez azért halál ciki, nem? Ugyan, Henrik! Ez nem gonoszkodás, ez önvédelem!

Magában is van gonoszkodásra való hajlam? Bennem is van! Hajaj! Az annyira jó, tényleg olyan jó gonosznak lenni, gonoszkodni!

Most, amit legutóbb műveltem egy pasival, az azért már túlment mindenen. Azzal kezdődött, hogy a Sallai felhívott, hogy megadhatja-e a telefonszámomat egy pasasnak, aki borzasztóan érdeklődik utánam. Tisztára olyan, mintha árulna! De nem árul igazából, mert ahogy a Nyékládházi, úgy ő sem kap utánam jutalékot. Na mindegy. Mondtam neki,

hogy a szokásos ezer euró, és mehet. Na, megjelent az illető. Henrik! Soha nem fogja elhinni, de esküszöm, hogy igaz! Képzelsen el egy bazi nagy bálna Mercedest és ki száll ki belőle, na ki? Egy színesfém-kereskedő. Hát, azt hittem, beszarok! Nem az, hogy cigány, de ha látná, hogy öltözik, meg hogy hogy fogja a kiskanalat!

Amit mesélni akartam, az az, hogy próbálja maga elé képzelni azt a szitut, hogy keményen megy az orális szex. A színesfém-kereskedő hanyatt, én elkezdek furulyázni, aztán amikor már egészen beleéli magát, hirtelen elkapom a farkát, és mintha mikrofon volna, belekiabálok, „*Vigyázat! A kettes vágányon tolatnak!*” Ha hiszi, ha nem, Henrik, ennek a pasasnak a szeme se rebbent, és ez így ment végig. Szopás, mikrofon, és megint belekiabálok a fitymájába: „*Tom Selleck akkor is jobb Tom Cruise-nál, de azért mégis, Humphrey Bogart a csúcs!*” Az a borzasztó, hogy marhára nem megy együtt a szopás meg a röhögés.

Legutóbb hármásban voltunk együtt. Az illető felhozta a feleségét is egy kellemes estére. A nő nem cigány, sőt... az a tipikus plázacica, nagy szilikonmellekkel, kockahassal. Isten bizony, még irigykedtem is egy kicsit. Sose idegenkedtem a nőktől, de ez nagyon bejött. Akár pénz nélkül is kinyaltam volna, de ha már ott volt a színesfém-kereskedő férje, nyilván elkértem a pénzt.

Egyébként tudok önzetlen is lenni, például a Zebulonnal ... na, ide is jöttél! Sokat gondolkodtam azon, hogy a nők maszturbálnak, a férfiak kiverik a farkukat, mindenkinek jó, kivéve az én kiskutyámnak. Lássuk be, ez nem egy ember-séges világ. Tanakodtam azon, hogy miképpen lehetne ezen

segíteni, mert ő ugye szerencsétlen egymaga nem boldogul. Kifejlesztettem egy módszert: a nagylábujjam és a közötté lévő ujj közti rés pont kellemes méret neki, és harminc-negyven másodperc alatt ki tudja verni a kis drága. Anyám előtt is megcsináltam, és amikor teljesen kiborult, akkor azt mondtam neki, hogy ... Te, figyelj ide! Miért ne?

Térjünk vissza a Nyékládházihoz. A Petheer az üzleti partnereit a Kempinski bárjába vitte, és hívott lányokat is, persze olyanokat, akik tudnak nyelveket. A prostiknál általában is jól jön a kommunikációs készség, de a Forma-1 időszakában ez kifejezetten előny.

Nem azért mondom, hogy ez most mekkora dolog, de mégiscsak az. Nem nagyon tudom megjegyezni a neveket, meg a szexre se nagyon emlékszem, de mondjuk rémlik a Bergernek az ügyvédje, meg mondjuk..., mondjuk, a kis Schumi. Tudja, a Ralf Schumacher. Még az esküvője előtt jöttünk össze. Nem tudom, mit nem ért. Én nem azért szezelek, hogy aztán elraktározzam az élményeimet. Ezek az együttlétek olyan németesek, ha érti, mire gondolok. Mondhatnám azt is, hogy diplomatikusak. Felmenni a szobába egy ilyen Forma-1-hez tartozó pasassal alig különbözik attól, mintha a bárban ülnénk. A dolog úgy megy, hogy összejön egy társaság, és akkor a Petheer bemutat mondjuk a Ralfnak. A hangulat olyan, hogy ő nem utasíthat vissza mások előtt egy lányt.

Lehet, hogy neki semmi kedve az egészhez, de ha már ott vagyok, és így alakult, kipróbál. Nem hiszem, hogy egyikünknek is a dugás lett volna a lényeg. Én nem tudok férfi-fejjel gondolkodni, de nyilván úgy alakult, hogy mondhatta

volna, kösz, most nem, de akkor, az adott szituációban nyilván úgy gondolkodott, miért ne. Gondolom én. De lehet, hogy nincs igazam. ... Ugyan már, Henrik! Ez a Ralfnak nem volt semmibe! Ezt a Nyékládházi fizette. Mindent ő fizetett.

Ha már a pénznél tartunk, az azért tényleg furcsa, hogy, ki mindenkit fizetnek meg egy gyors kefézésért. Komolyan, nem nagyon értem a férfiakat. Még számomra sem egyértelmű miről is szól igazán a prostitúció. Tényleg nem hétköznapi dolgok ezek.

Van például egy barátnőm, akit úgy hívnak, hogy Margó. Borzalmas neve van. Nem cigány, de ezzel a névvel... ! Ekkora melleket csináltatott, Henrik! Elmúlt harminc, és akkora mellet csináltatott, mint az enyém! Ahelyett, hogy a fejét cseréltette volna le! Az egyik minisztériumban dolgozik, szeretne karriert csinálni, szeretne gyereket, és kurva. Érti, Henrik? Ez a három, így egyben. Minisztériumban dolgozik, szeretne karriert csinálni, szeretne gyereket, és kurva! Hoppá, ez már négy. A Kempinskibe én viszem néha, próbálok kuncsaftokat szerezni neki. Senki se bukik rá! Ekkora tokája van, olyan a feje, mint egy disznónak, és mindig azt mondja, hogy ő milyen jól néz ki! Most mondom, hogy tíz év múlva ugyanott tart, mint ma. Nem lesz karrierje, de akkor miért ekkora a melle, meg miért jár a Kempinskibe baszni? Tipikus lúzer! Nem vékony és nagymellű, hanem disznó. Tipikus Margó! Ebben a névben minden benne van. Ha még cigány lenne, elmegy, de ő nem az. Mondtam már neki, hogy figyelj, a fejeddel csinálj már valamit! A fejeddel! Plasztikai sebész rajta is segítene.

Van egy sebész, túl van a hetvenen, az egy baszásért simán helyrerántaná a fejét. Ez a pasas egy külön sztori! Műti a csajokat, aztán ingyen baszik. Nem, nem a Krasznai, az túl fiatal. Ne vicceljen már, Henrik!

12.

**Amikor a szobapincér letette
a vacsorát, a Martin lerántotta rólam
a plédet, én meg ott ültem tök
meztelenül, széttárt lábakkal**

Annyira biztosan emlékszem, hogy kurva szar teste van ennek a Martinnak. De nagyon szar! Ahogy mondom! Löttyedt segg, löttyedt has, szétesett arc. Valami borzasztó! A szobapincér úgy hozta az italokat, mint a lift. Le-föl, ki-be, le-föl, ki-be. Meg kell mondanom, ez a Martin Gore nem egy csapongó alkat. Kitarzott a grapefruit mellett, vodkával. Ami engem illet, ittam egy pár Baileyst, meg muszáj volt bekapnom egy csomó nyugtatót, annyira fájt a fejem. Egyszerűen szétment a fejem a füsttől, meg attól, hogy be vagyok baszva, meg fáradt is vagyok. Képzelve el, annyira lestrapáltam magam, hogy a műszempiillám belelógott a számba. Hajam összeragadt, a szám bűzlött, mert nem mostam fogat.

KEZDEM AZT HINNI, HOGY MAGA ENGEM FÉLREISMERT.
Nem hogy nem tartom számon, de leszarom az ismert embereket. Na, jó. Van, aki tényleg bejön nekem. Mondjuk a Martin Gore a Depeche Mode-ból. Én nagyon szeretem a zenéjüket, és nem tudom, hogy az a szőke billentyűs mennyire van maga előtt. Na jó, semennyire. Nekem ő akkor is valaki, ő egy sztár. Rá azt mondom, hogy IGEN, és vele a szex nem pénzkérdés. A tavalyi már a negyedik Depeche Mode-koncertem volt. Nem is akartam elmenni, de úgy alakult, hogy pont a koncert napján a szállodájuk előtt mentem el. Rengeteg ember ácsorgott a bejárat előtt, mindegyik feketében, ahogy kell. Meg kell mondanom, nem vagyok egy rajongó típus, még arra is vigyázok, hogy ne látszódjon rajtam az áhítat. Nem tudom, hogy mi okból, de azt mondtam magamban, hogy hú, basszus, minden jegy elkelt, de mégis csak kedvem lenne kimenni. Megálltam a Four Seasons előtt, bementem, és mondtam a portásnak: „*Jó napot kívánok! Én a Dave Gahannel szeretnék beszélni, meg van vele beszélve egy randevú.*” Ő az énekesük egyébként. Jó, mondta, de hát ők már elmentek hangpróbára. Mondom, jó. így, utólag fogalmam sincs, hogy ezt miért csináltam. Este kimentem a koncertre, gondoltam kinézek, hátha

vannak jegyüzérek. Nem kellett jegyüzér, mert volt pár visszaadott jegy a pénztárnál. Az "F" szektorba kaptam jegyet, baromira hátulra, látni nem lehetett semmit. Ja! Tudja, mi volt rajtam? Kiválasztottam a legvirítóbb kis rózsaszínes ruhámat, direkt nem feketében mentem. Jól meg is néztek, hogy ugyan már, mit keres ez itt. Mondtam, hogy nem látam szinte semmit, ilyen pindurkák voltak a színpadon, de a zene, az nagyon szólt! Rendesen kitomboltam magam.

A koncert után teljesen leizzadva mentem a kocsihoz, és akkor kiszúrt magának pár srác. Iszonyú szakadt kocsival voltak, és ránézésre úgy néztek ki, mint ha most szalajtották volna őket egy londoni híd alól. Odajött az egyik, és mondta, hogy ők a Depeche Mode bandájához tartoznak, és ha van kedvem, menjek velük bulizni. Mondtam nekik, hogy oké, de csak akkor, ha ott lesz a Dave is. Azt mondták, naná, persze, hogy ott lesz! Mire a Four Seasons bárjához értünk, már totál be volt piálva mindenki. Dave Gahan sehol. Ez azért volt szar, mert én tényleg csak a Dave-re gerjedtem, de ha már ott voltam... Eldöntöttem, hogy nem megyek el. Még a Martin Gore volt a legkevésbé bebaszva. A körülötte keringő csajokat kapásból lepattintottam, mondtam, hogy tünés, ez a fickó már foglalt. Leültem mellé, és nyíltan megmondtam, hogy kefélni akarok vele. Nem is nagyon nézett rám, eléggé tele volt már. Én is kértem magamnak italt, mert tudtam, hogy gyorsítanom kell, mert ha várok, kiüti magát, és a kefélésből nem lesz semmi.

Eltelt egy kis idő, mire megnézett magának, de valahogy tartózkodó volt. Hozzábújtam, és azt súgtam a fülébe, hogy most már tényleg menjünk fel a szobájába.

Borzasztó halkan nyögött valamit, nagyon kétségesnek látszott, hogy lesz-e ebből a próbálkozásból valami. Hihetetlenül feszült lettem, muszáj volt egy bogyót bevennem. Kinyitottam a táskámat, erre Martin magához tért, és majd-hogynem beledugta a fejét. Már fenn, a szobában mondta, hogy a felvevőt kereste, mert azt hitte, hogy rejtett kamerás felvételt akarok róla csinálni. Egyszer már próbálkoztak nála így. Felvevő nem volt, de a táskában meglátta a kedvenc serkentő gyógyszerét, a Rivotril-t. Rögtön vigyorgott, azt mondta, hogy haverok vagyunk. Aztán még nagyobb haverok lettünk, amikor látta, hogy ugyanazt az altatót meg antidepresszánt szedjük. Mondta, hogy kokó van fönn bőven, úgyhogy indulhatunk.

Két napot töltöttünk együtt. Hát, alvás nem nagyon volt. Annyira biztosan emlékszem, hogy kurva szar teste van ennek a Martinnak. De nagyon szar! Ahogy mondom! Löttyedt segg, löttyedt has, szétesett arc. Valami borzasztó! A szobapincér úgy hozta az italokat, mint a lift. Le-föl, ki-be, le-föl, ki-be. Meg kell mondanom, ez a Martin Gore nem egy csapongó alkat. Kitartott a grapefruit mellett, vodkával. Ami engem illet, ittam egy pár Baileyst, meg muszáj volt bekapnom egy csomó nyugtatót, annyira fájt a fejem. Martin telebagózta a lakást. Lakást?! Hülye vagyok ... a szállodai lakosztályt. Egyszerűen szétment a fejem a füsttől, meg attól, hogy be vagyok baszva, meg fáradt is vagyok. Képzeld el, annyira lestrapáltam magam, hogy a műszempillám belelógott a számba. A hajam összeragadt, a szám bűzlött, mert nem mostam fogat. O mosott. Teljesen kinyúltam, csak feküdtem és feküdtem órákon át. Csupán azt érzékeltem,

hogy Martin kering körülöttem, és a szobapincér már megint jön, és megint jön. Igazából a mai napig nem tudom, mi történt velem abban a két napban.

Beszedtünk mindent, ami kéznél volt. Ja, a Martin állandóan ment. Körbe-körbe a szobában, ki a nappaliba, a fürdőszobába. Néha magára csavart egy lepedőt, amit aztán elhagyott. Elővett egy másikat, aztán az is elkallódott. Emlékszem, hogy amikor felhozatta a vacsorát, már nem is volt az ágyon lepedő. Én kinn ültem a nappaliban, az ajtóval szemben, és amikor kopogott a szobapincér, a Martin egy plédet dobott rám. Valami törülközőt tartott maga elé, úgy nyitott ajtót. Amikor a szobapincér letette a vacsorát az asztalra, a Martin lerántotta rólam a plédet, én meg ott ültem tök meztelenül, széttárt lábakkal, szemben a szobapincérrel. Na, ne-hogy azt higgye, hogy meglepődött! Még csak nem is röhögött. Képzelve el, hogy állt ott, nézte a pinámat, és bemutatkozott. Valami Zoltán, a szobaszerviztől. Hát, ez óriási volt! Arra már egyáltalán nem emlékszem, mikor és hogyan kerültem haza, de ez nem is érdekes. Több nem jut eszembe. A szexről meg pláne nem. Valami volt, de elmosódott.

A bebaszásról jut eszembe! Egyszer a fejembe vettem, hogy nekem meg kell ismerkednem egy vízilabdással. Nyugodtan mondhatnám a nevét, mert életemben nem találkoztam vele, de nem akarom, hogy bárki félreértse.

A lényeg az, hogy eldöntöttem, kimegyek Olaszországba, és rárontok. Magammal vittem egy utánfutó csajt, a Laurát, az végig vinnyogott, hogy jaj, nem ciki, nem ciki? ... Mondtam neki, hogy „*anyád... lesz, ami lesz, gyere velem!*” De én úgy mentem ki Milánóba, hogy majd megkeresek egy

Recco nevű stadiont. Azt hittem, hogy abban a stadionban játszik. A taxis magyarázta el, hogy Recco az egy város. Eszméletlen egy kirándulás volt! Kint úgy bebasztam, hogy másnap vagy harmadnap már jöttem is haza.

Milánóban természetesen nem várt minket senki, pláne nem egy magyar vízilabdás. Egyszerűen nem volt hova mennünk.

Az volt a mázlim, hogy kint volt Milánóban a Joci, egy idősebb ember, jó gyerek. Vele volt a haverja, a Gabi is. Ha ők nincsenek, akkor nem tudom, hol éjszakázunk. Ezek ketten elvittek minket a Laurával egy egycsillagos szállodába, és úgy beittattak minket, hogy az valami főrtelen. Én nem nagyon iszom, néha egy Baileyst iktatok be, de ott, Milánóban telenyomtak gin-tonikkal. Valami bárban ittunk. Az rémlik, hogy rámarkoltam a Gabi zacskójára, mert borzasztóan jól éreztem magam. Na most, ezen a szórakozóhelyen egy magyar volt a kidobó. A Joci, aki tényleg jó ember egyébként, elkezdte, hogy én egy sztár vagyok. Mit mondtam, én lettem a középpont. Eleve nagyon-nagyon kurvásan viselkedtem, és szerintem mindenkinél kihúztam a gyufát. Állítólag több nyelven is elmondtam, hogy ez egy rakás szar, mármint a bár, és ezen túl még mindenkit elküldtem a kurva anyjába, és akkor volt ott egy csaj, aki leverte. Nem pofont kaptam tőle, hanem egy óriási öklöst. Kérdeztem később, hogy miket mondhattam neki, de a Jociék azt mondták, nemcsak ezzel a csajjal szemétkedtem, de mindenkivel, még velük is.

Utólag nem sok mindenre emlékszem, csak arra, hogy kurva jó volt! Kurva jó volt! Induláskor viszont én hülye

biztosra vettem, hogy jól elleszek én majd pár napig az uszodában. Hogy meddig, azt végig se gondoltam. A viszszaútra volt jegyem, de jóval későbbre. Ez nem lett volna gáz, de nem volt pénzem, és már a szállodában is probléma volt. Az előbb már mondtam, hogy a Jociékkel egy egysillagos szállóban piáltunk. A gondok akkor kezdődtek, amikor a Joci meg a Gabi elosztottak minket a Laurával egymás között. A Joci meg a Gabi egy normálisabb szállodában laktak, a Laura meg én abban az egysillagosban, amiről már beszéltem. Úgy alakították, hogy cseréljünk, én a Gabikával töltöm az estét a drágább szállóban, a Joci meg a Laura pedig az egysillagosban. Igen ám, de a recepciós kirúgott a szállodából, hogy én nem maradhatok, meg hogy szó se lehet a cseréről. Próbáltuk lefizetni, de nem lehetett, az mondta, hogy kihívja a rendőrséget. Kereken megmondta, hogy ilyen kurvákat, mint én, nem engedhet be a szállodába. Mondtam, hogy nem várom meg a rendőröket, hívok egy taxit, és kivettem magam a repülőtérre. Konkrétan nem volt pénzem, tehát tök meggondolatlanul szálltam be a taxiba. Gondoltam, átváltom a jegyet, és irány Budapest. Hetven euróba került az út, én már nem is tudom, hogy volt-e hetven euróm vagy nem volt. Borzalmasan nézhettem ki! Tépsett ruha, elmaszatolt smink, óriási dekoltázs, hatalmas cicik, ráadásul óriási monokli a szemem alatt. Hát, mit mondjak, mindenki engem nézett! Ráadásul hurcoltam a kilencvenliteres bőröndömet, amiben még egy tévé is volt.

Hajnali ötkor indult egy gép, de nem engedtek rá föl. Ott ültem körülbelül egy fél napot, mentek el a magyar járatok, és nem találtam egy magyar embert se, aki segített volna. És

tudja, mi volt a szar? Az, hogy próbáltam a nőiességemet is bevetni, szemezttem egy pár olasszal de hiába. Megkérdeztem, hogy nem tudnak-e segíteni, elmeséltem, hogy mi történt velem... és akkor basztak az emberre!

Végül a Fejes segített, akinek írtam egy sms-t, hogy azonnal hívjon föl, mert nagyon nagy szarban vagyok. Mondtam neki, hogy *„légy szíves, könyörgök, küldj egy jegyet, más-különben nem tudom, hány napot baszhatok itt el! Itt mindenki leszar! Mennek a gépek, én meg itt ülök. ”*

Higgye el, Henrik, én ott, Milánóban nem hogy a Malév kirendeltséggel nem találkoztam, de még egy magyarral sem! Frankfurtban volt egy ilyen történetem, ott segítettek. Ha nincs a Fejes, szerintem máig ott ülök Milánóban.

13.

Ne kérdezze, mi lesz tíz év múlva, nem hiszem, hogy eljutok odáig

Hogy mikortól járok ebbe a suliba? Soha! Felvettek, befizettem a pénzt, de végül nem iratkoztam be. Amikor jelentkeztem, arra gondoltam, hogy talán-talán lenne érzékem hozzá, de aztán rájöttem, hogy nem, mert mindenhez kell valami alap. Például, kell tudni rajzolni. Amikor nekem azt mondják, hogy tanulj, mert vannak alapdolgok, amiket el kell sajátítani, akkor én onnan elmenekülök. Ez jellemző'mindenre, sajnos. Borzasztóan lusta vagyok! Gáz! Mert ez csak részben lustaság, részben butaság is valahol. Meg sem lehet indokolni, mert vannak dolgok, amiket egyszerűen meg kell tanulni. Csak-hogy a tanulás elveszi a kedvemet. Nekem ne szabjanak határokat! Legszívesebben én tanítanék. Megtanítanék másokat arra, hogy az életet meg kell tapasztalni. Tapasztalni és figyelni kell, s nem magyarázni!

NEM EMLÉKSZEM, HOGY GYEREKKOROMBAN MOLESZTÁLTAK. Az például kizárt, hogy a papa próbálkozott volna. Bár a gyerekkori dolgokra nem emlékszem, emberileg kizártnak tartom. Sokat gondolkodtam azon, miért ilyen a szexualitásom.

Néha arra gondolok, hogy valami oka kell, hogy legyen, máskor meg arra, hogy nem, semmi oka sincs, egyszerűen így alakult. Arra emlékszem - és talán minden gyereknek van ilyen élménye -, hogy anyu mellett feküdtem az ágyban, néztük a tévét, és ha volt egy szexuális jelenet egy filmben, akkor ő marhára zavarba jött, nekem meg bizsergett a puncim, ugye. Arra is emlékszem, hogy ha véletlenül ráfeküdtem, vagy belekönyököltem a mellébe, akkor nagyon durván kiabálni kezdett velem, hogy ez neki fáj. A mai napig szoktam viccelődni a mamával, mert ha túl szexisen, vagy kurvásan illegetem magam mellette, borzasztóan ki tud akadni. Elég indokolatlan, hogy ezt csinálom vele, talán magának is beteg dolognak tűnik, mégis csinálom, mert marha ideges lesz. Félelmetes, hogy undorodik tőlem! Mint egy idegen embertől, úgy undorodik. Nagyon csúnyákat mond nekem.

Pontosan! Irritálja a pusztá létem! Azt azért hozzá kell

tenni, hogy ha találkozom vele, vagy átmegyek hozzá, igyekszem neki visszaadni azt a fájdalmat, amit tőle kaptam. Mindig figyelek arra, hogy kiélezzem a kettőnk közti különbséget, érzékeltetem, hogy az én idomaim sokkal provokatívabbak, mint az övéi. Tudatosítom benne, hogy látod, te már összeszottyadtál, te már nem vagy olyan jó nőtény, olyan kelendő, mint én. Annak idején ő provokált ugyanezzel, és most én idegesítem őt.

A mamám nagyon-nagyon szép nő volt. Imádtam hozzábújni, mert nekem borzasztóan tetszett. Aztán ezen az időszakon nagyon gyorsan túlestünk. Amióta nem élek vele, már nem ölelem meg, nem puszirom meg. Egyszerűen azért nem, mert undorít. Ha visszaemlékszem arra, milyen sok férfi járt nálunk, újra látom és hallom, hogy miket csinált velük, szó szerint fizikai undorom van. Most visszakapja! Elviszem neki az összes mocsok lapot a kirakott pinámmal, és élvezem, hogy undorodik.

Nehéz erről beszélni, de bevallom, ezek a képek meg a rólam szóló írások már engem is idegesítenek. Ez az egész már nem reklám, hanem égés. Tök ciki! Tényleg. Tiszta gáz, amiket rólam írnak, de most már nem érdekel. Az egyik magazinban van egy rovatom, amihez az égvilágon semmi közöm, egy betűt nem írtam még bele. A vicc az, hogy hónapok óta működik, és valahol büszke vagyok, hogy még mindig velem megy. Az is hülyeség, hogy büszke vagyok rá, mert ilyen hülye történeteket más lány ingyen nem vállalna. Az elején még e-mailben elküldték a sztorikat, és azok a mostaniaknál sokkal finomabbak voltak. Azok is hülye történetek voltak, de legalább beleszólhattam. Most meg már

mondtam a főszerkesztőnek, hogy nem is kell elküldeni, mert úgysem változtattok rajta. A magyar sajtóban én vagyok az, akivel mindent meg lehet tenni, mert baszik rá. Egyszerűen azért, mert nem érdekel! Hülyeség, hogy nem érdekel, mert tegnap például megvettem az egyik magazint, és amit láttam, olvastam, az földhöz vágott.

Figyelem ám magát, Henrik, amikor beszélgetünk, és érzem, hogy maga se tudja túltenni magát ezeken a képeken meg szövegeken, tehát olyan vagyok a maga számára, mint egy kurva.

Ne higgye, hogy elfelejtettem, amiket a prostikról mondtam! Valahogy úgy fogalmazott, hogy ezeknek a szerencsétleneknek az életét egy borzasztó paradoxon határozza meg. Nekik is szükségük van egy társra, aki otthon várja őket, akivel meg lehet beszélni a napi ügyeket, akihez bújni lehet. Szóval, aki társ. Ugyanakkor, milyen férfi az, aki elfogadja, hogy a társa kurva, sőt még a pénzét is elszedi? Ebbe tényleg bele lehet bolondulni!

Henrik! A maga mondatai visszacsengenek a fülemben! Az egésznek az a lényege, hogy aki vállalna engem, az egész egyszerűen örült! Az én nagy bajom az, hogy nincs szinkronban a külvilággal való kapcsolatom azzal, ami bennem van. Amikor szerepelek, nem figyelek magamra. Aztán amikor egyedül vagyok, iszonyúan szorongat az az érzés, hogy nagyon-nagyon vágyom valakire. De ki a fasz hiszi ezt el, ha még én sem?! Ha magamat nem tudom meggyőzni, akkor hogyan tudnám egy másik emberrel elhitetni? Ez a lelkiállapot nagyon régóta tart. Ráadásul függetlenül attól, hogy azzal a másik emberrel basztam-e vagy sem.

Ne kérdezze, mi lesz tíz év múlva, nem hiszem, hogy eljutok odáig! A családból még nem vesztettem el senkit, de ha majd elveszítek valakit, főleg ha a papám lesz az, nem tudom, hogy fog rám hatni. Nem tudom! Érti, mire gondolok? Henrik! Próbáljon megérteni! Ez az egész olyan, mintha azt kérdezném magától, hogy jaj, Istenem, nem vagyok csúnya? Nyilván arra a válaszra várnék, hogy „*nem, nem vagy csúnya*”. Tudom, hogy jól nézek ki, tudom, hogy mit csinálok. Tudnék változtatni! Változtatás helyett viszont provokálok. Azt akarom kiprovokálni, hogy fedezze fel bennem valaki az igazi énemet, bárki, aki akarja. Például maga! Kezd engem megérteni? Akkor van még esélyem, akkor nincs olyan nagybaj!

Mind a ketten hatalmi helyzetben vagyunk. Maga dönthet arról, hogy kutakodik-e bennem, vagy sem, én pedig arról, hogy megnyílok-e. Számomra az a fontos, hogy a másikban felfedezzem a befogadóképességet. Az én helyzetem nagyon nehéz, mert igaz ugyan, hogy mind a ketten szerepet játszunk, csak hogy én lány vagyok, akit kurvának kiáltottak ki, és ráadásul úgy is viselkedik.

Nagyon nehéz egy szerepből kitörni. A rólam szóló könyv talán segítene, azt viszont senki se hinné el, hogy én írtam. Tényleg kihagyja magát a könyvből? Akkor ez egy nagy monológ lesz. Olyan, mint a Vagina monológ? Annyit azért eddig is tudtam, hogy jó a beszélőkém, és egészen jól fogalmazok. Nem is meséltem, hogy ki szoktam vágni a rólam szóló képeket és cikkeket, de nem rendezem albumba, hanem montázst csinálok belőlük. Minden kartonnak van egy témája. Az egyik arról szól, hogy Alma kivel kefélt, meg

hogy ki kurvázta le, aztán a többin együtt vagyok ismert emberekkel. Tényleg nagyon viccesen van megcsinálva.

Képzelve! Jelentkeztem egy művészeti iskolába, és fel is vettek. A felvételi vizsgán egy divattal kapcsolatos montázst kellett készíteni, meg kitalálni egy történetet. El is fogom magának hozni. Úgy néz ki, mint egy A/3-as lap, és rá van írva, hogy „A KLINIKA”. Ez a címe: „A klinika”. Újságokból, divatlapokból vagdosztam ki embereket, középen van egy öreg faszi, az a klinika vezetője. A klinikánkon persze betegek vannak. Akik piros cipőt viselnek, azok az egyszerű idióták, akik kék cipőt viselnek, azok többszörös gyilkosok, gyógyíthatatlanok.

A néger csávóhoz oda írtam: „*Jostin, gyere haza, hiányzol a barátodnak!*” Aztán felragasztottam buborékokat is. A szövegben persze csúnya szavak is vannak. Majd elhozom, mert ez így, elmesélve gáz, azt látni kell. Ez a montázs borzasztóan jó! Olyan, mint egy állatkert. Nekem azért tetszik, mert olyan, mintha nem is én csináltam és írtam volna. Pedig nagyon kritikus vagyok magammal!

Hogy mikortól járok ebbe a suliba? Soha! Felvettek, befizettem a pénzt, de végül nem iratkoztam be. Amikor jelentkeztem, arra gondoltam, hogy talán-talán lenne érzékem hozzá, de aztán rájöttem, hogy nem, mert mindenhez kell valami alap. Például, kell tudni rajzolni. Amikor nekem azt mondják, hogy tanulj, mert vannak alapidolgok, amiket el kell sajátítani, akkor én onnan elmenekülök. Ez jellemző mindenre, sajnos. Borzasztóan lusta vagyok! Gáz! Mert ez csak részben lustaság, részben butaság is valahol. Meg sem lehet indokolni, mert vannak dolgok, amiket egyszerűen

meg kell tanulni. Csakhogy a tanulás elveszi a kedvemet. Nekem ne szabjanak határokat! Legszívesebben én tanítanék. Megtanítanék másokat arra, hogy az életet meg kell tapasztalni. Tapasztalni és figyelni kell, s nem magyarázni!

A tanulás számomra nagyon ellentmondásos. A gimiben iskolát kellett váltanom, mert egy csomó tárgyból megbuktam.

Mondjuk számítástechnikából is, tesiórára meg egyáltalán nem jártam. Miért? Mert nem volt kedvem! A vicc az, hogy számítástechnikából, tesiből, énekből nincs pótvizsga se. Csak hát ugye minden fogadóórán ott voltak a szüleim, és benyaltak mindenkinek, akinek kellett. A papa ugye orvos, naná, hogy kijött a kémia tanárnővel. Mindig megadta a kettést. Matekból másodikban pótvizsgáztam, és képzelje el, hogy a papám szerzett egy tanárt, aki korrepetált a nyáron, és én beleszerettem a kétismeretlenes egyenletekbe. A pótvizsgát hibátlanul megcsináltam. A korrepetálásra alapoztam az egész iskolát az érettségiig. Három sulit használtam el négy év alatt! Az érettségi? Csupa kettes. Ugyan, Henrik! A továbbtanulás fel sem merült. Nem, mert a végén már nagyon különködtem. Azt hiszem, ezt úgy mondják, hogy antiszociális lettem. Nem mentem közös kirándulásokra, mindent olyan erőltetettnek éreztem, ahol nem voltam egyedül. Egy pillanat, Henrik. Ne idegesítse magát, de muszáj szívnom!

Szóval, ott tartottunk, hogy én nagyon jól megéreztem, az iskolában borzasztóan fontos, ki mennyire közösségi, mennyire nyeri el az osztályfőnök tetszését. Az osztályfőnöknek meg nyilván nem tetszett, hogy a Kerekes Alma

nem vesz részt a karácsonyi díszítésben, vagy nem jön el
akárhova. Érti, mire gondolok? Akkor jött már ez a...
Lekapcsolhatjuk a magnót egy pillanatra?

14.

**Az apámnak is vannak lekötött összegei,
de ül rajtuk. Nem tudja a pénzét használni,
és meg fog dögleni, itt fog engem hagyni,
és nem fog érdekelni a pénze...**

Tudja, mi idegesít? Az, ha valakivel beszélek, és nem veszi le a napszemüvegét. Iszonyú bunkóság nem lenni! Képzelve, vannak olyan kontaktlencsék, amik dioptria nélküliek, szóval, olyan kamu-lencsék. Na, egyszer megcsináltam azt, hogy az egyik szemembe beleraktam egy kéket, a másikat barnán hagytam. Tisztára olyan voltam, mint egy husky kutya. Úgy mentem át az anyukámhoz, aki egy ideig észre se vette. Csak akkor tűnt fel neki, amikor egy percre leült mellém. Ő általában nem ül le velem beszélgetni, hanem járkál. Járkál és kiabál, lehúzza közben a vécét, meg ilyenek...

NAGYON RENDES VOLT MAGÁTÓL, HENRIK, HOGY A MÚLT KOR hazavitt. Annak is örültem, hogy dugó volt a Margit-hídon, legalább tovább tartott az út. Az volt bennem, amikor hazavitt, hogy valahogy teljesen másképp nézek már magára. Megfordult a fejemben, hogy olyan, mint ha járnánk. Volt egy ilyen érzésem. Talán több is annál, mint ha járnánk, hanem arra gondoltam, hogy... Mi lenne, ha párban lennénk? Mi lenne akkor? Ez nem utalás, vagy közelítés! Egyszerűen ez volt a fejemben, átfutott az agyamon. Nem akarom túl okoskodni a dolgot, de énszerintem maga is jól érezte magát. Átfutott az agyamon, hogy egy kicsit, de mégiscsak az apámhoz hasonlít. Az apám is mindig jóval fiatalabb lányokkal járkált, és én gyerekfejjel láttam, hogy őt nagyon föltöltötték a fiatal lányok.

Nagyon passzol magához az a Volvo. Nagy, fekete autó, de nem Mercedes, meg nem Audi. Borzasztó elegáns! Már mondtam, nekem most nincs autóm, de nem is fontos, hogy legyen. Elmondom, mi erről a véleményem. Vannak bunkó piccsák, elmennek Olaszországba táncolni, aztán lízingelnek egy autót. Én szarok az autóra! Persze nekem is volt autóm. Az első egy Smart volt, saját, a második szintén saját, egy Rover 25-ös. Utána egy Audi 4-essel jártam, amit imádtam,

de az nem az enyém volt, és jó is volt, hogy nem az enyém. Én nem érek rá egy autóra figyelni. Nem fogom mindennap lemosatni, nem vagyok hajlandó rá vigyázni. Abszolút nem érdekel, hova állok, padkára-e vagy árokpartra. Most éppen pénzem sincs, hogy vegyek egy autót. Szerintem baromság saját pénzt autóba rakni, különben is egy autót használni kell, és nem szeretni. Azt imádom, ha kapok egy autót, pont azért, amit már mondtam. Kölcsönautóra nem kell figyelni, különben is, én semmi másra nem figyelek, csak magamra. Én nem akarok egy kurva autóval foglalkozni!

A pénz, a pénz ... olyan sokat sosem fogok keresni folyamatosan, hogy bármire is elkezdjek gyűjteni. Nekem pont annyi kell, amiből telik azokra a dolgokra, amelyek nekem fontosak, tehát ruhára, a körmömre, a testemre, a kutyámra. Na, ezekre a dolgokra, amelyek nekem kellenek, mindig előteremttem a szükséges pénzt. Igazából azért haragszom egy kicsit a pénzre, mert azt látom a szüleimen, hogy mi a fasznak nekik a pénz?!

... Az apámnak is vannak lekötött összegei, de ül rajtuk. Nem tudja a pénzét használni, és meg fog dögleni, itt hagy engem. És nem fog érdekelni a pénze, mert nem tudok majd mit kezdeni vele. Nem is akarok! Mi lesz, ha ő már nem lesz? Nem tudom. Nem tudom, de az biztos, hogy... Erre nem tudok válaszolni, de ő az, akinek a léte nagyon, nagyon fontos.

Gondolkodtam-e öngyilkosságon? Most ha azt mondanám, hogy öngyilkos leszek, ha az apám meghal, az pont úgy hangzana, mint amikor egy hisztis picca fel akarja magára hívni a figyelmet.

Az a helyzet, hogy én nem tudok öngyilkos lenni. Próbálni próbáltam. Miért, miért? Egyszer gyógyszert vettem be, pont a papa miatt! Meg a magány miatt. Aztán nem lett belőle semmi, elaludtam. Őszintén szólva, sose gondolkodtam rajta, milyen gyógyszerektől lehet gyorsan, könnyen meghalni. A gyógyszerről az jut eszembe, hogy gyomormosás, de semmi több. Foglalkoztam már az élet meg a halál gondolatával, kurva jó lenne, ha tudnám, hogy a halállal tényleg vége. Hogy a tudatom végleg megszűnne, nem lenne többé Kerekes Alma, meg Budapest, meg Zebulon, a kutyám. Tehát minden megszűnne, ami valóságos.

Azt hiszem, az előbb az autóról beszéltünk. Az autóvezetés szerintem arra épül, legalábbis nálam, hogy na, most én irányítok. Szeretek vezetni, mert vezetni jó! Fogadjunk, hogy maga, Henrik, imád autózni, mert tisztára olyan, mint az apám. Már sokszor megkérdezte, miért nem megyek vele autózni. Megmondtam neki, azért, mert az kibírhatatlan. Az ő kocsijában nem lehet normálisan zenét hallgatni. Idegen kazettáról vagy CD-ről szó sem lehet! Egész életében ugyanazokat a zenéket hallgatja. Beethoven IX. szimfóniája állandóan napirenden van, meg persze más is, de csak komolyzenéről lehet szó. Viszont olyan halkán hallgatja, hogy már megkérdeztem tőle, hogy gyakorlatilag minek kapcsolja be, ha nem hallani lófaszt se. Azt mondja, hogy csak így tudja kontrollálni a forgalmat.

Ja, azt még nem is mondtam, hogy én nem ülhetek az apám kocsijában előre, mert a mellem miatt nem kötöm be magam. Ezért ülök hátul.

Egyébként a mellemről beköthetném magam, mégse te-

szem, mert így legalább idegesítem az apámat. Ülök hátul némán, amiben az a legjópofább, hogy nemcsak, hogy nem hallok semmit, de még az apám arcát se látom. Próbálkozom néha, bedobok pár viccet, de már nem tudom, hányadik poénnál tartok, amikor megjelenik egy mosoly a szája szélén. Ezt oldalról látom, és ilyenkor rögtön rászólok:

„*Mosolyra áll a szád!*” így előre szólók neki. Na, akkor rögtön visszatartja. Az apám valamiért nem szeret mosolyogni. Ha nagyon muszáj, kilihegi a mosolyt, de egyébként nem mosolyog. Pedig tényleg jó fej volt. Amikor még gyerek voltam, például klumpában járt otthon. Imádtam, ahogy kopogott! Annyira jó fej volt! Meg imád főzni. Imád!

Járkált a lakásban a klumpájában. Sab-bab-duba, így kopogott. Az apám olyan jó fej volt! Nem is mondtam, hogy ő régebben bokszt. Szokta mondani, hogy mekkora prolik azok, akik sósomogyoróval, meg sörrel ülnek a tévé elé, aztán ha jött egy jó bokszmeccs, bekészítette magának a sósomogyorót, meg a sört.

... A Kokót nem bírta, azt mondta, hogy az semmi, az meg van játszva. Szóval a bokszmeccs előtt mindig bekészült ... ezt úgy szerettem benne! Ja, jártunk síelni is! Régen. Úgy jelzett, hogy jön, hogy ... Hiiiiíjjj!!!! Nem feltűnősködött, csak úgy sivített, mint egy jó fej. Aztán, ahogy nőttem fel, ezek a tulajdonságai egyre jobban eltűntek. ... Igaza van, Henrik, lehet, hogy ez a korral jár. Kicsit elfáradt, lehet. De nekem hiányzik ... Egyébként teljesen úgy néz ki, mint a Belmondo, csak kicsiben. Mintha az öcsce lenne. Nem is mondtam, hogy autóval hordott az iskolába. Két sarkkal kirakott az iskola előtt, aztán én vagy bementem,

vagy felszálltam a nyolcvanhatos buszra a Than Károly előtt, és elindultam visszafelé.

Nem mondtam még a keresztnévét? József. Az egész család tele van Józseffel. József volt az apja is. Szoktam neki mondani, hogy ... Józsi, vagy Józsika. A Józsikról mindig az jut eszembe, hogy Józsi, dobd ide a téglát! Ez a Józsi tisztára olyan, mint a Tibi, meg a Tibcsi. Szerintem ez katasztrófa! Én egyébként János lettem volna. Mármint, ha fiúnak születtek. Na, képzelje el! Kerekes Jancsi! Hát, baszd meg, azért ez durva! A Henrik, az jó. Mármint a Havassal együtt. Havas Henrik. Mert például úgy, hogy Kerekes Henrik, fűűűű! Mellesleg, a Kerekes sem tetszik.

Eszembe jutott még a kirándulásról, hogy egyszer voltam Párizsban az apukámmal. Megmondom őszintén, az volt a baj, hogy övele voltam. Kevés időt töltöttünk Párizsban, nem merném azt mondani, hogy ismerem. Végigrohantuk azt a kurva nagy várost! Kint laktunk valahol a szélén, metróval kellett bemenni a Champs-Élysées-re, meg a Montmartre-ra. Az a rész, az nagyon tetszett. Mi az az izé ott a Champs-Élysées végén? Ja! A diadalív. Na, az tetszett! Voltunk a Louvre-ban is.

A Luxemburg-kertre nem emlékszem, de Luxemburgban voltam kiskoromban. A keresztapámnál laktunk, és én bezártam magam a fürdőszobába. Emlékszem, kívülről magyarázták, hogy mit csináljak. Arra, hogyan nyitották ki az ajtót, már nem emlékszem. Párizst így végigrohantuk. A papával az volt a baj, hogy mindent egyszerre akart megmutatni, az összes templomot, meg az összes múzeumot. Sokszor azt se tudta, hol vagyunk, és merre tartunk. Luxembur-

gon kívül még voltunk Nyugat-Németországban is. Valamilyik kisvárosban dolgozott az apámnak egy barátja. Hát, ott isteni uszodák voltak! Ott láttam először pezsgőfürdőt. ... Nem, Berlinben nem voltam. ... Mi az a Reichstag? Azt tudom, hogy valami német, de nem tudom mi. Tényleg felgyújtották? Nem sokat tudok a politikáról.

Jesszus! Borzasztó, hogy néz ki a szemüvege! Össze van fogdosva, Henrik! Nem is tudtam, hogy magának van szemüvege. Igaz, hogy olvasni se láttam még. Tudja, mi idegesít? Az, ha valakivel beszélek, és nem veszi le a napszemüvegét. Iszonyú bunkóság nem levenni! Képzeld, vannak olyan kontaktlencsék, amik dioptria nélküliek, szóval, olyan kamu-lencsék. Na, egyszer megcsináltam azt, hogy az egyik szemembe beleraktam egy kéket, a másikat barnán hagytam. Tisztára olyan voltam, mint egy husky kutya. Úgy mentem át az anyukámhoz, aki egy ideig észre se vette. Csak akkor tűnt fel neki, amikor egy percre leült mellém. Ő általában nem ül le velem beszélgetni, hanem járkál. Járkál és kiabál, lehúzza közben a vécét, meg ilyenek. Együtt vagyunk, de nem hallunk egy kurva szót sem egymásból. Azért várja, hogy találkozzunk, és ez részemről is igaz. Szóval a mamám előbb-utóbb észrevette, hogy az egyik szemem kék, a másik barna. Nem próbáltam ki a papával, biztos azért, mert felidegesített volna, hogy nem veszi észre, hogy az egyik szemem kék, a másik meg barna.

Henrik! Az a fedőlencse borzasztóan kék ám! Egyszer mind a két szemembe beraktam a kéket, valami egészen ki-fejezéstelenné vált a tekintetem. Szerintem nem a szín miatt! Az kevés lett volna hozzá. Mindegy.

De ez olyan vicces! Ezeket a kék szemeket is azért találtam ki, mert nem tudtam mit kezdeni magammal, meg nem is egy drága dolog, meg jól lehet vele marhászkodni. Abba hagytam, mert karcolja a szememet.

15.

Tudatosult bennem, hogy pénzzel nagyon könnyen el lehet érni azt a fajta szépséget, amit a Pamela sugárzott

Volt nekem egy keresztapám, aki öngyilkos lett pár éve. Én nagyon zárt világban éltem, volt a kutya, a papa, meg én. Miután az anyukámtól visszaköltöztem a papához, átvittem magammal a Mona nevű rottweillert. Apukám vitte reggel sétálni, én meg elmentem a suliba. A délután azzal ment el, hogy bementem a szobámba és agyaltam, hogy mit csináljak, aztán maszturbáltam. A keresztapámra visszatérve, őt nem tudtuk hova rakni, mert a papa és ő között mindenféle politikai nézeteltérések voltak, a világot máshogy látták. Gyerekkoromban ő meg a felesége keresztelték meg, de régóta Luxemburgban éltek, hol itt, hol ott. Már felnőtt voltam, amikor kiderült, hogy a keresztapám kurvazik, és emiatt is szakadt meg a papával a kapcsolat.

ÚGY TIZENNYOLC ÉVES KOROM KÖRÜL KEZDTEM EL LÁZADM. Főleg az anyagi dolgok zavartak. Már harmadik, negyedik osztályos voltam, de ha pénzre volt szükségem, mindig kérnem kellett. Abban az időben sokat lógtam. A Kristóf téren akkor nyílt meg a Gas bolt. Arra vágytam, hogy én is ott vásárolhassak, azt akartam, hogy legyen saját pénzem, és ne kelljen mindig megmondanom, mire kell. Na most, az apám nemcsak ma, de már akkor is azon a véleményen volt, hogy aki a belvárosban vásárol, az hülye. Ugyanazt húszszor olcsóbban meg lehet kapni máshol, az árak csak az idegenforgalom miatt olyan borzasztóan nagyok. Lehet, hogy van ebben valami, de akkor én ott a Kristóf téren kinéztem egy borzasztóan nőies, kurvás lakktáskát, ami akkor tizennégyezer forintba került. Mondtam az eladónak, hogy tegye félre, mert szeretném megvenni.

Elhívtam a boltba az apukámat, aki aztán borzasztóan leégetett ... kedves akartam lenni, megkérdeztem a papától, hogy mi a véleményed ... ő mondta, hogy borzalmas. Utólag, tényleg borzalmas, de akkor az nagyon kellett. Semmihez sem illet, mert gyerekdolgokban jártam még, tényleg nem volt mihez felvenni. A papa, ott mindenki előtt, az eladók előtt - nekem nagyon fontos volt, hogy mit gondolnak

rólam -, odaadta a tizennégyezer forintot, és kiment a boltból, én megvettem a táskát, ő megvárta a kocsiban.

Akkor döntöttem el, hogy ezentúl nem kell nekem minden megindokolni. Sőt, nekem kell előteremteni arra a pénzt, amire szükségem van, ami ahhoz kell, hogy váltani tudjak. A papa persze jött a dumával, hogy így tanulás, meg úgy tanulás, de azt is láttam, hogy azoknak a nőknek, akik neki tetszenek, szintén nem a tanulás az erősségük.

Engem már akkor foglalkoztatott a mellműtét, talán azért, mert dühített, hogy a papa nem úgy néz rám, mint nőre, hanem mint gyerekekre. Egyszer nagyon kiakadtam. Emlékszem, hogy éppen vasaltam, mert rá is vasaltam, meg magamra is. Valami kis külföldi csatornán feltűnt a Pamela Andersonról egy kép, éppen a szobában volt a papa is.

Kérdeztem, hogy „*szerinted szép ez a nő?*” Azt mondta, hogy gyönyörű. Tudatosult bennem, hogy pénzzel nagyon könnyen el lehet érni azt a fajta szépséget, amit a Pamela sugárzott. Igen. El lehet érni! És szeretném, ha egyszer rám is azt mondaná az apukám, hogy én is gyönyörű vagyok. Most nem a Pamela Andersonról van szó, mert szerintem már ő is közönséges. De a mai napig hiányzik az, amiről az előbb beszéltem, igaz, hogy ezt még sohasem fogalmaztam meg hangosan. Ahogy beszélgetünk, úgy jövök rá a dolgokra. Igen, nekem hiányzik, a mai napig nagyon hiányzik, hogy a papám egyszer azt mondja, hogy ... „*Jjú, de jól nézel ki!*” Az hiányzik, hogy találjon egy jó jelzőt, amivel érezteti, hogy nemcsak mint a lánya, de mint nő is tetszem neki.

Henrik! Engem nem érdekel, hogy maga, mint normális apa soha nem látta a nőt a lányában! Én azt szeretném, ha a

papám igenis látná bennem. Szerintem ez nem beteges! Az a beteges, hogy az én papám nem dicsér meg. Végül is ez vezetett arra, hogy elköltöztem tőle.

Körülbelül tizenhat éves koromtól kezdve kezdtem foglalkozni a melleimmal. A médiában akkor már nagyon nyomták a mellplasztikát. Erre rögtön felfigyeltem, és kezdtem a szüleim figyelmét is felhívni arra, hogy ez nekem jót tenne. Az apukámmal nagyon sokszor leültünk beszélgetni, hogy mi a véleménye. A papa ugye orvos, és mondott egy csomó reális dolgot, olyanokat, hogy ha betesznek oda egy anyagot, akkor az ott hideg lesz, meg ilyesmi. Emlékszem, még egy hőfényképet is mutatott. Csak azt nem fogta fel, hogy én mennyire elszánt vagyok, hogy mennyire nem érdekel, hogy ez egészséges-e, vagy nem. Én bármit megtettem volna azért, hogy előteremtsem a pénzt a műtetre. Aztán az anyukám, az ő saját félretett pénzéből vett egy lakást tizennyolc éves koromra. Kaptam tőle egy borítékot azzal, hogy ez a lakás az enyém, de az ő nevén marad. Beruházta a pénzét egy lakásba, azt mondta az enyém, de addig is kiadta. Azt mondta, bármikor odaköltözhetek, amikor csak akarok. O a tulajdonos, én vagyok a haszonélvező. Hát, nekem ez nem tetszett! Elég durván elkezdtem zsarolni, hogy adjon nekem pénzt, nem kell a lakás, de adjon három-négy-százezer forintot.

Addigra már rengeteg orvoshoz mentem vizitre, azt mondták, meg lehet csinálni, legfeljebb azt javasolták, hogy várjak, mert még fejlődhetnek a melleim. Végül valahogy az anyukám adott rá pénzt, és én megcsináltattam. Meg kellett persze szervezni. Akkor volt az olimpia Sydneyben.

Azt mondtam az apukámnak, hogy én most elmegyek egy barátnőmhöz, és nála alszom. Furán nézett rám. Másnap tréningruhában mentem haza, ... mondtam, hogy most egy kicsit lefekszem. A papám nem kérdezett semmit, persze rögtön levette, hogy mi van! A műtét nem is az, hogy fáj, de azal jár, hogy az ember bódult, mert altatták előző este. Volt egy kis hőemelkedésem, antibiotikumot kellett szednem, alig tudtam járni. Szóval, mondtam a papámnak, hogy én most egy kicsit lefekszem. O később bejött egy húslevessele, és azt monda, hogy ... Te hülye! Pontosan tudta, hogy mi van.

Henrik! Nem arról van szó, hogy már nem tehetett semmit! Engem az zavart, hogy ő olyan nőket nézett meg, és olyan barátnőket tartott, akik nagyon nőiesek voltak, nagyon fiatalok, és nagyon szépek. Nem tudom tovább magyarázni. Biztos, hogy részemről ez figyelemfelkeltés volt.

Egy fontos dolgot még el akarok mondani. Volt nekem egy keresztapám, aki öngyilkos lett pár éve. Én nagyon zárt világban éltem, volt a kutya, a papa, meg én. Miután az anyukámtól visszaköltöztem a papához, átvittem magammal a Mona nevű rottweillert. Apukám vitte reggel sétálni, én meg elmentem a suliba. A délután azzal ment el, hogy be mentem a szobámba és agyaltam, hogy mit csináljak, aztán maszturbáltam. A keresztapámra visszatérve, őt nem tudtuk hova rakni, mert a papa és öközte mindenféle politikai nézeteltérések voltak, a világot máshogy látták. Gyerekkoromban ő meg a felesége kereszteltek meg, de régóta Luxemburgban éltek, hol itt, hol ott. Már felnőtt voltam, amikor kiderült, hogy a keresztapám kurvázik, és emiatt is sza-

kadt meg a papával a kapcsolat. A papa mindig azt vallotta, hogy ő nem fizetne soha egy nőnek, nincs annál megalázóbb, ha egy férfi csak pénzért tud nőt kapni.

A keresztapámmal a halála előtt egyszer, amikor már külön éltem, alkalmam volt négyszemközt beszélgetni, és ő tényleg partnerként kezelt. Akkor derültek ki ezek a dolgok. Keresztapa azt vallotta, hogy ő márpedig szereti a változást, és ha mondjuk egy nővel jól érzi magát, akkor elviszi Mexikóba. Nagyon más volt, mint a papám. Aztán az apukám utólag mesélte el, hogy abban az időben, amikor már elviselhetetlenné váltam és elköltöztem, akkor a keresztapukám azt mondta a papának, hogy ő elvenné tőlem a lakáskulcsot, és azt mondaná nekem ... „*Figyelj! Akkor csináld, ahogy akarod!*”

Tehát nem állt volna úgy mellettem, mint apa. A keresztapával a Kárpátia Étteremben beszélgettünk, és akkor már láttam rajta azt, hogy hihetetlenül szeretetvágyos. Ugyanazt mondtuk és ugyanazt gondoltuk, pedig alig ismertük egymást. Nem azt mondom, hogy soha nem találkoztunk, mert a papa nagyon adott arra, hogy ne bántson meg senkit. Együtt vacsoráztunk vagy nálunk, vagy nála, de komoly beszélgetésünk csak az az egy volt a Kárpátiában.

Emlékszem, lehozta egyszer az akkori barátnőjét Martonvásárra egy Beethoven koncertre. Egy olyan lánnyal volt, akiről tényleg nagyon lerítt, hogy kurva. Nekem nagyon tetszett az a lány! Nagyon úgy éreztem, hogy én is lehetnék ugyanolyan nő, csak a papa elnyom engem. Olyan diszkrét kis ruhákba voltam öltözve. Persze otthon volt a Gas lakókám, de ... otthon volt. Ez is azt jelezte, hogy a papa szé-

pen elnyom engem. Én már szívesen tettem-vettem volna magam, de a papa mindig tudta, mikor szóljon be olyanokat, hogy ... Nem fázol kislányom? ... Azt nem tudom, miként lett a keresztapám a keresztapám, már meg se kérdezhetem, mert meghalt. A papát meg a mamát se tudom megkérdezni, mert ők annyi mindenre nem adnak választ. Azt tudom, hogy a keresztapa öngyilkos lett. A miért érdekelt volna engem, de senki se mondta meg nekem az okot. Senkit se érdekelt rajtam kívül. Már két éve ennek, de senki nem mond semmit. A volt felesége állítólag felhívta az apukámat, és azt mondta, hogy tragikus körülmények között hunyt el. Az is lehet, hogy csak engem akarnak kímélni.

16.

**Nem tudom, hogy az anyám mellett
az olyanak, mint az apám, feláll-e...
Szerintem, ha nem, az anyám rögtön
ráordít, hogy ...Álljfel!...**

Az anyám a múlt héten például piszkosul bebaszta a fejét, amikor a papa tartott neki valami ajtót. ... Úgy történt, hogy vissza akarták akasztani az ajtót, a papa nekiveselkedett, de az anyám szerint rosszul csinálta, és elkapta tőle. Aztán rossz helyen fogta meg az ajtót, és rádólt a fejére. Imádom ezeket a jeleneteket! Mindig mondom nekik, hogy olyan jó mozi vagytok. Azt látta volna, amikor vettek egy összeszerelhető bútort. Azt látni kellett volna! Az apámnak vörösödik a feje, de az anyám nem hagyja abba ... „Jozsó! Menj onnan!” Most képzelje el, hogy micsoda összhang lehetett köztük az ágyban!

FURA AZ IS, HOGY A MÚLTKOR AZ ANYUKÁMAT MEGKÉRTEM, hogy csináljon rólam egy rendes képet a kutyával, tehát nem digitálisát, mert csak telefonnal készített közös képem van a kutyáról. Az anyukám megcsinálta, aztán én elkezdtem nézegetni a képeket az albumban. Látom ám, hogy van róla meg az apámról közös kép, egészen friss. Mondhatnám, hogy ki a faszt érdekel, hiszen élem a saját életem, de ilyenkor még magányosabbnak érzem magam. Úgy érzem, ki vagyok rekesztve valamiből. Szerintem én egy ok vagy ürügy vagyok arra, hogy azt mondhassák, hogy miattam találkozunk, aztán biztos, hogy kurva jóban vannak. ... Persze! Lehet, hogy megint összejöttek. Olyan hülyén érzem magam, hogy erről beszélünk. De karácsonykor például, ezt nagyon érzem. A kirekesztést.

Apámmal úgy van a találkozás, hogy mind a ketten nagyon várjuk. Aztán vagy lemondja, vagy átváltoztatja az időpontot csak azért, hogy ne legyen mégse olyan boldog, felhőtlen a találkozás. Aztán amikor összetalálkozunk, mondjuk négy és fél öt között, azonnal tesz valami megjegyzést, amire én ugrok. így lesz az egy órából öt perc. Anyámmal megy az idő, mert ő időnként húzogatja a végét, meg kimegy a kertbe. Ő a földszinten lakik. Egyébként nem

tudom pontosan, hogy mit csinál a mamám. Azt szokta mondani, hogy távol tartja magát a politikától. Mondom, nem tudom, hogy mivel foglalkozik, de azt igen, hogy nagyon okos dolgokat mond. Nincs olyan dolog, amihez ne értene. Ezért is váltak el, mert mindent jobban tudott, mint az apám. ... Jozsóka, te ehhez nem értesz! Képzeld, Henrik! Jozsónak hívja. Abszolúte a legdurvább becézése a Józsefnek. Jozsónak hívja, és mindent jobban tud az apámnál. Pedig az apám, mint férfi a családban, mindent meg akar szerelni, de az anyám nélkül a mai napig meg se mozdulhat. Mondjuk, áthívja az apámat, hogy felfúrjon neki egy képet, de ha nekikezd, az anyám már mellette áll, és megmondja neki, hogyan csinálja. ... Már húsz éve elváltak, de igazából még mindig együtt vannak. Elválaszthatatlanok!

Az anyám a múlt héten például piszkosul bebaszta a fejét, amikor a papa tartott neki valami ajtót. ... Úgy történt, hogy vissza akarták akasztani az ajtót, a papa nekiveselkedett, de az anyám szerint rosszul csinálta, és elkapta tőle. Aztán rossz helyen fogta meg az ajtót, és rádőlt a fejére. Imádom ezeket a jeleneteket! Mindig mondom nekik, hogy olyan jó mozi vagytok. Azt látta volna, amikor vettek egy összeszerelhető bútort. Azt látni kellett volna! Az apámnak vörösödik a feje, de az anyám nem hagyja abba ... Jozsó! Menj onnan!

Most képzelje el, hogy micsoda összhang lehetett köztük az ágyban! Nem is tudom, hogy az anyám mellett az olyan, mint az apám, feláll-e egyáltalán. Szerintem, ha nem, az anyám rögtön ráordít, hogy ... Állj fel! ... Hogy egy ilyen nőt hogy lehet megbaszni, aki mindent jobban tud? ...

Jozsóóóó! Amikor jól bebaszta a fejét az anyám, hát, én szétröhögtem magam. Nagy, bejárati ajtó, olyan igazi tömörfa. Bummm! ... Én: Haha! ... Mama: Jaj a fejem ... Papa: Nagyon fáj? Hívom az orvost! ... Mama: Ne hívd!!! ... Tiszta mozi, nem, Henrik?

Moziba nem járok, filmet nagyon keveset nézek, ha mégis, az színészfüggő. Ami bejön, az Al Pacino, Róbert de Niro, Brad Pitt ... Klasszikus filmek? Mire gondol, Henrik? A Karádira? ... Keresztapa, Nagyítás, Nyolc és fél, Szelíd motorosok ... ezek közül egy se rémlik. Ezek magyar filmek, amiket mondott? Úgy látszik, sok mindent kihagytam. ... Tényleg azzal ér véget az Unokafivérek, hogy a kiskrapek, amikor elvágják a vizsgán, orosz rulettet játszik az unokabátyja forgópisztolyával? Betesz egy löszert, megpörgeti, aztán hat az egyhez, hogy fejbe lövi magát? Henrik, ez tök jó! Én kipróbálnám!

17.

Az életem mindig várakozásból állt.

Férfiakra például imádok készülni...

Pár hónapig jártam egy fiúval, aki korban is hozzám illő volt, ennek már jó négy éve. Szerelmesek voltunk egymásba, és az az érdekes, hogy mégis megcsaltam. A Mammutban, fenn a tetőn a Cuba Librében futottunk össze, akkor még működött, most nem tudom, hogy megvan-e még. Lefeküdtünk, és onnantól kezdve gyakorlatilag félig nála laktam. O borzasztó érzékeny fiú volt... nekem, legalábbis nekem, nagyon érdekes személyiség. A műszaki egyetemre járt, Kecskeméten laktak a szülei, és tömték pénzzel. Érzelmileg viszont zsarolták, ami azt jelentette, hogy pénzt akkor kapott, ha jól tanul és jól viselkedik. Megmondta nekem, hogy teljesen kiszolgáltatott a szüleinek, állandóan megmondják, hogy ezt csináld, azt csináld. Ha megteszed, támogatunk, ha ezt meg azt eléred, akkor kapsz egy ilyen, meg egy olyan kocsit. Valamiért nagyon szerettem, ezért fura, hogy hazudtam neki és megcsaltam, ... nem tudom miért. Talán azért, mert ez az én kis titkom volt, az én magánügyem.

A BERNI NEKEM NAGYON BEJÖN, MERT NAGYON, NAGYON szexi. Egy kicsit közel érzem magamhoz, mert szerintem ő is imád baszni, és összekeveri az érzelmeket a realitásokkal ... Gyönyörű szeme van és én női szemmel őt nem csupán szépnek látom, hanem egy szexuálisan túlfűtött, egyébként meg zárkózott nőnek. Nem mintha közlről ismerném, talán ha kétszer beszélgettünk komolyabban. Róla jut eszembe, hogy a párkapcsolatokról igazából még nem is beszélgettünk, meg a hűségről sem. Szerintem valakinek az állandó jelenléte, akármennyire is szeretjük, előbb-utóbb nyomasztó lehet, akár elviselhetetlenné is válhat. Lehet, hogy ezt azért mondom, mert az én szeretetemet általában nem fogadják el ... Igen, volt egy kapcsolatam ... ez majd úgy hangzik a maga számára, mintha a Mónika Showban hallanám. Pár hónapig jártam egy fiúval, aki korban is hozzám illő volt, ennek már jó négy éve. Szerelmesek voltunk egymásba, és az az érdekes, hogy mégis megcsaltam. A Mammutban, fenn a tetőn a Cuba Librében futottunk össze, akkor még működött, most nem tudom, hogy megvan-e még. Lefeküdtünk, és onnantól kezdve gyakorlatilag félig nála laktam. Ő borzasztó érzékeny fiú volt ... nekem, legalábbis nekem, nagyon érdekes személyiség. A műszaki

egyetemre járt, Kecskeméten laktak a szülei, és tömték pénzzel. Érzelmileg viszont zsarolták, ami azt jelentette, hogy pénzt akkor kapott, ha jól tanul és jól viselkedik. Megmondta nekem, hogy teljesen kiszolgáltatott a szüleinek, állandóan megmondják, hogy ezt csináld, azt csináld. Ha megteszed, támogatunk, ha ezt meg azt eléred, akkor kapsz egy ilyen, meg egy olyan kocsit. Valamiért nagyon szerettem, ezért fura, hogy hazudtam neki és megcsaltam, ... nem tudom miért. Talán azért, mert ez az én kis titkom volt, az én magánügyem.

Aztán van az a férfi, akit már említettem, akinek a szeretője vagyok, de ritkán találkozunk. Ő az egyetlen, akivel úgy tudok beszélgetni, mint most magával. Tudja, ő az, akitől meséltem, hogy közben van egy menyasszonya, és párhuzamosan mennek a dolgok. Jólesik vele megbeszélni a kapcsolataimat jólesik meghallgatni, amit ő mesél, és emellett még ott van a szex is.

Annyi minden van, amire nem emlékszem! Nagyon sokat dugtam én, nagyon sokat! Rengeteget! Több mint száz férfi volt az életemben. Egy ideig írtam. Van egy táblázat, meg is tudom keresni, az apukámnál van a szobámban. Na, ez például marhára érdekes. Az apámnál van egy-két írás, meg fotók. Van ott pár VHS kazettám is, saját pornófelvételek. Kíváncsi lennék rá, hogy látta-e már. Ez azért izgat engem. Jaj, Henrik! Azokon a kazettákon én ott nem szeretkezek! Ott megbasznak, mint a lovat!

Az én életem mindig várakozásból állt. Férfiakra például imádok készülni. Imádok felkészülni arra, hogy gyönyörűnek érezzem magam. Megcsinálni a hajamat, a sminkemet,

rákészülni, megadni a módját. Olyan, mint valami szeretkezés. Aztán jön a csalódás, hogy hiába készülődtem! Olyan sokszor volt az, hogy tényleg sütöttem, főztem, vettem például mirelit rákollót. Tudom, hogy nem nagy dolgok, de igyekeztem úgy összeválogatni mindent, hogy mi az, amit nem fogok elbaszni, könnyű megcsinálni, mégis finom.

A végén meg sokszor nem jött el az illető. Tudja milyen szar, amikor az ember megveszi a mirelit croissant-t, megsüti, felpuffad, és finom, friss, meleg. Betakarom, hogy ne hűljön ki, aztán csak ülök mellette egyedül... igaza van, ennél szarabb nincs! Nem! Nem vagyok kispolgár, csak igazából nagyon szeretném, ha valaki ezt elfogadná. Például az a bizonyos Valaki, vagy akár maga. Tulajdonképpen nem az a lényeg, hogy ki, hanem az, hogy valaki igényt tartson rá. Hogy én valakinek adhassak, hogy valakinek a kedvéért készülhessek, meg hogy tényleg történik valami! Az a Valaki is felfoghatná, hogy adni akarok neki magamból, fel akarom tölteni. ... Ez az illető, ez egy barom! De érzem, hogy el fogok menni hozzá, vagy felhívom telefonon, ... vagy jobb lenne abbahagyni ezt a kapcsolatot? ... Maga nem érti, Henrik! ...

Ehelyett a bizonyos Valaki helyett akár jöhetett volna maga is. Szerintem a személy lényegtelen. ... Nézzek ki valaki mást? Például magát? Az a baj, hogy nem nagyon tudok. Tényleg így ... nincs ... nem tudom. Nem tudom, hogy a dolgok min múlnak, hogy éppen ki kerül a közelembe. Henrik! Kérem, adja ide a kezét! Most miért lett ilyen zárkózott hirtelen? Tudom, hogy megint nem fog eljönni, úgysem fog eljönni. ... Jó, igaza van. Akkor mi a bűdös francnak me-

gyek fodrászhoz, meg minek készülődök?! ... Megint egy újabb csalódás, megint egy rossz élmény. Tényleg szükségem van erre? ... Igaza van. Igazából arra vagyok kíváncsi, hogy eljön-e. Egyébként, most el fog jönni!

18.

**Először barátnő, aztán menyasszony,
feleség, végül gyermekeinek
anyja, férjének tisztességes,
visszafogott szépségű párja**

Sokat gondolkodtam rajta, miért nincs egy normális kapcsolatom. Gyakorlatilag arról van szó, hogy akkor kaphatsz normális partnert, ha lemondasz a szexuális vágyaidról. Én viszont nem hagyom elnyomni magam, mert abba belebetegszem. Vissza kellene fognom magam, a külsőségeket és a szexet illetően is. Így együtt a kettőt. De nekem ennyit nem ér meg. Nem tudom, hogy én nimfomániás vagyok-e, nem tudom, honnan számít valaki annak, viszont be merem vallani, hogy szeretek baszni, szeretek elemezni szex közben egy fejet, és időnként megnézem az egyetlen pornófilmemet, amit még régen vettem, és tegnap is, meg ma reggel is arra maszturbáltam.

MIÉRT ÓV MAGA ENGEM A KELLEMETLENSÉGEKTŐL? ...
Azért az egy jó érzés volt, amikor bőgött a fürdőszobában!
... Férfiatlan? O egy kisgyerek. Ugye meséltem, amikor fel-
jöttek négyen? Az tiszta óvoda volt! Szexeltem én már ilyen
óvodással. Jó pár éve történt, akkor még ismeretlen voltam,
de sokat jártam szórakozni, így találkoztam egy fiatal fiúval.
Láttam, hogy teljesen odáig van értem és tudtam, hogy ...
szóval tudtam, hogy az tetszik benne, hogy ő maga sem hi-
szel el, mert óriási dolognak tartja, hogy szexelhet velem.
Számára óriási adomány volt, hogy én lefekszem vele, és ez
annyira jó érzés volt! Abban persze volt valami gonoszság,
hogy biztosan tudtam, hogy na, ez nem rohan el utána, du-
gás után nem sétál csak úgy ki az ajtón, mert összeteszi a két
kezét, hogy ez megtörtént vele. Ez a srác szeretett volna ve-
lem járni, de tudta, hogy lehetetlen. Ez egy vízilabdázó srác
volt, csak arról jutott eszembe, hogy a maga unokaöccse is
vízilabdázott. A vízilabdázók olyan fasza legényeknek tűn-
nek! A Csapóval például a Bécsi Kávézóban szoktam talál-
kozni, mindig köszön, nagyon helyes.

Na igen, a Csapó! Ő vitte valamire, olimpiai, meg mit tu-
dom én, milyen bajnok. De elnézem ezt a szerencsétlen Va-
lakit, ... jó, mondjuk elért dolgokat, díjak ilyen-olyan fesz-

tiválókról, meg platinalemez, meg mit tudom én! De azért legyünk őszinték, ez nem egy Depeche Mode színvonal. Most például Szolnokról küldött sms-t. Na! Szolnok. Azt mondta, hogy feljön. Tegnap, amikor elindult, percre megmondta, mikor érkezik, félóra múlva aztán telefonált, hogy hívta az anyja. Negyedóra múlva azt mondta, hogy biztosan jön, csak még egyszer beszél az anyjával. Aztán nem jött, és nem telefonált. Mi a faszt akar az élettől ez az ember?! Azt mondja, hogy a világ egyik legjobbjá. Rajta kívül még hány „a világ legjobbjá” van?

Sokat gondolkodtam rajta, miért nincs egy normális kapcsolat. Gyakorlatilag arról van szó, hogy akkor kaphatsz normális partnert, ha lemondasz a szexuális vágyaidról. Én viszont nem hagyom elnyomni magam, mert abba belebe-tegszem. Vissza kellene fognom magam, a külsőségeket és a szexet illetően is. Így együtt a kettőt. De nekem ennyit nem ér meg. Nem tudom, hogy én nimfomániás vagyok-e, nem tudom, honnan számít valaki annak, viszont be merem vallani, hogy szeretek baszni, szeretek elemezni szex közben egy fejet, és időnként megnézem az egyetlen pornófilmet, amit még régen vettem, és tegnap is, meg ma reggel is arra maszturbáltam.

Nem véletlen az, hogy én most itt ülök, és erről beszélek, mert ez az én problémám. Kicsit persze úgy érzem, hogy jaj, mi a fasznak panaszkodsz? Te csinálod magadnak, nem alakult volna így, ha te nem akarod, hogy így legyen ... jaj, ne! Ne, drágám! Jaj, ne, drágám! Ne basszál már! Hát persze, hogy megtehetném, hogy levágatom egy barna Kleopátrára a hajamat és nem sminkelem magam! Akkor nem kéne sze-

repelgetni. Csakhogy van az embernek egy vére, és nem tudom tisztelni a férfiakat annyira, hogy ne élvezzem bárkivel a szexet. Nyilván ezért nem vállal föl engem egy férfi sem. Kialakult bennem egy kíváncsiság, egy adottság, és nem hiszem, hogy ez a korral majd elmúlik.

Borzasztóan összekeveredett bennem minden! Látom magam körül, hogyan lesz egy lányból először barátnő, aztán menyasszony, aztán feleség, végül gyermekeinek anyja, férjének tisztességes, visszafogott szépségű párja. Ehhez nem túl kihívó, normális nőnek kell lenni. Vágynék én erre, de közben szabad ember akarok lenni. A kettő nem egyeztethető össze. Igazából azt se tudom, hogy milyen egy normális férfi. Ezt még valahogy nem kiáltották ki. Minden keretek közé van szorítva, és ez engem megköt. A legjobban azt gyűlölöm, hogy miért kell nekem hazudoznom, meg színészkednem? Legalább otthon ne kellene!

Jó erősen felépítették azt, hogy milyennek kell lennie egy jó polgárnak. A jó polgár megünnepli a karácsonyt, szilveszterkor bebaszik, mint az állat, és ünnepli a január elsejét. Ezt idomítják bele az emberekbe. De nekem ne mondják meg, nekem ne adják utasításba, mert nekem vannak önálló gondolataim, én nem szeretnék egy bárány lenni!

Jaj, ne, Henrik! Mi az, hogy társadalmi szerződés? Mi az, hogy én lemondok a szabadságjogaim egy jelentős részéről, és ezért a közösség megvéd engem? Először: maga nem veszi észre, hogy Almácskával, a buta szökeivel beszél, másodszor: a faszt véd meg engem a közösség! Mi az, hogy közösség? A szomszéd, meg a rendőr? Ja, hogy ők védenek meg engem! Ühüm, ühüm. Mi az, hogy szocializáció?

Egy csomó szar, amiről maga beszél. Hogy épüljek be a társadalomba! De Henrik! Én nem szeretnék ebben részt venni! Hát nem azt mondta maga is az előbb, hogy ez egy képmutató társadalom? Hogy egy színházi társulatban vagyunk mind a ketten tagok?

19.

Úgy voltam vele, hogy na, kitálalok a Valakiről dühből. Hátha reagál valamit...

Egyre változom. Külsőleg mindenképpen, hiszen a plasztikai műtéteknek hála, egyszerűen szebb lettem. Komo-lyan mondom! Egyre csak töröm a fejem azon, amit úgy neveznek, hogy civilizáció, és egyre inkább azt érzem, hogy bediliztem. Rémisztó és nevetséges gondolataim vannak, hosszú előadásokat tudok tartani, bár ha nem szí-
vok, akkor nem tudok beszélni. Nekem egyedül a legjobb. Olyan sötétítő függönyeim vannak az ablakaimon, hogy teljesen ki tudom kapcsolni a külvilágot.

MEGINT KÉSTEM. HÁROM HÓNAPOT, MEG MÉG EGY ÓRÁT. Az egy órát azért, mert már tényleg indultam volna magához, de betoppant hozzám a Laci. Emlékszik, ő az, akit egy házibuliban, egy viszonylag intelligens közegben ismertem meg. Együtt él a csajával, egy borzasztó közepszerű lánnyal, de párhuzamosan tartja velem a kapcsolatot. Kisebb-nagyobb szünetekkel, de folyamatosan szexelünk. Ma az volt, hogy betette maga mögött az ajtót, és már tolta is le a gatyáját. Kérdeztem, hogy te mi a faszt képzelsz? Behozol a Pozsonyi útra? Nem, mert rohan Nagykovácsiba. Mondtam neki, hogy szégyelld magad, szánalmas vagy. De ezt úgy mondtam neki, olyan oktatóan, mintha népnevelő lennék. Nem szégyellte el magát, de visszahúzta a gatyáját és elhúzott.

Ami énvelem az utóbbi három hónapban történt, az abban foglalható össze, hogy simán túllöttem a célon. Borzasztóan ráálltam az anyagra. Össze vagyok zavarodva, nemcsak a kokó miatt, hanem azért is, mert rájöttem, megláttam, hogy minden hazugság körülöttem. Az egész civilizált világ hazugság! Nemcsak Magyarország, az egész ... anblokk. Anynyi minden történik párhuzamosan! Egyre változom. Külsőleg mindenképpen, hiszen a plasztikai műtéteknek hála,

egyszerűen szebb lettem. Komolyan mondom! Egyre csak töröm a fejem azon, amit úgy neveznek, hogy civilizáció, és egyre inkább azt érzem, hogy bediliztem. Rémisztő és nevetséges gondolataim vannak, hosszú előadásokat tudok tartani, bár ha nem szívok, akkor nem tudok beszélni. Nekem egyedül a legjobb. Olyan sötétítő függönyeim vannak az ablakaimon, hogy teljesen ki tudom kapcsolni a külvilágot.

Ha látná most a lakásomat! Az egy nagyon helyes kis lakás volt. Figyeltem arra, hogy színesek legyenek a falak, hogy élet legyen benne, és olyan is volt. Most leszarom. Azelőtt volt egy Annuska nevezetű Erdélyből áthozott nő, ő takarított nálam. Ha föl hívtam, jött. Menjen a picsába! Nekem ő ne takarítson! Anyámat hívom át néha takarítani, de őt is csak azért, hogy lealázzam.

Nem viszek le szemetet. Van egy nyolc négyzetméteres erkély, oda dobálom a szemetet. Maga látta azt a házat, ahol lakom, ilyen hatvanas évekbeli igazi szar. Ebben a házban öregszag van. Öregek lakják. Tehát kidobálom a szemetet erre a hosszúkás teraszra, mert nem fogok szemetet levinni, mert leszarok mindent. Ez nyáron nagyon jó, mert a szemét tele van férgekkel, és konkrétan iszonyúan büdös. Szerintem az anyám bosszantására csinálom. ... Gyere át, baszd meg, te rohadék! Higgye el, ezt szeretetből mondom. Ha leszarnám, akkor nem dühítene. Felhívom, hogy csinálj rendet, átvon, és úgy beszélek vele, hogy az borzasztó, ... szóval, nem tudok elszakadni tőle. Néha meg átmegyek hozzá aludni, hogy biztonságban legyek. Olyankor csupa olyasmit mond, ami dühít. Racionális dolgokkal jön elő ... nagyon

buta. Ő egy nagyon egyszerű ember, ... tényleg. Szerintem. Mégis átmegyek hozzá néha aludni, és ez egyre gyakrabban fordul elő. Nem ölelem meg, és ő se engem. Egyszerűen nem kívánom, ... de mégis, a szaga, az hiányzik. Tényleg, minek megyek át? Ezt nem tudom tovább magyarázni, ... faszságokat beszél és mindenhez ért. Megőrjít! Nagyon pontosan látja, hogy az én egész életformám egy rakás szar, és ezt minden alkalommal, roppant racionálisan megmagyarázza nekem! Én meg mindig ugyanazt mondom neki. Anya! Igazad van, észérveket mondasz, de ezek a te gondolataid, és ezeket te csinálnád, mi viszont nem vagyunk egyformák! Nem hiszem el, hogy szeret. A szeretetben nem hiszek.

Szerintem van partnere, de leszarom. Hazudik. Mindig, mindig hazudik! Álságos világot mutatott nekem, és befolyásolt egészen tizenkilenc éves koromig, amíg az apámtól el nem költöztem. Tudja, Henrik, mi volt nekem a való világ? A pornó, meg a kurválkodás! Jó, az a világ, az maga a szélsőség. Ezzel együtt azt mondom, hogy szarul szeretett az anyám.

Meg hát, az az egymillió forint! Hát hogy lehet ilyen ge-ci, ... elmondom, ahogy volt. Az egyik kereskedelmi tévében elindult egy új interjú show, és annak a szerkesztője eljött hozzám, hogy behívnának már az első adásba, de előtte beszéljessünk. Én úgy voltam vele, hogy na, kitálatok a Valakiről dühből. Hátha reagál valamit. Eljött hozzám valami Enikő a televízióból, rámondtam a diktafonra az egész sztorit, de a gép bedöglött, ... na, mindegy. Végül nem mentem el a felvételre, mert az egész csak arra kellett nekem, hogy

mártírnak állíthassam be magam. Hogy azt mondhassam annak a hülyegyereknek, hogy látod, nem adlak ki!

A, nem tartjuk a kapcsolatot, maximum egy sms. Örülök, ha néha visszahív. Pont leszár, pont leszár!

Az a szörnyű, hogy a mai napig várom a hívását, pedig nemsokára egy éve lesz annak, hogy együtt voltunk. Azután a szerencsétlen négyes próbálkozás után nem is láttam többé. Sms-eket nyomok neki. Itt van például, egy tegnapi sms, ... *a nyomás az első kerekekben legyen 1,8; a hátsókban 1,1* ... Henrik! Ennek a szerencsétlennek még humora sincs! Tudja mit írt vissza? Azt, hogy ... és? ... Aztán van, amikor azt írom neki, hogy nem hülyéskedek tovább, akarlak, titokban. Mindent akarok, titokban! Ugyanazokat írom, amiket ő. Ő is olyanokat ír, hogy mindent akar, de nagy titokban.

Nagyon beteg gyerek ő, nagyon. Nekem csak az kell, hogy végre hódoljon be ... vagy nem tudom. Nem szeretem. Tényleg nem szeretem. Ha szeretném, nem mondanám diktafonra a sztorit.

Ja, igen, a millió! Szerdán lett volna a felvétel, amire nem mentem el, aztán csütörtökön vagy pénteken meg is jelent a lapokban. Azt mondtam a szüleimnek, mind a kettőnek, hogy a producer be fog perelni, és lehet, hogy akár tízmillió forintot is ki kell fizetnem, de most egymillióval el tudnám intézni. Inkább egy millió, minthogy elússzon a lakásom! Ezt mondtam apukámnak. Akkor aztán nagy nehezen, két részletben adtak pénzt. Először kétszázötvenezer, aztán másodszorra még hétszázötvenezer. Ha látta volna Henrik, hogy remegett az apám keze! Nem telt el két nap, amikor felhívott a producer, hogy anyukád érdeklődött, föl hívott,

bemutatkozott és kérdőre vont, hogy igaz-e ez az egymilliós történet. Annyit mondtam neki, hogy ... menjetek a büdös zsidó kurva anyátokba! Miért avatkoztok bele? Mire fáj nektek az a pénz? Én például soha nem tudom, hogy apámnak mekkora összegek vannak a számláján. Ül a pénzén! Ül! Egyébként nagyon rosszulesett, hogy anyám azonnal beavatkozott.

Érdekes történet egyébként ez a producer is. Elraktam az sms-eit, tessék. A producertől „... *Van egy dél-magyarországi ismerősöm, az ország egyik legnagyobb adózója. Érdeklődik irántad. Megadhatom a számodat? ...*” Persze! Én ezt a fickót egy kis fasznak tartom, konkrétan egy senkiházinak. Képzelje, Henrik, pár napra rá felhívott, hogy mégsem adta meg a telefonszámomat, mert ez az illető egy komoly fiú, te meg egy nyegle lány vagy. Ehhez képest, azon a héten szombaton bejelentkezett az az ember, négy sms-sel indított. „... *Almáska! Jó helyen járok?* ” A negyedik után azt válaszoltam, hogy „*nem ártana, ha bemutatkozna.*” Azt írta, hogy ő „*Zoltán, és üzletember.* ” Ezek azt hiszik, hogy Jó, Henrik! Ezer euróért tényleg lehet, de akkor ne játsszák meg magukat! Ha komoly ember, akkor nyíltan megmondja, mit akar, nem jön ilyen hülye szövegekkel, hogy így Almáska, meg úgy Almáska, szeretnék a társa lenni, meg ilyen faszságok. Én ezt azért nem bírom, mert én reménykedek, tényleg reménykedek.

Valahol a fejemben él az a kép, hogy állok a kertben egy férjjel, és ez tényleg egy idilli kép. Ehelyett ülök egy szarkupac tetején! Mi kell egy boldog élethez?

Ez egy nagyon buta kérdés, mert mindenkinek más kell.

Mi kellene nekem? Rendszeresség kéne, meg elfoglaltság, vagy mi a fasz.

Egyébként, most boldog vagyok! Azzal együtt, hogy talán csak most jutok túl egy nagyon rossz sorozaton, rengeteg problémán. Talán, talán a lakberendezés érdekelne. Egy lakás olyan, mint a gazdája, nem? Nekem aztán nem kellene „sztájliszt” ahhoz, hogy megteremtsek magamnak, vagy valakinek egy otthont.

Egyszer dugni voltam Kőérberken, valamilyen Lászlónál. Vörös az egész lakása. Huh! Odavezetett az ablakhoz, és mutatta, hogy a túloldalon egy penthouse-ban forgatta a Topmodellt az Árpa Attila. Azt mondtam, hogy na, most elájulok. Azt is mondta, hogy a szomszédja az a vastag szemöldökű RTL-es híradós, meg itt lakik a Trutykó is. Mondtam neki, hogy na de baszd már, ez akkor is csak Kőérberek marad, akármit is csinálsz! Ráadásul, ez a bunkó a legutóbb húsz percet késett! Milyen jópofa, Henrik, hogy ez a Mokkában történt. Ez egy étterem a Bazilikánál. Ott ültem húsz percet, tök egyedül. De ez nem nekem ciki, hanem neki. Na, hagyjuk. Trüptürürü, trüptürürü! Fáj a derekam!

Jaj, Henrik! Nem olyan nagy szám ez! Öt gramm, vagy talán annyi sem, mert átverik az embert. Ne csináljon ebből nagy ügyet. Ha azt akarja, hogy beszéljek, akkor vegye tudomásul, hogy másképp nem megy. Az apám már háromszor hívott. Miért? Mert az anyám már kiszúrta, hogy korán keltem, eljöttem otthonról, és nyilván jól be vagyok szívva. Az apám meg, amilyen lelkiismeretes, most ellenőrizni akar.

Gondolkodtam! Csendben lakberendezni, az egy faszág!

Nem akarok. Én szerepelni akarok, ott akarok lenni a televízióban! Én imádok szerepelni! Én azt akarom megmutatni, ami ott van az emberek előtt, amit viszont nem látnak. Ha férfi lennék, ficsúr lennék, ha érti mit jelent ez a szó. Előbb-utóbb gondolkodnom kell azon, hogy mi lesz, ha ki-megyek a divatból, vagy megöregszem. Nehogy már! Én mégiscsak eredeti vagyok! A baj az, hogy nem én határozom meg, milyen képet fessenek rólam.

20.

**Tök skizofrén vagyok, mert
mindig azt hiszem, követnek...
Ez gáz, de viselem, ha gáz.**

Tényleg megnézett az interneten, Henrik? Igaza van, az nagyon gáz felvétel! Hallgatni se akarom, amit mond, ... egy fotelben ülve szétrakom a lábam és piszkos a talpam! Most is piszkos! Az a kép az Andrassy úton készült egy ügynökségnél, ma is működik. Emlékszem, egy casting volt, és ott az Andrassy úton mindenkinek piszkos lett a talpa. Azért nem vettem le a képet, mert én ezekhez a jogi dolgokhoz nem értek, ezekkel én nem tudok mit kezdeni. Higgye el, hogy én egy tiszta, ápoltság lány vagyok. Akkor ott, az Andrassy úton mindenkinek koszos lett a lába, mert poros volt a padló. Fogadjunk, most itt, magánál is koszos a talpam, mert ha lehet, én mindig mezítláb járok.

VAN ITT EGY PÁR NÉVJEGY, MINDEGYIK EGYÉNISÉG! EZ itt a Gáboré. Autóeladásból él, meg kölcsönöz. Nagyra van a pénzével, de leszarom, engem nem érdekel ... ez Igoré. Na, ezt olvassa el, Henrik! ... európai természetes hajbeszerző. Azért ez kemény, nem? Csak nézze ezt a névjegyet, és már képben is van. Kint lakik valahol a külvárosban, Rákos akárhol, panel, nyolcadik emelet. Kinyitja a szekrényt, és árad belőle ... az európai haj. Ő az egyik forrásom. Nekem nagyon sok hajam van, és az európai haj nagyon drága. Állítólag létezik hajmaffia, még a halottakról is levágják a haját, ... a haj nagyon drága. Nekem szükségem van hajra, ezért teljesen fel van derítve a terep. Na, a hajról jut eszembe az egyik sztárfodrász. Hogy azzal miért feküdtem le? ... Kinyalta a seggemet, úgy hívott, hogy te vagy az én királylányom, ... szóval kíváncsi is voltam, meg hálás is akartam lenni, és akkor éjszaka kétszer lefeküdtem neki. Ott, a hajmosó táliban. Érdekesnek találtam, hogy bemegyek, és a hajmosó táliban jól megkúr. Egyébként nem élveztem, meg semmi, ... de jópofa volt besurranni éjjel, a szalonba beosonni, izgalmas, ahogy ott vár, ... Henrik, ne idegesítsen! A hajmosó tál az tulajdonképpen egy fotel, amibe bele van építve az a bizonyos tál. Szóval beosontam, belém verte, én

meg kiosontam. Marha izgalmas volt! Én úgy fogtam föl, hogy hálám jeléül, ... hogy ő hogy fogta fel a dolgot? Hát, hogy jól megbaszom ezt a geciputtonyt! Szerintem nyilván így. Ez a típus tényleg ilyen. Na, mindegy. Miket mondok, nem?

Sose hallotta ezt a kifejezést, Henrik? Ez egy nagyon alpári, nagyon proli kifejezés. Miután rengeteg kurvát ismerek, ... egyszer nyilván megütötte a fületem, de igaza van, ez nagyon gáz! Durvának gondolom, alpárinak, prolinak, és mégis néha kijön a számon. Önnek érdekes amiket mondok?

Nem nagyon tudok mesélni a kurvákról, már szinte nem is emlékszem ... voltak persze köztük érdekesek, de már minden elmosódott. Mondtam, hogy már a szex is elmosódott bennem. Az elmúlt néhány év teljesen kimosta az agyamat. Rémlik például egy Attila nevű fiú, aki nagyon tetszett. Ő tényleg udvarolt, és tényleg minden rendben volt, és hetekig nem feküdtem le vele. Mögöttem volt már a pornó, és voltam olyan rafinált, hogy hetekig elő tudtam neki adni, hogy én milyen jó kislány vagyok. Aztán egy bulin megkérdezték, hogy láttam-e már a kulacsot. Kiderült, hogy az Attila hatalmas faszáról van szó, az ő farkát hívták kulacsnak. Szóval, az Attilának hosszú hetekig játszottam a jó kislányt, aztán végül pénzért feküdtünk le. Szegény! Viszont rögtön megváltozott, felszabadult. Onnantól kezdve ő se játszott a jó fiút, aki vacsorázni visz a kulaccsal a zsebében, ... hatalmas fasza volt, tényleg! Európai viszonylatban ritka az ilyen térdet verő, ráadásul gúla alakú, tisztára, mint az araboknak, hatalmas, ... dehogy bírtam! Akkorát senki se bír el.

Jönnek az sms-ek. Nézd már! Milyen jópofa belépőkép ez, ... ez meg a Dunántúl legnagyobb embere, ... ez az, akinek a producer adta meg a számomat. Miért nem telefonál? Nézd már! ... Puszi! Valaki ... Nem édes? Puszi és slussz.

Tényleg megnézett az interneten, Henrik? Igaza van, az nagyon gáz felvétel! Hallgatni se akarom, amit mond, ... egy fotelben ülve szétrakom a lábam és piszkos a talpam! Most is piszkos! Az a kép az Andrássy úton készült egy ügynökségnél, ma is működik. Emlékszem, egy casting volt, és ott az Andrássy úton mindenkinek piszkos lett a talpa. Azért nem vetettem le a képet, mert én ezekhez a jogi dolgokhoz nem értek, ezekkel én nem tudok mit kezdeni. Higgycs el, hogy én egy tiszta, ápoltság lány vagyok. Akkor ott az Andrássy úton mindenkinek koszos lett a lába, mert poros volt a padló. Fogadjunk, most itt, magánál is koszos a talpam, mert ha lehet, én mindig mezítláb járok.

Tök skizofrén vagyok, mert mindig azt hiszem, hogy követnek. Csupa kopogós cipőm van, ezért aztán bárhol a lépcsőházban levetem a cipőmet, és mezítláb megyek. Na most, ez azért elég durva! ... Henrik, ez komoly! Én a lépcsőházban osonok. Nem mindig, csak amikor olyan állapotban vagyok, hogy azt hiszem, hogy figyelnek. Ez gáz, de viselem, ha gáz. Volt egyszer egy ilyen helyzet. Egy hülye kanadai sorozatban, talán az volt a címe, hogy Váratlan utazás, ... nem tudja miről van szó? ... Amikor gimnazista voltam, megpróbáltam pár embernek elmagyarázni, és ugyanúgy néztek, mint maga. Nem baj, hogy nem érti, én értem. Mondom, az volt a sorozat címe, hogy Váratlan utazás, ausztrál tévéfilmsorozat. Az előbb kanadait mondtam? Nem mind-

egy? Valamilyen kedves népről van szó. Egy kis faluban játszódik a történet, ott él a King család, nagyon jó karakterek, és közülük az egyik volt a kedvencem. De mindegy!

Imádom a furcsa figurákat! Még a szakközépiskolában volt egy srác, a Gábor, ... aktatáska, cowboykalap, és mindennap megvette a Kurírt, mert mindig volt benne egy jó mellű nő. Na, a Gábor kihajtotta az újságot, és mutogatta óra közben. Vagány csávók ültek körülötte, és szerintem be akarta lopni magát közéjük.

Az újságot aztán végigadta a nem tudom milyen Máténak, aztán az Andrásnak és végül a Tibornak, aki már hatodszorra iratkozott be ugyanabba a suliba. Ez a Gábor borzasztó gátlásos volt, beszélni se tudott. Ha felelni kellett, annyi jött ki belőle, hogy „*mmmm* ” ... Na most, képzelje el, hogy ennek a srácnak mindig volt bicskája. A Rékával elloptuk a táskáját és elfutottunk vele, egész a Gül Baba türbéig, ő meg futott utánunk a bicskával, és csak annyi jött ki belőle, hogy *mmmm*. Azt higgye el, hogy ez a Gábor mindenütt felbukkant. A Réka a Népstadionnál lakott, és hol a metrón kacsintott ránk, hol meg a Hungária körúton. Félelmetes figura volt! Még évek múlva is, ha beszéltünk a Rékával, mindig mondta valamelyikünk, hogy tudod kivel találkoztam? A Gáborral. Én most is magam előtt látom, ahogy raszta hajjal, bicskával a kezében, lábujjhegyen tipeg, és csak annyi jön ki belőle, hogy „*mmmm*”.

Meséltem már, hogy engem már énekből, számítástechnikából és tesiből is meghúztak? Ezekből nincs pótvizsga, viszont arra büszke voltam, hogy amikor elsőben meghúztak földrajzból, én a tanár, a Háziinger kedvéért tényleg megta-

nultam, amit kellett. De jó lenne megkeresni a Háziingert! Figyeljen, Henrik, elmondom magának, hogy mi a szél. A szél, a levegő vízszintes irányú áramlása a magas légnyomású területek felől az alacsonyabb légnyomású területek felé. így fújom a földrajzot! Azért fújom, mert a Háziinger gyűlölt, tényleg félttem tőle. A Háziingert kéne megkeresni! Az beszarna! Még mindig fűjnam neki a szeleket, meg a kontinentális talapzatot.

A szél a kedvencem. Ugye van a tornádó, az Ázsiára jellemző, ... nem, Ázsiára a tájfun a jellemző. Ezt könnyű volt megjegyezni, mert egyből beugrott, hogy thai. Thai, thai! A tornádó Európáé, a hurrikán Amerikáé. A talajrészecskéket is le tudom rajzolni, mert lehet, hogy a Háziinger nem utált, de szívatott. Mindig elpirultam, ha felállított, hogy feleljek. Valamiért kipécézett. Mindig köszöntem neki a folyosón, hogy jó napot, és soha nem szólt vissza, csak egyszer. Zavaromban azt mondtam, hogy csókolom, ... erre ő beszólt, hogy ne csókoljon! Ettől meg annyira zavarba jöttem, hogy mindig csókolomot köszöntem. Ez tényleg nagyon gáz volt, ez tényleg!

Kit lehetne még megkeresni? Mondjuk a Rékát. Ő nagyon jó barátnőm volt. Szegényt mindig baszogattam a szüzességével. Négy testvére volt, az anyukája egyedül nevelte őket, örüket. Nekem tetszett ez a családi közeg, de szemétkedtem a Rékával, de tényleg. Egyszer mondtam neki, hogy na, levágom a hajad. Hosszú zsírha volt, érti? Tipikus szar. Mondtam, hogy csinálunk egy kis fazont. Úgy nem is lett rossz, de nem hagytam abba. Nagyon gonosz voltam! Tudja mit csináltam?

Egy baszom nagy lyukat vágtam a tarkójánál. Ő tökre kiakadt, hogy én miért szórakozok vele. Én meg kiröhögtem. Már megbeszéltük, én tényleg gonosz vagyok.

Henrik! Amíg én szívok, nyugodtan válogathat a névjegyek között, csak arra-kérem, hogy ne idegesítse fel magát. Oh! Az Emery! Úgy találkoztam vele, hogy a papám háza melletti telken van egy nagyon szép villa. A tulajdonosok a legfelső szinten laknak, az alsó szinteket kiadják, elaprózva. Kibaszottul el van hanyagolva a ház, én például mégis béreltem az alsó szinten egy lakást, mert imponált az óriási belmagasság, meg a kétszázötven négyzetméter. Volt persze saját lakásom, csak kicsi. Azt kiadtam, ezt a nagyot meg kivettem. Akkora volt az a lakás, hogy bálokat lehetett volna rendezni benne. Három hónapig béreltem, aztán abbahagytam, mert borzasztó sokba került. A lényeg az, hogy én a 13/C-ben laktam, ez az Emery meg a 13/B-ben filmstúdiót nyitott.

Ez az Emery öreg, felül nincs haja és nagyon ronda. Szomszédok voltunk, elkezdtünk dumálni, és nagy pökhen-dien mondtam neki, hogy igen, én vagyok a Kerekes Alma. Azt mondja, hogy neee, ... szóval nem ismert. Ez tetszett nekem. Az a lényeg, hogy ez az Emery udvarolni akart, és azt ajánlotta, hogy intéz nekem egy próbafelvételt, mert-hogy ő forgatókönyvíró. Mondtam neki, hogy én nem tanul-tam színészetet, nem is akarok színésznő lenni, csak egy szerepet játszok, azt, hogy kurva öreg vagyok.

Tetszett, hogy Emery milyen jókat mesél Los Angelesről, nagyon bejött nekem ez az amerikai Hollywood hangulat, de aztán úgy voltam vele, hogy ... Emery! Emery!

...és különben is Imre, ha kérhetem. Menj a picsába, Emery! De tudja mi volt a legjobb? Az, hogy én olyan nyugodt szívvel rábasztam végül a telefont.

Na, aztán befutott hozzám a Thomas the King is. Thomas the King, mi a fasznak jöttél haza? Miért van az, hogy idáig be vagy kenve barnítóval, innentől meg hót fehér vagy? Thomas, Thomas ... itthon próbálsz eladni magad, de takarodj vissza Los Angelesbe, ha Thomas the King vagy. Ez egy nagyon aljas ember!

Az anyám hozott vele össze, mert ő ismerte az egész családját. Amikor a Thomas hazajött, az anyám elkezdett róla áradozni, ... „*képzeld, micsoda tehetség!*” ...

Én meg tizenhat évesen ettem a szavait a Falk Miksa utcában. Csinált rólam egy pár képet. Általában szívott, tehát füvet. Aztán egyre jobban figyeltem rá, és két hét alatt rá lehetett jönni, hogy ismétli magát, ugyanazokat mondja szóról szóra.

21.

Őszintén, gyakorlatilag mindenki megdugott abból a körből...

Eltalálta persze, hogy a drogról van szó, de nagyon durván. Tulajdonképpen őáltala csúsztam bele a drogba. Elmentünk például a Balatonra. Először sírtam, de aztán vele csináltam, mert meg akartam élni azt, amit ő. Eleinte én tényleg nem gondoltam, hogy az életében ennyire jelen van a drog. Volt ugyan drogtanácsadás a suliban, de leszartam, nagyon távol állt tőlem. Aztán ott, a Balatonon néztem a Győzőt, és azt láttam, hogy úristen ... nem tudja kinyitni a szemét! Ei tudja képzelni? Volt, hogy négy-öt napig tartott, és nem tudtam megfejtetni, miért kattant be. Mondtam neki, hogy ... Győző, miért? Miért? ... Hiányzik neki a mamája. Ilyen egyedül van, ilyen egyedül! A papája meg pont az a szitu, mint az enyém.

HENRIK, NE BÁNTSON! EGYSZERŰEN SZÜKSÉGEM VAN RÁ!

... Ne számolja, hogy hányadik csík volt! Holnap én már ki se lépek az ajtón! Nem tudom hány hónapja voltam magánál utoljára. Tudom, hogy egy kapcsolatot tényleg ápolni kell, viszont nem veszem fel a telefont, ha olyan kedvem van. Hányszor nem vettem föl? Tényleg sokszor, de mindig be voltam szívva.

Jut eszembe! Elég nagy szarban vagyok! Képzelve, már meséltem, hogy nekem fél éven belül bizonyíthatóan végig kell csinálnom ezt az elkülönítést, mert ha nem, akkor nagyon nagy bajba kerülök. Az a helyzet, hogy járok a Szentkirályi utcába az Edithez, akinek semmi köze a kábítószerhez, megjárok egy másik drogszakértőhöz, a Terézhez, akit imádok, mert megdicsérte a cipőmet, de ez nem érdekes, mert nekem huszonnégy alkalmat kell bizonyítani, szóval ennyit kell lejárnom, viszont a múltkor rákérdeztem, és csak öt látogatást tartanak nyilván.

Na most, én hiába imádom a Terézt, meg jól el is dumálok vele, de azért mégis csak nyilván kellene tartania engem! Hát nem? Nyoma kell, hogy legyen ezeknek a terápiás beszélgetéseknek, de valahogy én úgy érzem, hogy legalább tizenötször voltam már. Ez gáz, mert ha így elhülyés-

kedik, akkor jön a pártfogóm... és ezek nem viccelnek!

Megnézem, hogy ki az, hátha a papa, a kedves papa. Nahát, a Lajos! ... Szervusz! Na, mond ... én most nem tudok beszélni. Nem tudom, hogy miért akarod, hogy én zsúrizzek. Figyelj, majd visszahívlak, jó, mert ... Szia!

A Lajos azt akarja, hogy zsúrizzek valami Miss Bikinit. Ez egy olyan szegényes, jó ember ... Jaj, Henrik! Képzelje, engem is felkértek egy erotikus műsor vezetőjének. Indul egy új csatorna, amin pornófilmeket vetítenek, mindegyiket a Lux-Kovi adja. Nem tudom, hogy a Zalatnayt erre kérték-e fel, de engem fölkérték, mondván, hogy abszolút én lennék a megfelelő. Erotikus műsor kéthetente. Mindenről beszéltünk, pénzről is, csak áááá! Nem a Kovival van bajom, csak ... nem tudom. Nem az, hogy gáz vagy nem gáz! Az előbbire visszatérve, ha nekem nincs kedvem, ha úgy érzem, hogy nincs tétje, akkor nem érdekel, mert nem tartok semerre. Tök mindegy, hogy erotikus műsort vezetek, vagy baszok, mert csak lógok a levegőben, és ez a legrosszabb. Mindig azt érzem, hogy szeretnék valami mást, mert ami most van, az elég riasztó! Igazából be vagyok szarva, mert ha mondjuk meghal az apukám, ... akkor lehet, hogy nagyon összefosom magam, ... tudom, hogy ezt már mondtam, de mindig mondom.

Visszatérve erre a Lux csatornára, nekem jót tenne a munka. Egyébként meg halál normálisnak tűnik a csávó, akivel tárgyaltam. Először egy Ágota nevű lány keresett meg, az egyik tévénél műsorvezető, most meg playmate-nek jelentkezik, tehát ilyen zéró. Én tényleg lenézem az embereket, ne haragudjon, ... ezt most magamnak mondom, lehet, hogy ez

a baj. Szóval, valahogy kiderítették a számomat, felhívtak a tévéhez a Lehel útra, és azt mondták, hogy nagyon szeretnék, és ennyiben is maradtunk. Azt mondták, hogy a jövő héten majd újra leülünk, megállapodunk a pénzben, forgatnak velem, ... de az egész olyan amatőrnek tűnt. Vagy ez most komoly? Ez most tényleg?

Ugyanezekkel, hármasban találkoztunk a Westendben. Elindultunk a parkolóházból fel a tetőre, a teraszra. A lépcsőházban már borzasztó rosszul voltam, mert kopogott a cipőm és ez borzasztóan irritált. Ennek ellenére csak kopogós cipőm van. Na, képzelje el, hogy ki az első, akit a teraszon meglátok, hát a Győző, a nagy szerelmem! Haaa! Győző, a nagy szerelem, és ott ül. Tisztára gyomron vágott. Hat év ment el Győzővel, ... én az anyja lettem hat év alatt. Gondoskodtam róla, és abból állt az életem, hogy szeretem. A mai napig szeretem. Tényleg ... Mit jelent az, hogy gondoskodtam róla? Ez azt jelenti, amit a szó jelent, azaz gondoskodtam róla, nem tudok rá jobb szót.

Ha vele voltam, sírtam a szex közben, mert azt éreztem, hogy végre szeretek valakit. Az igazság az, hogy rátelepedtem, ő meg szabályszerűen menekült a gondoskodásom elől. Tizenhat éves volt, amikor meghalt az anyja, és ottmaradt egyedül ez a nyomorult gyerek. Fantasztikus kommunikációs készsége van, olyan, hogy beszarsz. Menedzserszakon végzett az egyik főiskolán, és hitelből elkezdte az üzletét építeni. Lehet, hogy neki ténylegesen nem volt szüksége rám. Talán azért nem, mert én tükröt állítottam elé, és ebben a tükörben azt látja, hogy egyre lejjebb csúszik. Kurvára zavarta, hogy valaki belelát.

Tudja ki ült mellette ott a Westendben? Az én volt legjobb barátnőm, az Éva, akivel nyolcadikig a legjobb barátnők voltunk, és mégis lenyúlta tőlem. Győzőnek mindig mindenki kell, ő a szánalmas nőkre hajt. Neki mondjuk egy cigány kurva kell, akit fel kell, és fel lehet karolni, neki szüksége van erre a szerepre. Én túl jó voltam neki. Nem bírta például elviselni, hogy ha elmentünk egy szórakozóhelyre, engem megbámultak. Ő ezt nem! Tényleg olyan szánalmas volt, szánalmas volt a törekvése, hogy neki mindenkit meg kell basznia. Ilyen kicsi farka volt, és ezért hajtotta a bizonításkényszer. Én mégis imádtam.

Hárman ültek ott, a Győző, az Éva, meg a Levente. Nem tudtam, hogyan reagáljak, csak az forgott a fejemben, hogy bassza meg, bassza meg, ... a Győző meg úgy intett, hogy hello! ... Aztán láttam, hogy elmegy. Olyan dühös voltam rá! Az volt bennem, hogy itt van a volt palim, akihez odamehetnék, ... és ott van az Éva mellette. Egy rohadt kurva! Amikor megismerkedtünk a Győzővel, akkor ő járt egy lánnyal, akitől végül gyereke lett. A lányt elvette feleségül, aztán fölszedte Évát, a legjobb barátnőmet. Velem nem tudott mit kezdeni, velem nem. Győző egyébként Angyalföldön lakott egy panelben, és már tizenhat évesen tele volt pénzzel. Fantasztikus ízlése van, nagyon-nagyon kreatív, viszont direktben bassza szét az életét.

Miért? Eltalálta persze, hogy a drogról van szó, de nagyon durván. Tulajdonképpen őáltala csúsztam bele a drogba. Elmentünk például a Balatonra. Először sírtam, de aztán vele csináltam, mert meg akartam élni azt, amit ő. Eleinte én tényleg nem gondoltam, hogy az életében ennyire jelen van

a drog. Volt ugyan drogtanácsadás a suliban, de leszartam, nagyon távol állt tőlem. Aztán ott, a Balatonon néztem a Győzőt, és azt láttam, hogy úristen ... nem tudja kinyitni a szemét! El tudja képzelni? Volt, hogy négy-öt napig tartott, és nem tudtam megfejtetni, miért kattant be. Mondtam neki, hogy ... Győző, miért? Miért? ... Hiányzik neki a mamája. Ilyen egyedül van, ilyen egyedül! A papája meg pont az a szitu, mint az enyém.

Tudja, hogy szúrtam ki? Péntek meg szombat este volt valami szar kis műsor az egyik csatornán, én meg imádom megnézni a programajánlókat. Egy ilyen műsorban szúrtam ki a Győzőt. Akkor valakit megkérdeztem, hogy nem ismeri-e, és hogy hozzon már össze vele. Mondták, hogy a Győző valami cigány csajjal Mexikóban van, ... de aztán találkoztunk, és ... és szerintem meg fog halni. Nem tudom, de érzem, hogy így lesz. Tényleg olyan, mintha a gyerekem volna.

Van egy lány a Westendben, bolti eladó. Az mondta a Győzőnek, hogy van egy barátnőm az Alma, aranyos lány, itt a száma. Rögtön felhívott, már a hangjától ellágyultam. Azt mondta, hogy vacsora, stb., lenne-e kedvem ... két-három nap múlva följött hozzám. Az apámat elküldtem erre az időre a Börzsönybe, vagy nem tudom hová, és akkor följött a Győző. Emlékszem, hogy a házukban mindig csukva tartották a kaput, én meg lementem, kinyitottam, leskelődtem, mert arra gondoltam, hogy milyen ciki, hogy ő csönget, és amíg én lemegyek, az olyan sokáig tart. Figyeltem, hogy nyitva legyen a kapu, ... és ő megjött, ahogy ez elő van írva. Máig emlékszem milyen volt a haja, milyen volt a szaga,

.. azonnal szexeltünk. Nagyon rossz volt, mert nem állt fel a farka. Szerintem ő fiúban ugyanaz, mint én lányban. Ha akkor sikerült volna megdugnia, nem biztos, hogy együtt maradunk. Mindegy. Nagyon gázos volt, mert valahol én basztam el a dolgot. Nagyon menő rózsaszín felsőben voltam, ő meg csak egy szimpla farmernadrágban, napszemüveggel. Máig él bennem a kép, ahogy nyílik az ajtó, és ő bejön. A szaga beleivódott a bőrkanapéba. Hónapokig azt szagolgattam, nagyon rákattantam, ... pedig mondták a lányok, hogy kihasznál, meg hogy egy normális férfi kellene neked. Nem is értettem, miről beszélnek. Lehet, hogy kihasznált, ... de ezek furcsa dolgok voltak.

Mentem vele, vittem, hoztam. Sokszor olyan állapotban volt, hogy szörnyű! Körülbelül három év telt el addig, amíg elkezdett magáról beszélni. Jaj, Henrik! Ez borzasztó, nem? A Levente nevű cimborája óvodás koruk óta összenőtt vele. Ezek ketten tisztára olyanok voltak, mint a buzik. Tök egyformán beszélnek, hihetetlen jó barátok. Teljesen kiismertem őket, mert hogy én szállítottam őket eleinte egy Twingóval, később egy Roverrel. Volt egy harmadik barátjuk, a Zsolt, az meg valami csillagász. Zseni az a gyerek egyébként, felfedezésekből él, de ő is egy drogfüggő.

Győzőnek mindig vettem valamit a születésnapjára. A mai napig felhívom, hogy boldog karácsonyi ünnepeket kívánjak. Soha nem kaptam tőle semmit a világon, soha. Vettem neki például a drogokról egy tájékoztatókönyvet, becsomagoltam és nem merte kinyitni előttem.

Levente a XII. kerületben lakott, felmentem hozzájuk egy vasárnap délután. A mamája valamiért kint volt Bécsben.

Megérkezek, mint jó kislány, ők ketten, a Győző meg a Levente fekszenek egy franciaágyban és nem tudnak beszélni. Körülbelül ötször olyan állapotban voltak, mint én most. A Győző csak röhögött, ... totális idegi kimerültség, és csak röhög. Borzasztó! Most már harminc éves elmúlt, de úgy röhög évek óta, hogy látszik, idegileg teljesen kivan. Tizenkét éve drogozik, de nagyon. Kár érte. Ha maga megkérdezné tőle, hogy miért csinálja, azt mondaná, hogy ő menekül. A Leventének azóta már gyereke született. Az Éva nem való a Győzőhöz, de mindegy, ... illetve nem mindegy.

Az a szörnyű, hogy nem veszi föl a telefont. Azután, hogy a Westendben találkoztunk, felhívtam, hogy ... Győző! Győző! Győző! ... de azt mondja, hogy a Ferihegyen vagyok, majd visszahívlak. Menekül előlem.

Nem szar ügy! Nem szar ügy! Van azért ennek előzménye. Mert amikor én vele voltam, akkor én már a kurválkodásból éltem, de neki azt mondtam, hogy a szüleim támogatnak. Aztán a végén már ő se bírta, és a szemembe mondta, hogy ... Basszus! Hát hallom, hogy kik dognak meg! ... Őszintén, gyakorlatilag mindenki megdugott abból a körből, amelyikben ő, meg a haverjai szórakoztak, vagy inkább műmájerkedtek. Fogalmam nincs, honnan van energiája, ereje ehhez az életmódhoz.

A, már régen nem lakik Angyalföldön, most már ő is vett magának egy penthouse lakást. Fantasztikus, hogy még mindig él benne a kíváncsiság, még mindig utazik, miközben tényleg tönkreteszi magát. Tudja, Henrik, milyen iszonyú dráma volt? A legvégén hat napig gyakorlatilag együtt voltunk, hat napig buliztunk. Ez egy nagyon csúnya történet!

Egy csütörtökön este hatkor fölhevített, hogy nem jössz át? Ez nagyon ritka volt, mert hat év alatt talán ha hatszor hívott, ... de azt mondtam, hogy oké, megyek. Tudja mikor mentem haza? A következő hét keddjén, vagy szerdáján. Ja, azt nem mondtam, hogy közben együtt éltem egy Fejes nevű üzletemberrel.

Ez a Fejes szerintem szeretett engem, mint embert, ezért költöztem hozzá egy rövid időre. Borzasztóan elő tudja magát adni, pedig egy senki. Azzal nyitott nálam, hogy övé a főváros legnagyobb szórakozóhelye, aztán persze kiderült, hogy egy nagy ló faszt, egy pity stróman, semmi más! Képzelse, nemrég összefutottunk, akkor meg éppen a főváros legjobb Duna-parti éttermét nyitotta meg. Mondanom se kell, onnan is kibaszta pár hónap múlva. Most ott lakik, ahonnan a Győző indult, Angyalföldön. Azért, ez is jellemző. Együtt éltünk, együtt éltünk, ... lehet, hogy megbaszott egyszer vagy kétszer, de tényleg jelentéktelen volt, nem a szexre épült a kapcsolatunk. Mondom, szeretett, mint embert, és nyilván fontos volt neki mutogatni, mint egy igazi dugnivaló barátnőt. Már az elejétől tudtam, hogy ő egy marionett-bábu, de különösebben nem érdekelt. Azt még elmesélem, hogy rajta keresztül jött a képbe az egyik leghírhedtebb magyar maffiózó. Tényleg nem akarom a nevét mondani, Henrik, mert még mindig veszélyes lehet. Elég róla annyi, hogy egy pészmekekes fiú volt a magyarországi helytartója, és ő is ismerte a Fejest. Emlékszem, egy szlovák rendszámú Mercedesszel jártak. Minden borzasztó ellentmondásos volt körülöttük, ... számomra máig nem tiszta, hogy ki kicsoda. Lényeg, hogy dugtunk ezzel a maffiózóval,

akiről igazából nem is tudtam, hogy kicsoda, csak hogy valami nagy fej az éjszakában. A dugás után bemutatkozott, és mondtam neki, hogy bocs, de én alig tudok rólad valamit, mert amikor te még robbantgattál, akkor én még nagyon kicsi voltam. Azt mondta, hogy ennek semmi jelentősége nincs, és borzasztóan lazán kezelt engem. Az a helyzet, hogy ez a hozzáállás nekem nagyon bejön. Aztán vége lett, mert ez a maffiózó olyan pitiáner dolgokra akart rávenni, hogy kémkedjek neki. Meg akarta szerezni az Óbudai Szigeten az egyik diszkót, ezért kellett volna összejönnöm egy diszkóssal. A Fejes is keverte a Hajógyári Szigeten a szart, én meg gondoltam, hogy jó ebből kiszállni, és ki is szálltam. Megjelent a színen egy Miki nevű srác is, meg egy másik fickó, a nevére már nem emlékszem, valami ipszilonos. Egyre bonyolultabb, meg forróbb lett a dolog, úgyhogy leléptem.

Jó, térjünk vissza a Győzőhöz. Abban a hat napban a Fejes hívogatta a Győzöt, és meg is fenyegette. Valamiféle számlákkal fenyegette be, és a Győző be is szart. Abban az időszakban, amikor a Fejesnél éltem, a Győző nem is jelentkezett. Ha én hívtam, akkor csak annyit mondott, hogy ... ne, ne, hagyjuk, éljél csak a Fejessel. Szerintem szimplán gyáva volt. Visszatérve ehhez a csütörtöktől indult hatnapos menetelésre, a Fejes rendszeresen beszámoltatta a Győzöt arról, hogy hogy vagyok. Hozzá kell tennem, hogy elég szar állapotban mentem fel hozzá csütörtökön, bejött nekem a pánikbetegség, szedtem az antidepresszánsokat rendesen. Annyira komolyan vettem magam, hogy este hatkor még azt kérdeztem, hogy ihatok-e egy pohárral.

Győző zombivá vált, nem tudom másképp kifejezni magam, ölte magát. Ezek voltak életem legdurvább napjai. Amikor túl voltunk a negyvenhatodik Extasy tablettán, a Győző még mindig követelte a következőt. Aztán szólt a telefon, a Fejes kérdezte, mi van velem, a Győző meg azt motyogta, hogy minden rendben, pedig a hangján nyilván érződött, hogy kurvára nincs rendben semmi. Emlékszem, hogy Győzőnek nagyon bejött a Speed, ő nagyon bátran nyúlt a gyógyszerekhez. Én akkor még féltem, és nem is nagyon tudtam kezelni. A serkentők után jött a Dormicum. Az egy nagyon erős nyugtató, most már én is azzal alszom ilyenkor.

Pénteken elmentünk a Hajógyári Szigetre, ... az egy totál borzalom. Ott mindenki be van állítva. Ott aztán mindig feltalálható volt a buzi szerelmem, ő is egy valószínű gyógyszerész. Mindig megtalálja az új anyagokat. Először én valahol Pesten kívül találkoztam vele, kint a faszbán, egy diszkóban. Én dugni jártam oda, a Zoliék hívtak. Ők a ruha-kereskedésről váltottak át a diszkóra. Ezek nagyon egyszerű emberek, de tényleg menő helyet csináltak. Na, szóval a buzi szerelmemmel ott futottam össze először, aztán már mint ismerős találkoztunk a Hajógyári Szigeten a Corónitában. Közben persze évek teltek el. Azután, hogy megnyertem a Reality Showt, egy partin találkoztunk. Arra emlékszem, hogy leült mellém, beszélgettünk, szívtunk, aztán egy bokorban vasárnap este ötkor együtt ugráltunk. Valahol a budai hegyekben, a háza kertjében szokott bulikat szervezni. Annyira félelmetes, ami ott történik!

Visszatérve a Győzőre, meg a hatnapos örületre. Ott Angyalföldön, a panelban, a tizedik emeleten derengett egy-két

emlék. Azt hiszem, megvertem egy lányt, akit már nem tudom ki hozott oda. Aztán jött egy Márk nevű fiú, aki a Presser Pici bácsit egy ventilátorral utánozta, én meg dőltem a röhögéstől. Lehúzta a gatyáját, kilógott a segge, és azt kiabálta, hogy Pici, Pici vagyok! Ez a Márk nagyon tudta nyomni a Megasztárt. Arra is emlékszem, hogy valaki a Louis De Funes-t adta elő japánul. Aztán leszakadt egy polc, de nem nyúlt hozzá senki. Aztán a Győző elvette a Nokia telefonomat, és otthagyt minket. Bezárta a lakást, elment egy haverjához, vagy nem tudom hova. Olyan is volt, hogy nyáron egy szál gatyában ment le a sarki sörözőbe, tehát mindent leszart. Ő tényleg ... így, nagyon ... és nem hal meg ... egyelőre.

Visszatérve arra, hogy a Győző otthagyt minket és elvitte a telefonomat, elég nagy szarban voltam, mert mégiscsak én voltam a háziasszony. Az emberek szerettek volna jönni, menni, de nem tudtak. A Győző lakása ott, a tizediken, a panelben hangszigetelt volt, de ez kellett is, mert kurva hangosan szólt a zene, meg ugye ment a drog, és az is zajjal jár. Volt ott egy kiscsaj, aki egyfolytában engem piszkált, hogy én olyan sztártípus vagyok ... szóval baszogatott. Mondtam, hagyjuk. Ha van valami bajod, akkor mondd meg, de hagyjál békén.

Valaki el akart menni, de nem tudott, mert a Győző elvitte a kulcsot is, meg a telefonomat is. Mivel ki voltam rúgva a kiscsajra, mindenkit ellene uszítottam, hogy biztosan ő rakta el a telefonomat. Andinak hívták. Nem tudom, miért, de mindenki mellém állt, és én az Andit, ezt a szegény, szerencsétlent hülyére vertem. Nyitva volt a mosogatógép, és

abba vágtam bele a fejét. Aztán elzavartam, és képzelje el, hogy a barátja meg hagyta. A Zsolt egyébként zseni, kegyetlenül szív, szerintem a szülei tartják el. Amilyen hülye, hagyta, hogy a barátnőjét megverjem. Este visszajött a Győző, zsebében a telefontal.

22.

**Arról álmodtam, hogy lesz nekem
egy kis lurkóm, egy rosszcsont gyerek,
és majd homokozni fogunk-**

Abortusz előtt el kell menni védőnőhöz. Azt mondta, hogy most egy nagyon termékeny állapotban vagyok. Már annyira félek, hogy óvszer ide, vagy oda, hüvelygyűrű, pesszarium, nem érdekes, az utolsó abortuszom óta nem engedek senkit a hüvelyembe élvezni, csak a végbelembe, vagy a számba...

EGY ÉVEN BELÜL KÉT ABORTUSZOM VOLT. HAT ÉVIG NEM estem teherbe, és már kezdtem azt hinni, hogy miattam van. Az abortuszról mindig azt gondoltam, hogy gyilkosság, és borzasztó ellentmondás, hogy miközben kettőn is túlva-gyok, most is azt mondom, nem lennék rá képes. Az biztos, hogy a két terhesség változtatott rajtam.

Abortusz előtt el kell menni védőnőhöz. Azt mondta, hogy most egy nagyon termékeny állapotban vagyok. Már annyira félek, hogy óvszer ide, vagy oda, hüvelygyűrű, pesszárium, nem érdekes, az utolsó abortuszom óta nem engedek senkit a hüvelyembe élvezni, csak a végbelembe, vagy a számba ...

Én most rettegek! Egy éven belül két abortusz..., harmadik nem kell! A legszarabb az volt, amikor bejött hozzám a nővér, és elkezdte, hogy „*látta a Néma sikolyt?* ” Igaza volt egyébként. Annak viszont tökre örülök, mert olyan jó ilyen nőiesnek lenni, hogy ha belém hatol egy fityma, már is itt a „Panka”. Ja! A Claudia arca jelent meg, de nyilván nem sértődik meg, ha ezt olvassa.

Kimegyek a fürdőszobába. Jó?

Nyugodjon meg, csak egy hétköznapi adag volt. Ez normális. Mondom, hogy normális. Nem vagyok függő! Henrik!

Ne ítéljen el már ezért! Tudom, fél tőlem, hogy magára akaszkodom, de legalább egyszer keféljen meg. Az egójának biztos jólesne! Nem, nem kell megcsókolnia! Például én se csókolóznék magával, mert csak azzal csókolózok, akit szeretek. És nyalni sem nyalhat, tehát engem nem nyalhat ki olyan, akit nem szeretek. Jó, mondjuk a múltkor az a lány, az mondjuk kinyalt. Úgy látszik, megálltunk ennél a szex témánál! Hoppá, megint beállt a nyakam...

Egy-kettő-három! Legalább egy jó szopás..., egy torokszopás. Henrik!

Kár. Képzelje, annyira kivagyok már, hogy nekem már a buzi szerelmem is bejön, és én két hete felhívtam. Ja! Ugyanarra gondol, mint akiről szó van. Azért nem kell ekkorát röhögni, mert nekem ő nagyon is bejön, nem a feje, meg nem a foga, hanem az, ahogy beszél. Iszonyú vonzónak tartom őt! Amikor találkoztunk, majdnem ráugrottam. Borzasztóan vonzódok hozzá szexuálisan. Mi az, hogy ronda, meg nyálas a szája! A lényeg az, hogy felhívtam, és mondtam neki, kár, hogy buzi vagy! Komolyan a buzi szót használtam. Nem reagált, azt mondta, hogy most szerelmes. Ez éppen három hete volt, szombat este, és én zokogtam a telefonban. Hát persze, hogy színjáték volt! Na, mit szól, mekkora színésznő vagyok?

Nem szívesen beszélek megint az abortuszokról. Nekem nagyon-nagyon rossz döntéseim voltak ezek. Arra fáztam rá, hogy soha nem szedtem semmifajta fogamzásgátlót, és éveken keresztül nagyon jól megvoltam így. Óvszert se használtam mindig. Az első abortusz előtt én olyan boldog voltam, hogy nem tudom elmondani! Az anyukám pont sí-

élni volt, pedig egy anya arra jó, hogy az ilyen női dolgokat meg lehessen vele beszélni. Maradt a papa. Fogta a fejét, és azt mondta, hogy úristen! Én hallgattam, és elmerültem abban az érzésben, hogy istenem, nagyon jó! Annak az első kis embriónak az apja egyébként szerintem egy marha tehetséges ember volt, nem is ronda, és még meg is látogatta volna a gyereket. Más kérdés, hogy kiderült róla, hogy biszexuális, én meg hagytam magam lebeszélni. Egyedül az a másik buzi srác, a Vivától, az volt aranyos. Nyilván érdekből barátkozott, de mindenesetre azt mondta, hogy egyedül magamra hallgassak. Én nagyon abortuszellenes voltam, mégis elvettem. Elkövettem egyszer, és aztán elkövettem másodszor is.

Nekem már nem lesz gyereke, mert..., mert... Azért nem, mert nem érzem, hogy akarnám, meg azt gondolom, hogy nem lenne tisztességes, mert a két meg nem született gyerek hiányozna, de főleg az első. Azért az első, mert amikor megtudtam, hogy terhes vagyok, nagyon-nagyon örültem, és megszólalt bennem egy hang, hogy igen, anya leszel! De aztán nem hallgattam erre a hangra. Így van. Két gyilkosságot követtem el ...

Nem, nem az a lényeg, hogy mi szólt az ellen, hogy megtartsam, én inkább azt mondanám, hogy ki. Ugye kikértem az apukám meg az anyukám véleményét. Azt mondták, hogy úgyse tudom felnevelni, meg ha nem lesz a gyerekhez apa, akkor engem kinyírnak. Jöttek ilyen racionális dolgokkal, amikben volt igazság, mint például abban is, hogy miből fogom eltartani. Ilyenekkel érveltek, és meggyőztek.

Nem tudták, hogy én borzasztóan örülök a terhességnek.

Nagyon vártam, és nagyon szerettem. Néztem magam a tükörben, fogtam a hasam, párnával próbálgattam a ruhákat, és boldog voltam, hogy én is anya tudok lenni. Arról álmodtam, hogy lesz nekem egy kis lurkóm, egy rosszcsont gyerek, és majd homokozni fogunk.

Henrik! Magának igaza van, én ezt kurvára elbasztam! Maga most ugyanazzal jön, mint az apám, hogy a gyereknek szüksége van a másik szülőre is. Erről én azt gondolom, nem azzal kell foglalkozni, hogy na, majd mi lesz, hanem azzal, hogy köszönöm, terhes vagyok, természetes, hogy megszüülöm, és szeretetet adok neki. Pont, kész, lezárva. Nem kellett volna agyongondolkodni. Milyen alapon állítottak le a szüleim? Na jó, mondjuk, hogy féltő alapon! De a leglényegesebb dolgot elfelejtették, hogy akarom én ezt, jó érzés ez nekem? Pedig mennyire jó lett volna! Éppen abban a korban vagyok!

Maga is ugyanazzal jön, mint ők! Hogy büfiztetés, meg szülés utáni depresszió, meg felelősség, hogy föl is kell nevelni azt a gyereket. Én most marha könnyen beszélek, mert nincs nagy pocakom, nincs rajtam plusz tíz kiló, nincs egy síró gyerek, viszont... mennyi boldogságról maradtam le.

Nem vagyok egy hátranéző típus, de maga kérdezett, és én válaszoltam. Hogy zavarban vagyok? Lehet így mondani, de nem a fejemben van zavar, hanem a szívemben.

A Méhkirálynő váratlanul felbukkan

2007. AUGUSZTUS 7-ÉN, DÉLUTÁN KETTŐRE HÍVTAK A TV2 Róna utcai stúdiójába, Activity felvételre. Előző nap már két játékban részt vettem, azt hittem, nem ér meglepetés. Aznap sem, annak ellenére, hogy a szabályok némileg megváltoztak. A sminkszobában a fodrász Kelemen Anna frizuráján dolgozott, amikor beléptem. Anna nyilván tudta, hogy találkozni fogunk, mert csöppet sem lepődött meg. „Jó napot, Henrik!” csicseregte, aztán hozzátette, hogy „Képzeld, mióta nem találkoztunk, teljesen tiszta vagyok!” Megmondtam neki, hogy napokon belül nyomdába megy a könyv, és ahogy megbeszéltünk, Kelemen Anna helyett Kerekes Alma lesz a főhős neve.

Különösebben nem mutatott érdeklődést, ennek ellenére megígérte, hogy csütörtökön, azaz augusztus 9-én feljön az irodámba, hogy egyrészt átnézze a kéziratot, másrészt elmesélje, mi történt vele a júniusi találkozó óta. Délelőtt 11 órát beszélünk meg. Nem jött. Illetve: természetesen nem jött. Aztán 10-én, pénteken este háromnegyed hétkor a következő sms érkezett: „Henrik! Sajnálom a csütörtököt, nagyon beboroztam szerdán, de ha gondolja, írja bele, ez a valóság. Tényleg remélem, hogy nem sértettem meg nagyon.”

Aztán 15-én, szerdán délután hatkor újabb sms érkezett: „Henrik! Valamikor ráér beszélni?”

Még aznap este visszahívtam, kérdésemre válaszolva azt mondta, hogy gondolkodott, és érdekli a könyv anyagi vonzata. Megmondtam neki, hogy pénteken, elindulnak a nyomdagépek, tehát egyetlen napunk van, a csütörtök, amikor még esélyünk van arra, hogy az utóbbi hetek története bekerüljön a könyvbe. Abban maradtunk, hogy csütörtökön délelőtt 11 órakor találkozunk az irodámban, és ha minden összejön, akkor a huszadikát követő első vagy második napon nyomdába kerülhet a korrektúrázott kézirat.

Azzal váltunk el, hogy amennyiben nem jön, többé nem állok vele szóba, és nem kap pénzt. Anna elkérte a nyomdába küldött kézirat másolatát, és egy óra múlva már telefonált.

Azt mondta, hogy borzasztóan tetszik neki, és szeretné a könyvet a saját nevével felvállalni. Másnap a megbeszélrt időben megjelent az irodában. A kiadó vezetőjével aláírtunk egy szerződést, majd a következő beszélgetés került rögzítésre:

- *Kezdjük azzal, hogy az utolsó találkozásunk, illetve beszélgetésünk nagyon furcsa véget ért. Olyan öt-hat órát tartózkodott nálam, és sehogy sem akart elmenni. Aztán elment, és alig negyed óra múlva, vagy talán fél óra múlva, már nem emlékszem, felhívott telefonon. Azt mondta, hogy új fejezetet kezd az életében, meg hogy örülne, ha beszélnék a májával. Abban maradtunk, hogy két nap múlva hármásban beszélgetünk a maga lakásán, aztán ezt a találkozót egy egy-mondatos sms-sel lemondta, és a továbbiakban nem sikerült magával kapcsolatot teremteni.*

- Olyan nagyon pontosan nem emlékszem, de azt tudom, hogy nem akartam elmenni... maga viszont a végén kidobott. Emlékszik? Kidobott! Én akkor már nagyon szégyelltem magam. Sokszor azért marcangolom magam, mert mégse normális, hogy kuncsorgok magánál órákon keresztül, könnyörgök, hogy hadd maradjak még. Borzasztóan megalázó volt! Én legalább ötször mondtam, hogy szeretnék még maradni, és maga mindig azt mondta, hogy jó, még egy kicsit.

Aztán jött magához valaki, valami üzleti megbeszélésről volt szó, és maga beküldött engem egy egészen kicsi szobába a kutyámmal. Valami könyvtárszobaféle lehet, tele polccal meg könyvvel. Bezárkóztam, és a magam két és félnapos állapotában egy Marilyn Monroe-ról szóló könyvet kezdtem olvasni. A cipőm, az kint maradt az előszobában, még szerencse, hogy ami az orrba való, az velem volt.

Aztán bejött hozzám a maga titkárnője, az Éva. Abszolút képben volt, hiszen a magnószalagról ő írta gépbe a beszélgetéseinket. Mondtam, „Hoppá! Jó napot!”

Elkezdtem előtte totyogni, magyarázkodtam, hogy nekem nagyon kell pisilni, meg hogy nem tudom, meddig maradhatok magánál. Kicsit visszajött az a gyerekkori élmény, amikor vendégek voltak a szüleimnél, és én nem mehettem ki a szobámból, pedig tévét szerettem volna nézni. Ilyesmiket éreztem, aztán azt mondtam a maga titkárnőjének, hogy „Éva kérem, vigye le a kutyát, mert én egyszerűen képtelen vagyok rá”.

Aki még nem volt benne, az nem tudhatja, milyen az, amikor két és fél napig nem aludtál, megállás nélkül szívsz, és képtelen vagy az emberek elé kerülni. Semmi mást nem érzel, csak azt, hogy fizikai képtelenség levinni a kutyát az utcára, mert gyűlölöd a fényt, mert gyűlölöd mások szeme elé kerülni, mert azok normálisak, azok természetesek.

Az Éva levitte a kutyát, én meg ott ültem a könyvek között, igyekeztem kurva nagy csöndben lenni. Persze szipogtam, nyilván kihallatszott egy-egy szürcsölés vagy böfögés. Borzasztó megalázó volt. Aztán az Éva tíz perc múlva visszahozta a Zeust, félóra múlva elment a maga vendége, és akkor maga az előszobában azt mondta, hogy „Anna! Az mégse normális, hogy maga hónapokig rám se bagózik, aztán meg eljön, és egy félnapot nálam tanyázik, úgyhogy menjen el!” Könyörögtem, de maga hajthatatlan volt, és kirakott a lakásból.

Szörnyű volt az egész! Emlékszem, úgy harmincnyolc fok meleg lehetett kinn az utcán, és én egy pamut combfixben, talpig feketében, görnyedt háttal bandukoltam a Pozsonyi úton, és tudtam, hogy nagyon-nagyon szánalmas a látványom. Aztán beültem a taxiba, és felhívtam az anyukámat. És most megint jön az, hogy gyűlölöm és megalázom, viszont,

ha képtelen vagyok hazamenni, akkor megint nála kötök ki. Igen, képtelen voltam hazamenni, mert kopog a cipőm, és gyűlölök mezítláb felosonni a lépcsőházban, ráadásul jönnek utánam a szellemeim, és zajonganak az emberek. Biztonságos helyre vágytam, vagy inkább egy biztonságos emberre. És hát ki ez? Az anyukám.

Fölmentem az anyukámhoz, és elkezdtem a bocsánataért esedezni. Nagyon kurta emlékeim vannak erről a helyzetről... bocsánat, nagyon folyik az orrom, mert a nyálkahártyám teljesen tropára ment... visszatérve az anyukámhoz, én akkor elszégyelltem magam, és teljesen tudatosult bennem, hogy a helyzetem minden tekintetben a drognak köszönhető. Azt mondtam az anyukámnak, hogy ami velem történt, azt én gondoltam el, és én valószínűsítem meg, még akkor is, ha a drogról szól minden. Elkezdtem hadarni, hogy „Anyukám, figyelj ide, ne haragudj!” Elkezdtem csókolgatni, csupa olyasmit csináltam, amit még soha. Mondtam neki, hogy szeretem, és meg akartam fogni a mellét.

Összevissza beszéltem. Egyszer azt mondtam, hogy „én vagyok a kurva, mi közöm ahhoz, hogy te megcsaltad a papát, gyakorlatilag ez a ti ügyetek, főleg, hogy te kivel kefélsz”. Aztán azt mondtam, hogy „én egy nagy kurva vagyok... és a problémáimat próbálom rád kivetíteni”.

Aztán azt mondtam neki, hogy „Mama, ne haragudj, még szippantgatok egy párat, de ugye nálad álhatók?” Szerencsére azt mondta, hogy igen. Aztán beszéltem neki a könyvről, és felhívtam magát telefonon, és valahogy hozzá került a kagyló. Azért hívtam fel magát, mert szerettem volna egy közvetítőt, egy olyan harmadik személyt, aki, mint Tanár úr,

az anyám számára hiteles, elfogadható. Akinek el lehet hinni, hogy születik valami, mondjuk egy könyv, amiben benne van az ő kislányának a munkája is. Neki az a fontos, hogy megjelenjen előtte valamilyen érték, és nemcsak a hülye, drogos kislánya, aki az ő egyetlen lánya, sajnós. Tényleg az volt a helyzet, hogy amikor maguk beszéltek, az nem volt más, mint egy óriási képmutatás, de szükséges volt, mert ha maga mondja az anyukámnak, hogy tényleg készül egy könyv, akkor ő azt elhiszi, viszont ha a saját lánya mondja, akkor nem hiszi.

- *Emlékszem a beszélgetésre a maga mamájával, azt mondtam neki, hogy maga egy értékes ember, jó képességekkel rendelkezik, remek megfigyelő, és beszéljük meg hármasban, hogyan lehetne magát egy más, jobb irányba elterelni. Aztán ez a megbeszélés nem jött létre. Ha komolyan gondolták, akkor miért mondták le?*

- Igen, mert a mama, az nem mond ellent! Nem mond ellent magának, érti? Inkább csendben végighallgatja, bólogat rá, mert ilyen típus, egyetértő, beleegyező.

- *Aztán mi történt?*

- Aztán az történt, hogy eljátszottunk egy nagyon elcsépett filmből lopott jelenetet. A maradék kokaint lehúztuk a vécén. Igen, megcsináltam. Nem volt egyszerű. Bár nem is volt olyan komplikált, mert volt bennem éppen elég. A lényeg az, hogy lehúztuk a vécén. Anyukámnál aludtam, másnap hazamentem, és azóta ez a dolog működik.

- *Azóta semmi?*

- Azóta semmi. Legfeljebb annyi, hogy híztam, egy kicsit puffancsabb lettem, jött rám egy kis pocsi. Igazából nem

hiányzik, de nagyon sokat gondolkodom rá. így visszamenőleg baromira szégyellem magam.

- *Az az este szörnyű volt!*

- Az volt a legrettenetesebb azon az estén, hogy én órákon keresztül előadtam magának a megváltó misszionáriust, okoskodtam, osztottam az észet. Az se érdekelt, hogy maga már rég kikapcsolta a magnót, és csak beszéltem, beszéltem, mert rettettem attól, hogy miközben én királynak érzem magam, mindenki rajtam röhög, hogy mezítláb megyek a Pozsonyi úton, mert kopog a cipőm! Amikor maga kirúgott, akkor én tényleg elgondolkodtam ezen, és szembenéztem azzal, hogy ez halálosan gáz.

- *Mi van azóta? Helyette?*

- Azóta, helyette? Megtanultam tisztelni magam. Azon igyekszem, hogy mindenféle rásegítő szer nélkül képes legyek szeretni magamat, a személyemet. Megpróbálom értékesnek látni Kelemen Annát anélkül, hogy előtte ellazuljak. Túl vagyok egy időszakon, és tök jó, hogy rájöttem, hogy nem voltam más, mint üzlet egyes embereknek, és hogy ez az időszak tönkretett. Egy szóban összefoglalva: undorodom.

- *Most miről szól az élete?*

- Két dolog vezérel, a pénz és a szeretet. Ez a kettő. Úgy vagyok, hogy a pénz, az kell a mindennapokhoz, és ha az megvan, akkor megpróbálom a szeretetet valahogy megfogni vagy elkapni, vagy legalábbis valamilyen kölcsönhatásba kerülni vele. Már többször mondtam magának, hogy borzasztóan vágyom rá, hogy vagy engem szeressenek, vagy én szerethessek. Ha választani kell, akkor inkább az utóbbit választom, hogy én szerethessek. Csakhogy az én szeretetem senkinek sem kell.

- *Említette a pénzt. Miből tartja fönn magát?*
- Lényegében most is a férfiakból. Ha nekem megéri, akkor bárkivel szexelek. Bárkivel, mert nekem senki nem jön be.
- *A legfontosabb kérdés: mi van azzal a bizonyos, a könyvben Valakinek nevezett személlyel?*
- Még mindig ő az ideál nekem. Szükségem van egy olyan emberre, aki létező személy a világban, neve van, foglalkozása van, tehát megfogható. Viszont fölruházom olyan tulajdonságokkal, amelyek nekem felelnek meg, és amelyekkel ő egyáltalán nem rendelkezik. így tudom elérni azt, hogy valamiféle partnerkapcsolat jöjjön létre köztünk.
- *Közben?*
- Közben kurvára nem jött létre semmi! Sms-eket küldök, amikre nem válaszol. Ez a mi partnerkapcsolatunk. Hívogatom, de nem veszi föl.
- *Nem is találkoztak?*
- Képzelve el, pár napja tök egyedül lementem a Romkertbe, amit biztosan ismer. Ez egy kerthelyiség a Rudasfürdő hátában. Na most, szemben van egy park, a parkban van egy fa, ami a legtávolabbi pont. Ő az alatt a fa alatt állt órákon keresztül, kezében egy pohárral. Néha odament hozzá egy-egy ismerőse, biztosan arra várt, hogy végre mutassanak már be neki valamilyen csajt, de nem történt semmi, csak állt, állt. Észrevett, de még csak nem is köszönt. Képzelve el, milyen az, amikor valaki úgy áll egy fa alatt, hogy körülötte mindenki iszik, táncol, vagy beszélget. Mondtam, hogy egyedül mentem le a Romkertbe, de amikor eldöntöttem, hogy odamegyek hozzá, magammal hívtam egy lányt, akinek még a nevét se tudtam, mármint a vezetéknévét.

Na, szóval odamentem, és mondtam neki, hogy „Hello! Engedd meg, hogy bemutassam a barátnőmet, Timit!” Azt mondja, hogy „Hm. Milyen Timi?” Erre a lány odafordult hozzám, hogy „Te nem tudod, hogy milyen Timi vagyok?” És akkor ő borzasztó zavarba jött, nem értett az egészből semmit, képtelen volt bármit mondani. Végül azt mondta, hogy ő megy, aztán továbbra is ugyanúgy állt a fa alatt.

Hogy mit gondolkodok róla? Egy elveszett ember! Egy elveszett! Halál depressziós, zárkózott, kétségbeesett, borzasztóan rá van szorulva a szeretetre.

- *Lehet, hogy vágyik a szeretetre, csak mondjuk nem magától.*

- Tudja, mi történt pár héttel ezelőtt? Már hónapok óta nem beszélünk. Reggel bekapcsoltam a telefonom, és láttam, hogy éjjel fél kettő körül jött egy sms. Tőle jött, szó szerint idézem: „Az orális szex jólesne!” Éjjel fél kettőkor finoman megfogalmazva ez azt jelenti, hogy leszophatnál. Akkor reggel óriási felháborodást éreztem... Hogy micsoda?! Hogy én? Én szopjak?!

Szóval borzasztóan idegesített, hogy én csak ilyen módon jutok az eszébe, másrészt viszont tetszett, hogy mégiscsak gondolt rám. Ezen rágódtam reggeltől délután ötig, aztán olyan ideges lettem, hogy írtam neki egy sms-t. Valami olyasmit, hogy „jó, egye fene, de akkor neked is engedned kell néhány dologból”. Az járt a fejemben, hogy ha személyesen találkozunk, akkor majd hatással leszek rá, mert ha áll a cerka, akkor már előnyben vagyok. Annyit válaszolt, hogy „Jaj, ne haragudj! Piás voltam. Szia.” Ez a szia az, amittől mindig kikészülök, mert ez a szia tulajdonképpen egy befe-

jezés, egy lezárás. Ez után az sms-ezés után volt az a kis találkozás, amikor nem köszönt, de láthatóan megijedt. Mindegy. Ennyit erről.

- *Tegnap megkérdeztem, hogy hány darabot szeretne a könyvéből, de nem válaszolt, illetve, hogy legfeljebb kettőt, pedig mondtam, hogy kaphatna akár tizenötöt is. Nem mondta meg, hogy miért éppen két darabot szeretne.*

- Azért, hogy ha az egyiket leöntöm, vagy elveszítem, akkor ott legyen a másik. Mit csináljak tizenöt könyvvel? Nekem nincsenek barátaim, akiket megajándékozhatnék. Vannak haverok, akiket más az én helyemben talán barátnak nevezne, de ezek nem lehetnek a barátaim, mert én se vagyok az ő barátnőjük. Azért nem, mert rám nem lehet számítani. Világos, ha én a saját érdekemben nem mozdulok, akkor miért mozdulnék más miatt, csak azért, mert valamelyik haverom beszélni akar a hülye kis kapcsolatairól. Az is igaz, hogy ha hozzám állna így egy ember, azt mondanám, hogy milyen szemét. Én viszont valahol korrektnek érzem azt, hogy megmondom, énrám nem lehet számítani, nekem ne boruljon senki a vállamra, hogy, jaj, otthagytott a pasim". Ez még akkor is így van, ha nekem is jól esne kisírni magam egy vállon. Érdekes, miközben ennyire önző vagyok, egy csomóan mégis szeretnek.

- *Térjünk vissza ahhoz, hogy jó két hónapig nem keresett, aztán amikor sikerült magával beszélni, azt mondta, a könyv nem, igazából a pénz érdekli, beszéljünk arról!*

- Nem tisztult le bennem igazán az, hogy milyen néven jöjjön ki ez a könyv. Ez mégiscsak az én történetem, ha pedig az én történetem, akkor nyilván az anyagiakról is szó van.

Nekem nagyon jól esik, hogy maga alkalmazkodik hozzám, mert megcsinálhatta volna nélkülem is, hogy azt mondja, Anna, figyeljen, leszárom, hogy maga mit akar, mit gondol.

- *Tegnap elolvasta a könyvet. Nyilván rengetegen megkérdezik majd magától, hogy miért vállalja föl az életét a nyilvánosság előtt.*

- Az első gondolatom az volt, hogy borzasztóan közönséges vagyok. Szerintem az olvasó nyilván egy lepattant kurvát képzel majd maga elé, egy olyat, akit azért némi ironiával áldott meg a jóisten. Arra is gondoltam, hogy jó sokan magukra ismernek, és jó sokan arra gondolnak majd, hogy nem kellene-e engem megölni. Ott van például a Wolf. Nála megfordulnak páran, és kurvára be fogják őt azonosítani a kis grimaszaival, meg a prosztatamasszázsával, meg a bársony bolerójával... Biztosan nem teszi föl a kezét, hogy „Hello, ich bin, ez én vagyok”, de tudni fog a könyvről...

- *A Wolf pénzéből él - ha jól emlékszem —, legalábbis részben. Új partner nincs?*

- Mindig akad. Ez kapcsolatban van az orgiákon való részvételemmel. Van valaki, nevezzük, mondjuk Sanyinak, ő igazi nagymenő, ingatlanberuházó, nagyon tűzközelben van. Ez a Sanyi tud rólam mindent. Most például autót igyekszik szerezni, eddig nem sok sikerrel. Valószínűleg annyira nem élte bele magát, mint amennyire mondja. Na, ő átirányított mondjuk a Soós Antalhoz, from Mátészalka, és a kedves feleségéhez, Erzsikehez.

- *Mivel foglalkozik ez a Soós?*

- Fogalmam sincs. De megpróbálom elmondani, amit ő mondott nekem. Úgy jelentkezett be telefonon, hogy ő Soós

Antal rajongó! Mátészalkai rajongó! A feleségével néztek engem a Buzera című műsorban, és azóta mindig nyomon követnek. Képzelje, ez a Soós is a kőérberki maghoz tartozik. Tudja, beszéltem már arról a csapatról. Ott találkoztam vele a szuperluxus kőérberki ingatlanban, oda vitt el. Úgy történt, hogy felhívott egy keddi, vagy csütörtöki napon... nekem a kedd és a csütörtök mindig egyforma. Felhívott, hogy ő a Soós Antal, a Sanyi adta meg neki a számomat, és meghihatnánk-e valahol egy kávét. Mondtam, hogy meg. Irány Kőérberek, és egy szopás lett a kávé helyett, de csak szopás. Ő rendkívül meg volt illetődve, én beraktam a nagyon kék kontaktlencséimet, és pislogtam. Gondoltam, ő pontosan az a típusú ember, akinek ez nagyon be fog jönni. Többször szóvá is tette, hogy ott a mélygarázsban, a neonfényben nagyon bejön neki ez a kékség. Állandóan azt ismételte, hogy teljesen egy üvegszemű lány hatását keltem. Azt mondta, hogy „Nahát, milyen kék a szemed!” Annyira hülye volt ez az ember, hogy én csak bólogattam.

- *Miből derítette ki, hogy hülye?*

- Hát, hogy... nem is hülye, hanem... onnan, hogy mátészalkai.

- *Azért ne sértsük meg a mátészalkaiakat... ismételjük meg, hogy találomra választottunk egy magyar várost!*

- Na most, azt hiszem, az azért magáért beszél, hogy ha egy mátészalkai rajongó azért fizet, hogy együtt tölthessen egy órát egy üvegszemű lánnyal, aki egyébként benne van a tévében, ráadásul tök mindegy, hogy mit csinálnak, és ő ezért fizet. Lássá be, ez egy komoly eset. Rögtön az első alkalommal körvonalazni kezdte a mátészalkai állapotokat, van

két gyerek, mindegyiknek nemzetközi neve van, ilyen, hogy Soós Lothar, meg Soós Paris, vagy valami hasonló. Ráadásul az első alkalommal szopás előtt, szopás után elkezdett jajgatni, hogy jaj istenem, neki akkora lelkiismeret-furdalása van, hogy ezt muszáj megmondania az Erzsinek.

- *Érdekelne, hogy egy ilyen Soós Mátészalkáról hogyan bonyolít le egy ilyen telefonbeszélgetést, aminek a vége Köérberek.*

- „Szia! Soós Antal vagyok.” „Szia, Kelemen Anna.” „Jaj, hát úristen! Annyira furcsa nekem, hogy csak így beszélünk telefonon! Annyit láttalak a tévében, és milyen kedves a hangod!”... Aztán kilyukadunk arra, hogy „mikor akarunk találkozni”, és hogy „szeretnék veled kávézni”. Mindig erőltetik ezt a kávézást, de ez soha nem jön össze, mert én erre azt mondom, hogy nyilvános helyeken annyira nem szeretnék kávézni. Ja, igazából ők se. A Soós pláne nem, mert ő családos. Nem értem, tényleg nem értem, miért erőltetik ezt a kávézást, egyszerűen nevetséges! Ha ezen túljutunk, megkérdezem, hogy tudsz-e valami helyet, van-e valami lakásod, meg hogy értem jössz-e. Akkor aztán pillanatokon belül a kávézóból Köérberek lesz, vagy más valami, mert ezeknek azért van egy kis kégljük erre a kávézásra.

- *A telefonban pénzről még nem esik szó?*

- Nem. De amikor megkérdezik, hogy ez hogy működik, mármint az első találkozáskor. A Soós például megkérdezi, hogy én mire vágyom, hát akkor elő kell adni, hogy pénzre természetesen, csak persze szép, eladható formába kell burkolni. Olyasmibe, hogy jaj, pont veled vágyom egy olyan kapcsolatra, ami nagyon jól működik, mert nagyon jó a szex

és egy hullámhosszon vagyunk... tehát olyan általánossá-
gokról kell beszélnem, amikről egyébként nem érdemes, mert
vagy van, vagy nincs. Általában nincs.

Visszatérve a Soóshoz, útban Kőérberkekhez útba ejtettünk
egy McDonald'sot, csak azért, hogy a Soós bulihangulatot
tudjon teremteni. Beállt az autóval, és mondta, hogy ren-
deljek. Mondtam, hogy egy közepes burgonyát kérek, ha már
tényleg bulizunk. Ő rendelt egy Big Mac-et. A lakáson ettünk.
Gondolom, csendben pukizgatott közben. Roppant hangu-
latos egy ilyen együttlét. Ott ülök Soós mellett a közepes bur-
gonyámmal, amit csak alibiből kértem, ő zabál, azt mond-ja,
hogy milyen jó az a kőérberki lakás, ahol aztán egy képet se
találok a falon, a végén pedig a telefonján képeket mutogat a
kis Lotharról, meg a kis Parisról, végül Erzsiről. A gyerekeket
látva gyanakodtam, hogy esetleg cigány ez a Soós.

Hát, őszintén szólva, néha abba a hibába esek, hogy nem
tudom megkülönböztetni, hogy ki cigány, ki nem. Megkér-
deztem ugyan, hogy a nevét ó-val, vagy oó-val írja, de attól
se lettem okosabb. Nem mintha számítana, hogy cigány, vagy
nem cigány, de azért gyanakodtam, hogy inkább az előbbi
lehet, mert azzal nyitott, hogy legyünk barátok, ami annyit
jelent, hogy szeretne valami kedvezményt, mint törzsutas,
rögtön az első alkalommal. Akkor mondtam, hogy barátok
vagyunk, de nem kapsz kedvezményt, de felárat fel tudok
ajánlani a szőrös hátad miatt, te geci. Te kis köcsög! Na,
mindegy.

- *Végül hogy zajlott le az az első alkalom?*

- Leültünk egy rohadt nagy kőérberki ágy szélére, és hát
azzal nyitott, hogy mit iszom.

Általában azt mondom, hogy nem inni jöttem, de ezt nem lehet mindig megcsinálni. O viszkit ivott, én Baileyst. Tehát elkezdünk inni. Én próbáltam alakítani a helyzetet, hogy ha már itt vagyok, akkor legalább vigyek valami pénzt, és ne beszélgessünk, mert az tényleg amatőr dolog. Szerintem azért lett csak szopás az egész dologból, mert a többi, az kivitelen lett volna, a keféléshez túl sok stressz érte, meg túl sok információ. Nem akartam, hogy rossz élménnyel menjen haza. Nagyon hamar megtörtént a dolog. Ahogy bementünk a hálósobába, elkezdtem mutogatni magam, és már túl is voltunk rajta. Utána meg ő mutogatta a családi képeket, a két gyönyörű gyerekét, és dicsérte a házasságát. Külön kihangsúlyozta, hogy az Erzsi milyen jó, meg milyen okos nő... Ez engem baromira érdekelt! Végül aztán hazavitt, és azzal búcsúztunk el, hogy legközelebb majd hármásban leszünk.

A hármassal nem is lett volna baj, de a Soós kifejezetten zavaró elem volt. Irtóztató baromságokat tudott kitalálni, például azt, hogy egy ülőkádba ülünk be hárman, és ott szexelünk. Na hát, ez marhára nem ment. Tudja, mi az érdekes? Ez az Erzsi abszolút megfelel a mai előírásoknak, tehát szoláriumozott, két gyerek után le a kalappal, hogy hogy néz ki, edz, és természetesen semmi önálló gondolata nincs, a világon semmi, amit el lehetne mondani! Nem mintha olyan nagyon beszélgettünk volna az Erzsivel, mert nem egy beszédese nő, neki a Soós a szinkronja, ő mindig elmondja, hogy az Erzsi mit gondol. Az Erzsi egy nagyon egyszerű nő, miközben iszonyatosan szexis! Ott, abban a kőérberki házban félretettem mindent, és azt éreztem, hogy nagyon jó ehhez a

nőhöz hozzábújni. Borzasztó jól esett a női szeretgetés, igyekeztem felfedezni ennek a nőnek a testét, jólesett volna egy-egy mondatot beszélni, de a Soós vagy belebeszélt, vagy a farkát nyomogatta nekünk. Erezhető volt, hogy baromira görccsöl a Soós, hogy itt van neki két nő, és teljesítenie kell valahogy. Meg kell mondanom, hogy én nagyon laza és nagyon boldog voltam az Erzsivel, nagyon jól éreztem magam. Az Erzsinek viszont arra kellett figyelnie, hogy ne legyen kiközösítve a férje, mert neki utána haza kell vele menni.

- *Maga tehát boldog volt és laza, az Erzsi is jól érezte magát, ugyanakkor figyelt a férjére, de mi történt szegény Soóssal from Mátészalka?*

- Semmi. Alattomos, gonosz módon megkínáltam egy kis kokainnal. Gondoltam magamban, hogy ettől nagyon fogja kívánni, de hogy nem áll fel neki, az szinte biztos. Az Erzsi ügyes volt, mert ő nem kért. A Soós meg elfoglalta magát a káddal, amit már említettem. Képzelje el, hárman ott gubbasztottunk egy ülőkádban, de a Soósnak nem számított, mert piszkosul be volt szívva! Időnként megkérdezte, hogy „miért nem áll a kukim?” Mondtam, hogy „biztos stresszes vagy”. Aztán a káddal úgy elvult.

- *Hogy ért véget a kőérberki kaland?*

- A Soós nem tudott elaludni. Nekem meg el kellett játszanom a nagyjelenetet, hogy meg vagyok dőbbenve, vajon mitől nem tud elaludni. Hajnali kettőkor mondtam, hogy nekem mennem kell. Hívtam egy taxit, és ő le is kísért. Én meg nagyon sajnáltam, mert tudtam, hogy még egy nap nem alszik, és szar lesz az egész hete. Így otthagytam őket. Az Erzsi elaludt, a Soós meg... fizetett.

- *Hogy adja oda a pénzt? Diszkréten, vagy...?*

- Egyáltalán nem diszkréten, az autóban adja oda a pénzt, és megszámlolja, és próbál alkudozni. Már az első alkalommal mondta, hogy milyen drága, hogy húha. Ilyenkor nem mondok semmit, csöndben ülök, mert mit mondjak neki? Ha neked Kelemen Anna az ideáloed a tévéből, akkor fizess, baszd meg! Az első alkalomért, azt hiszem, nyolcszáz eurót kértem, azért a kis orális dologért nem is volt pofám többet kérni, amikor a feleségével voltunk, akkor azt hiszem, ezerkétszázat, vagy ezerháromszázat.

- *Soósék megvannak még?*

- Nem, mert a pasas borzasztó irritáló! Egyszerűen nem lehet vele beszélni. Elviselhetetlenek a „Figyelj csak”-kal kezdődő mondatai. Úgy tűnik, hogy lezárom a mátészalkai frontot. Nem veszem föl a telefonokat, nem válaszolok az sms-ekre. Egészen persze nem merném azt mondani, hogy lezártam, mert előadódhat olyan helyzet, hogy bevállalom Kőérberket, ahol aztán a kutya se lát, utólag viszont jól ki tudom röhögni magam. Aztán meg, amikor a Soós-féle történet kezdődött, akkor még szívogattam, és úgy sokkal-sokkal könnyebb, viccesebb látni ezt a kis mandrót, mint tisztán. Maga tudja nagyon jól, hogy a drog nem véletlenül játszik a kurváknál, mert azzal az ember sokkal könnyebben elengedi magát.

- *Gondolom, azért Soós után is van élet!*

- Tegnap este volt egy nagyon-nagyon hülye élményem, ezt még elmesélem. A körúton van egy ügynökség, oda kellett mennem hét órára, azt mondták, hogy várni fog egy ember, akinek csupán az a dolga, hogy elvigyen egy golflklubba.

Én ismerem azt a helyet, az egy nagy szar. Hiába van benne ilyen meg olyan luxus, mondjuk török nyílászáró... mert engem nem a nyílászáró érdekel, ha tudom, hogy ki van mögötte. Szóval kocsit küldtek értem, hogy na, ettől a Kelemen Anna majd összeszarja magát. Nem tudják, hogy nekem nem az a csillogás, hogy egy kilincs le van kenve aranyfestéssel.

Szóval beültünk az autóba, és elindultunk. Próbáltam kommunikálni a sofőrrel, hogy mégis ki vár minket, kihez megyünk, de nem, ő csak szállít, majd ott meglátom. Mentünk már vagy egy félórája kifelé, amikor megjelent mögöttünk egy piros Ferrari. Végigelőzte a sort, tehát egy igazi ellen-szenves figura vezette. Mondja a sofőr mellettem, hogy na, itt a főnök. Meg is előzött bennünket borzasztó gyorsan és hangosan, és borzasztó irritálóan. A Ferrari szerintem nem Magyarországra és nem Budapestre való. Amikor megelőzött minket, akkor a sofőr tett néhány megjegyzést, hogy hamarabb fog odaérni, höhőhő. Ahogy megérkeztünk, a sofőr bekísért, pedig az lett volna elégáns, ha a megrendelő megvár, és elém jön.

Nagyon szép helyen van a golfklub, van ott vadaspark, vannak lovak, csak pang az ürességtől, mert az átlag magyaroknak ez tényleg luxus.

Az odavezető út is érdekes, mert jobbra-balra normális parasztházakat lát az ember, aztán hirtelen szembetalálja magát egy kikirics-sárga giccsparádéval. Egy valódi parasztembernél szívesebben lennék vendég, mert az hiteles, nem olyan, mint ez a sárgálló nagy szar. Ráadásul a bejárat előtt ott van egy marha nagy limuzin, fehér alapon arany betűkkel, az is egy szar, egy fos.

- *Térjünk rá a megrendelőre!*

- A sofőr kivezetett a teraszra, éppen a szökőkút túlsó oldalára, aztán elment. A megrendelő azt mondta, hogy arról van szó, hogy itt egy órát leszünk, aztán két órára felmegyünk, és legyünk nagyon lazák. Ez volt a programismertető. Ez az ember nyom vagy százhusz kilót, de nem mondanám, hogy nagyon hájas, csak a szemei vannak eltolódva, mint akit átlóttek. Egyből rátért a drogra, azt mondta, hogy ő kilónként veszi. Aztán azt mondta, hogy van gyereke. Be is mutatkozott, azt mondta, hogy ő Kulcsár, aztán amikor telefonhoz hívták, akkor egészen más nevet hallottam. Azzal folytatta, hogy neki felesége van, de imádja a nőket, és a női minimum olyan szintűek kell hogy legyenek, mint a felesége. Az még feltűnt, hogy egy bazi nagy kereszt lógott a nyakában, nem úgy nézett ki, mint egy Kulcsár, sokkal inkább, mint egy Kolompár. Akkor azt mondta, hogy nagyon lazuljak el, és belém erőltetett két pohár bort.

Az volt a baj, hogy én már fogyókúráztam, és nem nagyon ettem, ráadásul fehérbort ittam, amiktől rögtön hányingeres állapotba kerültem. Nagyvonalúan tenger gyümölcseit rendelt nekem. Az már elmosódott, hogy mi volt a tálon, két odabaszott, kurvára kicsi kagylóra emlékszem, tehát semmi extra. Volt viszont egy csomó saláta. Aztán elmentünk együtt pisilni, legalább kétszer. Igyekeztem katonásan közlekedni, becéloztam a járólapok közti fugát. Fönt viszont már baj volt, mert hogy padlószőnyeg volt a szobában. Az az igazi, szar minőségű poliészter, kéken. Azért az valami, hogy egy prémiumcsillagos golfklubban leázott égszínkéék török padlószőnyeget ragasztanak le, abba aztán nem süppedt bele a térdem, annyira sprőd!

A klubban egyébként marha nagy a luxus. A tulaj szőke hajába a felesége fésűvel húzogatja a vörös csíkokat. Azt szokta mondani a tulaj - háromszor vagy négyszer találkoztam vele -, hogy valamikor, évekkel ezelőtt meggyógyította egy nagy embernek a fiát, és hogy a hálapénzből van a szálloda. Na, szóval ott tartottam, hogy ezzel az emberrel valahogy fölkeveredtünk a szobába, és én nagyon kurvás voltam, mert mondtam neki, hogy „basszál meg”.

Engem mindig nagyon érdekel, hogy ki hogyan tárja föl a fütyijét. Ha nem áll, akkor persze kicsi, és ez általában ciki a férfiaknak, nem is nagyon mernek így lófrálni előttem. Na most, ez a megrendelő azt találta ki, hogy ráteszi a farkát egy bárszékre. Ez a bárszék nyilván török, mert műbőr. A lényeg az, hogy arra szépen ráfektette, azt mondta, egy T betűt akar kirakni.

- *Maga közben mit csinált?*

- Hánytam egyet. Amíg ő vetkőzött, bementem a fürdőszobába, hogy megnézzem magam. Gyanús volt, hogy több sziluettet látok a tükörben, de hoztam a formámat, és le is vetkőztem, hogy minél hamarabb essünk túl rajta. Nagyon jó az időérzésem, és jelzett, hogy tolódik az idő. Kijöttem a fürdőszobából, megláttam a kirakott kis kukit a bárszéken. Leültem az ágy szélére, és lehánytam a szép kék szőnyegpadlót. Visszajött a bor, meg az a pár pici darab kagylócska. Őszintén szólva, ezzel kezdeni nem egy finom megoldás. Akkor az volt, hogy ő rendelt a szobapincértől valami piát. Bejött a szobapincér, én a hányás fölött ültem, a nagymenő közben visszarakta a kukiját a bárszékre, és a szobapincér ezt mind látta. Hányás ide, hányás oda, valahogy összehoztuk a szexet, és nagyon hamar vége lett.

Amikor befejeztük, elkezdte, hogy volt ez a hányás, és csak a fele pénzt adja. Mondtam, hogy ez így nem állja meg a helyét. Erre azt mondta, hogy ő egy adakozó lélek, és majd szerez nekem egy szponzorált autót. Mondtam, hogy nekem a pénzem kell, és nem az autó. Erre azt mondta, hogy mivel összehánytam a szőnyegpadlót, csak a felét adja, és tényleg csak százhuszezeret fizetett. Próbáltam magyarázni, hogy én nem inni jöttem, de csak erősködött, hogy a másik fele helyett szerez egy szponzorált autót.

Henrik, ez most a legfrissebb történet, és ez azért nem jó, mert nagyon nem fér bele a magamról alkotott új világomba. Ráadásul azért is gáz, mert szerintem az egész szálloda be van kamerázva, és az ilyen történeteknek lehet folytatása is.

- *Hát, ez elég kiábrándító volt. Rövid idő alatt kettő ilyen, egy kicsit sok!*

- Kettő? Ha akarja, átfuthatjuk a névsort. Én a legrégebbi, meg a legfrissebb sztorit meséltem el. Igazából két csapatból látogatnak, az egyik filmstúdiós, a másik ingatlanos.

- *Azt ígérte, hogy kezd magával valamit.*

- Szeretnék megint szerepelni. Ha megjelenik a könyv, biztosan keresnek. Egyébként nagyon jó így egyedül, mindig csinálok valamit! Most például megyek megmasszíroztatni a nyakamat. Elvagyok saját magammal. Visszavonulok a szerelmemmel az én kitalált világomba. Ez tökre nem reális, de még mindig jobb, mint mondjuk a barátnőimmal kimenni a strandra.

Azt még el akarom mondani, hogy nemrég nagyon jó ajánlatot kaptam, tényleg komoly ajánlat. Egy Antonio Adamo nevű producer felajánlotta, hogy velem forgatnának egy Paris Hiltonról szóló pornófilmet.

Nekem ez nagyon tetszett, mert nem a Kovival, vagy a Lux Videóval álltam szemben. Mégis lemondtam, mert nem akartam elesni a szar magyar kis valóságtól. Itthon médiaszemélyiség vagyok, igaz egy icipici felületen, de nekem ez épp elég. A Paris Hilton-film, az nekem már túl sok lett volna! Ráadásul egy pornófilm miatt mindenki elfordult volna tőlem, még az a Valaki is! Tehát nem mentem bele, pedig lett volna kedvem hozzá.

- *Mi a különbség egy pornófilm bevállalása és a kurválkodás között?*

- Az, hogy a kurválkodás nem derül ki.

- *De hát éppen erről szól a könyv!*

- Ez igaz, de én akartam, hogy kiderüljön, méghezvá egy könyvben.

- *Remélem, a drogos időszaknak most már tényleg vége! Látom a csuklóján azt aforradást, borzasztó!*

- Képzeld, az a penge, amivel megvágtam magam, még ott van a fürdőszobában! A Zeus a múltkor előhozta a kád széléről. A szájába vette a borotvát, és letette elém a napaliban.

- *Hogy maradhatott ott az a rohadt penge?!*

- Úgy, hogy ott hagytam. Zavarni zavar, de jó, hogy ott van, mert legalább emlékeztet.

- *Mi van az eltereléssel? Júniusban azt mondta, hogy járt rendszeren, de a Szentkirályi utcában csak hat alkalmat jegyeztek be.*

- Az apukám vigyázott rám. Az elterelés februárban kezdődött, és augusztus 20-ig kellett regisztráltatom huszon-négy látogatást. A papa telefonálgatott, és összehaverkodott

azzal a pszichológussal, aki engem adminisztrált. Volt olyan hét, hogy ötször is megjelentem. Egy kicsi faházban adminisztrálnak. Van egy Teréz nevű nő, aki elkönyveli a háromszáz forintot, aztán bent vár a pszichológus, aki rögtön az elején megmondta, hogy nem addiktológus, tehát semmi köze az egészhez, csak kötelezték rá. A lényeg az, hogy túl vagyok a törvény által előírt időszakon, most már nem büntethetnek meg. A pszichológus azt mondta, dinamikus, jó munkát végeztünk, pedig szerintem kurvára nem történt semmi. Annyi történt, hogy elkaptak, mint fogyasztót, betegként kezelték, megtörtént az elterelés, elmaradt a komolyabb büntetés. Igazából a papa hajtotta ki belőlem, mert ha ő nincs, csúnyán elhanyagoltam volna. Ez most már egy lezárt ügy. Ami meg a pszichológust illeti, ő azt hiszi rólam, hogy nem vagyok komplett. Egyébként meg leszarja, hogy mit csinálok, megvan neki a saját dolga, a saját problémája.

- *Akkor ennyi? Mivel fejezzük be a könyvet?*

- Szerintem nem kellene happy end, elég annyi, hogy mindenkinek jó étvágyat, sok szerencsét, vagy további jó mulatást. Vagy esetleg mégse...

- *Szereti maga az embereket?*

- Ha az igen és a nem között kell választani, akkor nem.

- *Szeretné, hogy szeressék?*

- Engem szeretnek.

Hallgasson meg további pikáns részleteket!

Hívja most: 06 70 7070535!

Anna olyanokat is elmond, amit még ide se mertünk leírni.

Az elterelés értelmezése

A kábítószerrel visszaélés törvényi tényállását a 2003. évi II. törvénnyel módosított Btk., az elterelés lehetőségének eseteit és anyagi jogi feltételeit a 283.§ szabályozza.

Az elterelés anyagi jogi szabályai - bár a szabályozás meglehetősen széles kört érintő, és rendkívüli módon részletező -, mégsem vetnek fel különösebb értelmezési problémát, csupán a már említett - együttesen történő kábítószer fogyasztás alkalmával kínál vagy átad - fordulat. Az eljárási környezet azonban jelentősen változott, a legfontosabb, hogy nyomozati szakban csupán a vádelhalasztás útján történhet az elterelés.

A bírósági szakban a tárgyalás előkészítése során a Be. 266.§ (6) bekezdése alapján kerülhet sor az eljárás felfüggesztésére a törvényi előfeltételek megléte esetén. Figyelemmel kell lenni a Btk. 283.§ (2) bekezdésében írt kizáró okra, amikor nincs lehetőség az elterelésre a kínáló-átadó magatartással megvalósított kábítószerrel visszaélés esetén, ha 2 éven belül kábítószerrel visszaélés miatt az elkövető büntetőjogi felelősségét megállapították, vagy vele szemben a vádemelést elhalasztották.

A kábítószer-függőséget gyógyító kezelés, kábítószer-használatot kezelő más ellátás vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatás szabályairól - az elterelés végrehajtására - a 26/2003.(V.16.)ESzCsM-GyISM.rendeletelkészült. Értelmezésem szerint sem az ügyésznek a vádelhalasztás esetén, sem pedig a bíróságnak az eljárás felfüggesztése mellett nem kell kimondania, hogy az adott elkövető a kezelés milyen formája mellett mentesülhet a büntetőjogi

hátrányok alól, bár a kezelés három formája az elterelésbe engedett három elkövetői körhöz kapcsolódik. Ezt azért állítom, mert maga a végrehajtási rendelet is csupán egy megelőző, előzetes állapotfelmérésről beszél, és a különböző

szolgáltatások igénybevétele a terhelt által választható és változtatható is. Kivétel ez alól, hogy a függő fogyasztó csak

kábítószer-függőséget gyógyító kezelésen vehet részt.

Ezt a jogértelmezést követhetjük mindaddig, amíg nem ké-

szül el az újabb jogegységi döntés, vagy nem kapunk egy-

értelmű iránymutatást az ítélőtábla részéről.

Dr. Frech Ágnes
kollégiumvezető

www.fovarosi.birosag.hii/szcllemimuhely/kabitoszer

Hallgasson meg további pikáns részleteket!

Hívja most: 06 70 7070535!

Anna olyanokat is elmond, amit még ide se mertünk leírni.

Hallgasson meg további pikáns részleteket!

Hívja most: 06 70 7070535!

*Anna olyanokat is elmond, amit még a
könyvben sem mertünk leírni.*

